

# Ηλιούπολη και περίξ 2019-2021: Μια μακρά αφήγηση για όλους και για όλα

## Προοίμιο

Έχει πάντα ξεχωριστό ενδιαφέρον το να γράφει κανείς για τον τόπο του, πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν αυτός ο τόπος ή η γειτονιά είναι η Ηλιούπολη! Ένας από τους μεγαλύτερους σε πληθυσμό Δήμους της χώρας μα και συνάμα ένας από τους ομορφότερους του πολεοδομικού συγκροτήματος της Αθήνας που έχει ως χαρακτηριστικό να είναι πάντα μια μεγάλη ανθρώπινη και αλληλέγγυα γειτονιά. Με αφορμή τα δύο χρόνια από τις τελευταίες δημοτικές εκλογές και βρισκόμενοι στο μέσο της τετραετίας, θα επιχειρήσω μια ανάλυση των εκλογών, των έργων που έγιναν ή δεν έγιναν, των προκλήσεων που έχουμε μπροστά μας και των προσώπων. Όχι απαραίτητα μέσα από ένα στενό τοπικό πρίσμα, πάντως σίγουρα μέσα από την ευρύτερη δυνατή ανάλυση των γεγονότων. Επίσης πάντα με την αναπόφευκτη για κάθε συντάκτη υποκειμενικότητα. Για τον λόγο αυτό πριν ξεκινήσω θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα:

Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους εκείνους τους συναδέλφους ή φορείς που μου προσέφεραν απλόχερα την φιλοξενία για αυτή μου την παρέμβαση στα Μέσα ή στις σελίδες τους. Είναι μάλιστα τιμητικό όταν αυτή η φιλοξενία προσφέρεται από συναδέλφους ή φορείς που σε ελάχιστα μπορεί να συμφωνούμε και αυτό σαφώς αποτελεί ένα δείγμα ότι τόσο η τοπική δημοσιογραφία (με τις παθογένειες της να μην διαφέρουν ιδιαίτερα από αυτές των "κεντρικών" ΜΜΕ) όσο και άλλες σελίδες φορέων ή ομάδων στο Διαδίκτυο ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) είναι υγιείς και δημοκρατικές στην πλειοψηφία τους. Σε πείσμα εκείνων που με στρεβλώσεις προσπαθούν

να προβάλλουν συγκεκριμένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα και που κάτω από απατηλές επιφάσεις νομίζουν ότι είναι κάποιιοι "σοβαροί"...διαμορφωτές της κοινής γνώμης (influencers) . Στο τέλος μοναδικός κριτής για την κοινή γνώμη και για την καθεμία ή τον καθέναν από εμάς που την αποτελούμε, είναι το πως θα αξιολογήσουμε την ατομική ή συλλογική πραγματικότητα που βιώνουμε. Σε μια εποχή που όπως ορθά επισημαίνει ο **Μιθριδάτης** στο τελευταίο του επιτυχημένο κομμάτι [Για να μην τα χρωστάω](#) : «με χαρτοπολιτό από ευρώ φτιάχνεις ανδριάντα» , οφείλουμε να δηλώσουμε ότι δεν είμαστε όλοι εξαρτώμενοι από τις κάθε λογής λίστες Πέτσα, ούτε της λογικής ότι γράφουμε κατά παραγγελία επειδή υπάρχει κάποιιο αντάλλαγμα φανερά ή κάτω από το τραπέζι. Αναγνωρίζοντας λοιπόν το ότι η κριτική μου έχει υπάρξει οξεία χωρίς «στρογγυλέματα» άλλα όσο γίνεται δίκαιη και λαμβάνοντας την ευθύνη των γραφομένων μου, επέλεξα να δημοσιεύσω αυτήν την ανάλυση ως ξεχωριστό κείμενο (ή μπροσούρα αν προτιμάτε)

## A. Περί εκλογών

Δύο χρόνια πέρασαν από τις Δημοτικές Εκλογές του 2019 και με τη νέα διοίκηση του Γιώργου Χατζηδάκη να βρίσκεται έκτοτε στο τιμόνι του Δήμου, πριν αναφερθούμε σε εκείνα που άλλαξαν ή έμειναν στάσιμα και στις προκλήσεις για το μέλλον, αξίζει να δούμε αναλυτικότερα το πως φθάσαμε σε εκείνη την αλλαγή. Αν και ο πρώην Δήμαρχος Β.Βαλασόπουλος είχε δηλώσει ήδη από το 2010 όταν και επανεμφανίστηκε μετά από χρόνια απουσίας του από τα κοινά της πόλης πως θα του αρκούσαν δυο τετραετίες για να εφαρμόσει το πρόγραμμα του, εν τούτοις όχι πολύ καιρό πριν τις τελευταίες εκλογές δήλωσε πως θα ήταν υποψήφιος και για τρίτη θητεία. Παρόλο που δεν ήταν η πρώτη φορά που εν ενεργεία Δήμαρχος αντιμετώπιζε "ανταρσία" από πρώην στελέχη της παράταξής του (αξίζει να θυμηθούμε τον Ευάγγελο Γεωργάκη απέναντι στον Θεόδωρο Γεωργάκη το 2002 και την Αργυρώ Πίκουλα απέναντι στον Γιάννη Αναγνώστου το 2010) , η «**δυναμική Χατζηδάκη**» δεν άργησε να γίνει αντιληπτή. Δεν ήταν μόνο ο ίδιος ο Γιώργος Χατζηδάκης που

διαφωνώντας με τον προκάτοχό του και παραιτούμενος από την Αντιδημαρχία Οικονομικών ακολούθησε αυτόνομη πορεία. Μαζί του συστρατεύτηκαν και άλλοι εκλεγμένοι δημοτικοί σύμβουλοι ή στελέχη της προηγούμενης Διοίκησης, όπως ο δημοφιλής και δραστήριος Κώστας Σεφτελής (πρώτος σε ψήφους το 2014), η πολύπειρη «σιδηρά κυρία» Καίτη Χωματά ( ενίοτε «Μεγαλειοτάτη» ή «Τσαρίνα Αικατερίνη» για εμάς που την ζήσαμε ως καθηγήτρια και διευθύντρια στο ιστορικό Πολυκλαδικό Λύκειο), ο Παναγιώτης Βιδάλης, ο Ιωάννης Αντζινάς, ο Τάσος Παναγιωτάρης και άλλοι. Σύντομα η νεοπαγής δημοτική παράταξη «**Ηλιούπολοι Μαζί**» συμφώνησε σε κοινή κάθοδο με το σταθερά «απέναντι» στις πολιτικές του πρώην Δημάρχου ΕΝΑΚ, το οποίο το 2014 με επικεφαλής τον Δημήτρη Πανταζόπουλο είχε συγκεντρώσει περίπου το 7,5% των ψήφων. Επίσης ιδιαίτερη δυναμική μα και συμβολισμό έδωσε στο συμμαχικό ψηφοδέλτιο Ηλιούπολοι Μαζί-ΕΝΑΚ, η παρουσία του επιχειρηματία Σταύρου Γεωργάκη, αδερφού του μακροβιότερου Δημάρχου Θεόδωρου Γεωργάκη (1990-2006), ο οποίος έχοντας κόψει προ πολλού «γέφυρες» με την πρώην Διοίκηση, στήριξε με την παρουσία και την εμπειρία του το νέο σχήμα. Έτσι λοιπόν για πρώτη φορά στην εκλογική ιστορία της Ηλιούπολης, δεν είχαμε να κάνουμε πλέον με ένα «αντάρτικο ψηφοδέλτιο» όπως έλεγαν κάποτε οι εκλογολόγοι, αλλά με έναν συνασπισμό κινήσεων, προσωπικοτήτων και πρωτοκλασάτων στελεχών της πρώην Διοίκησης με ένα κατά βάση κεντρο-αριστερό στίγμα χωρίς "χρίσμα" από το ΚΙΝ.ΑΛ ή από κάποιο άλλο κόμμα και χωρίς να λείπουν φυσικά και οι προσχωρήσεις από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους. Τηρουμένων των αναλογιών των και χωρίς να παραβλέπουμε τις τοπικές ιδιαιτερότητες του κάθε Δήμου, οτι συνέβη με τον Γ.Χατζηδάκη στην Ηλιούπολη το 2019 μοιάζει αρκετά με ο,τι προηγήθηκε το 2014 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τον Δήμαρχο του γειτονικού Αλίμου κύριο Ανδρέα Κονδύλη.

Σε ο,τι αφορά την Αριστερά, αν αθροίσει κανείς τις ψήφους και **τα ποσοστά των αριστερών δημοτικών παρατάξεων** και συνυπολογίσει τα μεμονωμένα στελέχη ή φίλους της που συμπαρατάχθηκαν είτε με τον πρώην Δήμαρχο είτε με τον Γ.Χατζηδάκη, τότε εύκολα θα αντιληφθεί την πρωταγωνιστική θέση που θα μπορούσε για άλλη μια φορά να έχει στα δημοτικά πράγματα αλλά τελικά αδυνατεί να αποκτήσει λόγω της πολυδιάσπασης και κάποιων σεχταριστικών αντιλήψεων. Ο δεύτερος στις εκλογές 2014 Χρ. Κοκκοτίνης (ξανά με το χρίσμα

του ΣΥΡΙΖΑ) δεν κατάφερε να περάσει στον β'γύρο παρά τα όσα υπεραισιόδοξα διέρρεαν κάποια κομματικά στελέχη ακόμα και στον τότε Υπουργό Εσωτερικών Αλ.Χαρίτση σε περιοδεία του στα Νότια Προάστια. Η Λαϊκή Συσπείρωση με επικεφαλής την μακροβιότερη δημοτική σύμβουλο και συνεπή αγωνίστρια Τασία Τσατσούλη και την στήριξη του Κομμουνιστικού Κόμματος συγκράτησε παρά τις μικρές απώλειες τα ποσοστά του 2014, ενώ για πρώτη φορά στην ιστορία του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης, η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά εκπροσωπείται (ελέω και της απλής αναλογικής βέβαια) από δύο σχήματα : την Αριστερή Πρωτοβουλία του επίσης βετεράνου και προερχόμενου από το ΜΛ-ΚΚΕ, Γιώργου Σόφη και από την "Μαχόμενη Ηλιούπολη" με την στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η πρωτοεμφανιζόμενη αριστερή δημοτική παράταξη «Συνεργοί για την Ηλιούπολη» με επικεφαλής τον νεαρότερο υποψήφιο Δήμαρχο που κατήλθε έως τώρα στην πόλη, Αποστόλη Στασινόπουλο χωρίς να διαθέτει «μηχανισμούς» ή ιδιαίτερα αναγνωρίσιμα ονόματα στην τοπική κοινωνία παρά μόνο νεανική ορμή και κυρίως σεβασμό για τους μετωπικούς αγώνες της απέναντι στους Νεοναζί της καταδικασμένης Χρυσής Αυγής (υπόθεση επίθεσης στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο «Συνεργείο» το 2013) , συγκέντρωσε το 2,7% των ψήφων πετυχαίνοντας να εκλέξει τον επικεφαλής της στο Δημοτικό Συμβούλιο, ο οποίος σε συνεργασία με τους 6 συμβούλους που είχε η παράταξη Χατζηδάκη, απετέλεσε την αρχική «συμπολίτευση» του νέου Δημάρχου.

Αν για την Ηλιουπολίτικη Αριστερά η κατάσταση μπορεί να χαρακτηριστεί ως προβληματική εξαιτίας της πολυδιάσπασης και των ιδεολογικών διαφορών, τότε με σιγουριά μπορούμε να πούμε ότι στο στρατόπεδο της τοπικής Δεξιάς , η κατάσταση όχι μόνο δεν είναι καλύτερη αλλά μάλλον τείνει να καταντήσει διαλυτική. Επιπλέον παραφράζοντας την γνωστή ρήση του Μάρξ, θα λέγαμε ότι «ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την τοπική Δεξιά»! Και αυτό το... «φάντασμα» δεν είναι άλλο από τον μοναδικό έως τώρα και πιθανώς τελευταίο κεντροδεξιό Δήμαρχο που είχε η Ηλιούπολη (την τετραετία 2007-2011), τον **κύριο Γιάννη Αναγνώστου**. Ένας από τους πιο κρυστάλλινης ηθικής αυτοδιοικητικούς σε όλη την Ελλάδα, με έμφυτη και απροσποίητη ευγένεια που όλοι αναγνωρίζουν και σέβονται βαθύτατα στην πόλη μας ασχέτως των πολιτικών ή άλλων διαφορών. Προσωπικά δεν μου

αρέσουν οι πολιτικές "αγιογραφίες", είμαι πεπεισμένος πως ούτε στο αξιακό σύστημα του κυρίου Γιάννη Αναγνώστου ταιριάζουν, μα κυρίως δεν τις έχει ανάγκη! Ωστόσο το σημαντικότερο λάθος του ήταν κατά την γνώμη μου το ότι περιέβαλε με την εμπιστοσύνη του στελέχη που όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκαν στις ανάγκες του Δήμου αλλά ήταν και οι ίδιοι που έμοιαζαν στα μάτια των δημοτών να τον «άδειάζουν», με αποτέλεσμα το 2010 να χάσει τις εκλογές έστω και οριακά από τον Βασίλη Βαλασόπουλο . Στο υποσυνείδητο πολλών μετριοπαθών Δεξιών της πόλης και όχι μόνο, όσοι δεν τίμησαν την εμπιστοσύνη του κυρίου Γιάννη Αναγνώστου όπως πχ εκείνοι που αν και δήλωναν «αντικρατιστές» αλλά έσπευσαν με την πρώτη ευκαιρία να διοριστούν σε Δημόσιους Οργανισμούς επί κυβερνήσεως Καραμανλή, εκείνοι που αλαζονικά πόζαραν με το «πούρο της νίκης» έξω από το εκλογικό κέντρο στην Σοφοκλή Βενιζέλου ήδη από το βράδυ των εκλογών του 2006 (θυμάστε το περιβόητο σύνθημα εκείνης της εποχής «σεμνά και ταπεινά»; ε καμία σχέση!) ή εκείνοι που όταν δεν πήραν ανταλλάγματα από το Δημαρχείο γίνονταν «επικριτές», είναι πολιτικά καταδικασμένοι στην συνείδηση μεγάλης μερίδας ψηφοφόρων ! Με το άθροισμα των δυο γαλάζιων δημοτικών παρατάξεων "Ηλιούπολη Πάμε Μπροστά" υπό τον Τάσο Ευσταθίου και "Η πόλη του θέλω" υπό τον Γαβριήλ Αραμπατζή να είναι μόλις στο 24,7% αρκετά πίσω από το αντίστοιχο άθροισμα των αριστερών δημοτικών παρατάξεων αλλά και από το ποσοστό που έλαβε η ΝΔ στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019 και με τις έως τώρα σχέσεις τους να παραμένουν ψυχρές χωρίς κανείς από τους δυο αρχηγούς να μην είναι έτοιμος να κάνει πίσω στο όνομα μιας ενωτικής υποψηφιότητας για το 2023, τα όποια περιθώρια αισιοδοξίας είναι μάλλον ανύπαρκτα. Αφού δεν κατάφεραν να καταγράψουν δυναμική ανάλογη με εκείνη της ΝΔ που τότε να θυμίσουμε ερχόταν «με φόρα» στην εξουσία, εύκολα φανταζόμαστε πόσο πιο δύσκολα θα είναι για εκείνους τα πράγματα το 2023 με δεδομένη την φθορά του κυβερνητικού κόμματος που ήδη είναι εμφανής. Επιπλέον ακόμα και αν καταλήξουν σε κάποια ανακωχή ή συμπόρευση, η σύγκρουση αυτή έχει τραυματίσει σε τέτοιο βαθμό την τοπική Δεξιά ,που είναι πιθανή η επανάληψη της ψυχρολουσίας του 2002. Τότε που παρά την ύπαρξη ενός μόνο κεντροδεξιού υποψηφίου Δημάρχου, τα τραύματα από τον «εμφύλιο» που είχε προηγηθεί το 1998 μεταξύ της παράταξης του Τάσου Κωνσταντέα με το επίσημα χρίσμα της ΝΔ και εκείνης του μακαρίτη και

διορισμένου από την δικτατορία Δημάρχου Κώστα Δελλαπόρτα, ήταν τόσο βαθιά με αποτέλεσμα η ήττα να ήταν σχεδόν προδιαγεγραμμένη. Παρά το γεγονός μάλιστα ,οτι και τότε πάλι ένας άλλος αρχηγός της ΝΔ, ο Κώστας Καραμανλής ο νεότερος ερχόταν με αντίστοιχη «φόρα» στην κεντρική πολιτική σκηνή ως διάδοχος του Κώστα Σημίτη και του «εκσυγχρονιστικού» ΠΑΣΟΚ. Στελέχη της τοπικής Δεξιάς που κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί ποτέ οτι θα στήριζαν τον Θεόδωρο Γεωργάκη με το χρίσμα του ΠΑΣΟΚ το έπραξαν ανοικτά ή λιγότερο ανοικτά, ενώ υπήρξε και η περίπτωση του αείμνηστου κεντροδεξιού δημοτικού συμβούλου κυρίου Γιάννη Αγναντόπουλου που κατήλθε ως υποψήφιος με τον συνδυασμό του τότε Δημάρχου. Αλλά ακόμα και το 2006 όταν ο Γιάννης Αναγνώστου κέρδισε τελικά τον Δήμο Ηλιούπολης με το χρίσμα της ΝΔ, αυτό κατέστη εφικτό εξαιτίας κυρίως δύο παραγόντων: της κόπωση των Ηλιουπολιτών μετά από μια μακρά θητεία 16 ετών του Θεόδωρου Γεωργάκη αλλά κυρίως από τις συγκρατημένες ή ανεπίσημες -πλην όμως κρίσιμες ψήφους- της Αριστεράς στον β'γύρο. Για την ιστορία σε εκείνες τις εκλογές την έκπληξη είχε κάνει ο υποστηριζόμενος από τον τότε ΣΥΝασπισμό συνδυασμός του συγχωρεμένου Κώστα Κονδύλη που είχε συγκεντρώσει ποσοστό μεγαλύτερο του 14,5% στον πρώτο γύρο, ξεπερνώντας για πρώτη στην ιστορία της πόλης τον υποψήφιο της Κομμουνιστικής Αριστεράς που τότε ήταν ο Λευτέρης Μακρυκώστας.

Σε αυτό το σημείο θα ήταν ίσως χρήσιμο να κάνουμε έναν ιστορικό παραλληλισμό με αφορμή τον φρεσκοψηφισμένο **νόμο για την κατάργηση της απλής αναλογικής** στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που έφερε ο νυν Υπουργός Εσωτερικών Μ.Βορίδης. Ο οποίος νόμος προβλέπει τη νίκη οποιουδήποτε δημοτικού ή περιφερειακού συνδυασμού συγκεντρώσει 43% συν μια ψήφο χωρίς να απαιτείται η διενέργεια δεύτερου γύρου σε αυτήν την περίπτωση. Επίσης το όριο για την εκλογή συμβούλων στα Δημοτικά ή Περιφερειακά Συμβούλια θα είναι το 3% . Υποτίθεται πως αυτός ο νόμος έρχεται να απαντήσει στην «ακυβερνησία» που κληρονόμησε η Τοπική Αυτοδιοίκηση από την (περίπου) απλή αναλογική που προέβλεπε ο νόμος Σκουρλέτη/ΣΥΡΙΖΑ και που απέτυχε εκ του αποτελέσματος να διορθωθεί από τις ...τροπολογίες

κυβερνησιμότητας που πέρασε ο πρώην Υπουργός Εσωτερικών και γνωστός δημοσκόπος Τάκης Θεοδωρικάκος πριν τον κατατομήσει στον ανασχηματισμό ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Αυτό βέβαια αποτελεί άλλη μια κραυγαλέα υποκρισία της κυβέρνησης Μητσοτάκη, καθώς με έναν ίδιο περίπου νόμο είχαν διεξαχθεί και οι Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές του 2006 επι κυβέρνησης Καραμανλή με Υπουργό Εσωτερικών τον μετέπειτα Πρόεδρο της Δημοκρατίας κύριο Προκόπη Παυλόπουλο. Αν και οποιαδήποτε σύγκριση μεταξύ του τότε Υπουργού Εσωτερικών κύριου Παυλόπουλου με τον τωρινό Μάκη Βορίδη (που εκείνη την εποχή δεν «ποζαρε» με τσεκούρια μια και είχε ενταχθεί στο ΛΑΟΣ του Γ.Καρατζαφέρη) θα ήταν πολιτικά και αισθητικά χαώδης, η πραγματική στόχευση τέτοιων νομοθετημάτων παραμένει η ίδια : Ο μεγαλύτερος δυνατός έλεγχος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τις συντηρητικές δυνάμεις και η αποφυγή διεργασιών μεταξύ πρώτου και δεύτερου γύρου από τις παρυφές της Σοσιαλδημοκρατίας έως την Αριστερά. Ένας από τους πολλούς πολιτικούς "δαίμονες" που ποτέ δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά η ελληνική Δεξιά, εκτός από εκείνους του μετεμφυλιακού κομματικού κράτους, της παρακρατικής βίας, των εξοριών, των πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων κ.α. ήταν αυτό που πάντα αντηχούσε σχεδόν ως «απειλή» στα αυτιά των στελεχών της και αυτό ήταν το περιβόητο : «ΠΑΣΟΚ και λοιπές προοδευτικές δυνάμεις» που σήμερα πλέον έχει αντικατασταθεί τηρουμένων των αναλογιών από το «ΣΥΡΙΖΑ και λοιπές προοδευτικές δυνάμεις» . Αυτοί οι ...ευσεβείς πόθοι δεν ευοδώθηκαν το 2006 και δυστυχώς για εκείνους δεν πρόκειται να ευοδωθούν ούτε το 2023. Θα πρέπει δε να είναι προσεκτικοί, μήπως τελικά πέσουν τα ίδια τα στελέχη τους στην παγίδα που στήνουν για τους αντιπάλους τους. Πχ το 2006 ο άπειρος πολιτικά Παναγιώτης Φασούλας κέρδισε τον Πειραιά ήδη από τον πρώτο γύρο απέναντι στον υπερπροβεβλημένο υποψήφιο της ΝΔ Χρήστο Αγραπίδη, ο πρωτοεμφανιζόμενος τότε «σταρ της Αυτοδιοίκησης» και νυν Περιφερειάρχης Γ. Πατούλης χρειάστηκε έναν δεύτερο πολύ αγχωτικό γύρο για να κερδίσει τελικά τον Δήμο Αμαρουσίου από τον υποψήφιο του ΠΑΣΟΚ, στο γειτονικό Δήμο Αλίμου η ΝΔ έπεσε κυριολεκτικά στην παγίδα που έστηνε στην Αντιπολίτευση καθώς για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ τον Δήμο τον πήρε μέσα από τα χέρια της Κεντροδεξιάς ο Θάνος Ορφανός, ενώ στην Ηλιούπολη αν δεν υπήρχε το σεβαστό ποσοστό που έκοψε από τον Θεόδωρο Γεωργιάκη ο υποψήφιος του ΣΥΝασπισμού ,λίγο έλειψε το

ίδιο του το κόμμα να χαντακώσει με αυτόν το νόμο τον Γιάννη Αναγνώστου , αφήνοντας τον μακροβιότερο δήμαρχο να επανεκλεγεί για 5<sup>η</sup> θητεία! Ματαιοπονούν και εκ των πραγμάτων θα διαψευστούν πάλι όσοι «ειδήμονες» κάνουν σενάρια επί σεναρίων για τις επιπτώσεις του "νέου" (ουσιαστικά ξαναξεσταμένου ) νόμου για την Αυτοδιοίκηση στην Ηλιούπολη, ειδικά όταν αυτήν την στιγμή δεν φαίνεται να υπάρχει πειστική και κυρίως ενωτική πρόταση απέναντι στο Γιώργο Χατζηδάκη ούτε από τα Δεξιά αλλά ούτε από τα Αριστερά. Και ας υποθέσουμε ότι εξαιτίας του ορίου του 3% μείνει πχ εκτός του επόμενου δημοτικού συμβουλίου η «Αριστερή Πρωτοβουλία Ηλιούπολης» παρ'όλο που ο συνδυασμός αυτός έχει συγκεντρώσει σε δύο περιπτώσεις ποσοστό άνω του 3%. Πιστεύουν άραγε κάποιοι ότι ένας συνεπής αγωνιστής σαν τον Γιώργο Σόφη θα σταματήσει να είναι παρών στους κοινωνικούς πολιτικούς αγώνες ή στην εκτός συμβουλίου Αντιπολίτευση; Αξίζει να δούμε το παράδειγμα της υποστηριζόμενης από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημοτικής παράταξης Ελληνικού-Αργυρούπολης «Εκτός Πλάνου» με επικεφαλής τον Γ.Μαρκόπουλο που με το πενιχρό 1,65% των ψήφων έμεινε εκτός Δημοτικού Συμβουλίου ακόμα και με την (περίπου) απλή αναλογική του νόμου Σκουρλέτη. Εν τούτοις μέσα από την οργάνωση και κινητοποίηση των μελών της, η παράταξη «Εκτός Πλάνου» έχει καταφέρει να ξεσηκώσει έντονες διαμαρτυρίες εντός και εκτός του γειτονικού Δήμου για την πρωτοφανή παρέλαση εφέδρων με στρατιωτικές στολές (!) δίπλα σε μικρούς μαθητές κατόπιν πρόσκλησης του Δημάρχου αλλά και κυρίως για το πολιτικό φιάσκο με τις κακής αισθητικής «τοιχογραφίες» των Ηρώων της Επανάστασης του '21 που πάλι κατόπιν πρόσκλησης του ίδιου Δημάρχου , φιλοτέχνησε ένας ακροδεξιός «καλλιτέχνης». Και το χειρότερο όλων; Αυτός ο... «καλλιτέχνης» που δεν αποκαλύπτει ούτε το αληθινό του όνομα, ποζάρει με κουκούλα (!) δίπλα στον Δήμαρχο Ελληνικού- Αργυρούπολης, ο οποίος μάλιστα ισχυρίζεται ότι δίνει μάχη κατά της παραβατικότητας και της ανομίας. Το τι παράδειγμα δίνει στους νέους ή μεγαλύτερους Δημότες του ποζάροντας περιχαρής δίπλα στον κουκουλοφόρο «καλλιτέχνη» ας το απαντήσει ο ίδιος. Σημασία έχει ότι μετά το Καλλιτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας που άδειασε μεγαλοπρεπώς με ανακοίνωσή του το γειτονικό Δήμο, ακολούθησε και ο Δήμαρχος Σερρών με την ορθή απόφαση του να ακυρώσει την πρόσκληση προς τον συγκεκριμένο... «καλλιτέχνη» που επέμενε (γιατί άραγε;) να κρύβει το όνομα και το πρόσωπο του, αποδεικνύοντας έτσι με τον πιο σαφή τρόπο ότι



κάτι δεν έγινε σωστά στο Ελληνικό-Αργυρούπολη...Πιθανώς μια από τις αφετηρίες της πολιτικής αλαζονείας είναι όταν προσπαθήσει κάποιος να φιμώσει ή ακόμα και να υποτιμήσει και την φαινομενικά πιο αμελητέα μειοψηφία. Κάπως έτσι την "πάτησε" και ο Γολιάθ με τον Δαβίδ εξάλλου!

Είναι αλήθεια πως ως δημότης βρέθηκα από την αρχή σχεδόν της **θητείας του πρώην Δημάρχου**, «απέναντι» στις πολιτικές του επιλογές αλλά και με εκείνη την υπέρπυσα αίσθηση έπαρσης και διαρκούς υποτίμησης όποιων διαφωνούσαν μαζί του. Αυτή η αίσθηση όσο περνούσε ο καιρός γινόταν δυστυχώς εντονότερη και προφανώς την συμμερίζονταν όλο και περισσότεροι συνδημότες μας. Η τότε ηγεσία του Δήμου επηρεασμένη πιθανώς από την ισχυρή πρόσδεση της στην πασοκική νομενκλατούρα ήδη από την εποχή Σημίτη αλλά και από τον μετέπειτα στενό εναγκαλισμό της με τον Γιώργο Παπανδρέου όσο αυτός βρισκόταν στον προθάλαμο της εξουσίας, ακολούθησε αγόγγυστα ή και ως "βασιλικότερη του βασιλέως" σε κάποιες περιπτώσεις κάθε κεντρική πολιτική και προσπαθούσε να πείσει ότι αυτό ήταν το συμφέρον για τους δημότες με μια περισσότερο επικοινωνιακή προσέγγιση, αποφεύγοντας την ζύμωση και τον διάλογο με τους πολίτες. Αντιπαραθέσεις με τους εργαζόμενους του Δήμου, αντιπαραθέσεις με την Εκπαιδευτική Κοινότητα της πόλης με αφορμή την πραγματικό πετσόκομμα σε πόρους και συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων που επέβαλαν οι μνημονιακές πολιτικές και οι αποτυχημένες επιλογές της τότε Υπουργού Παιδείας 'Ανας Διαμαντοπούλου, αντιπαραθέσεις με άλλους φορείς ή μεμονωμένους πολίτες που πάντα είχαν έναν κοινό παρονομαστή : δεν φταίει (σχεδόν) ποτέ η κυβέρνηση ή οι περικοπές των Μνημονίων, δεν φταίει πολύ περισσότερο ο Δήμος, το βάρος της ευθύνης έπρεπε πάντα να πέφτει σε κάποιους "άλλους". Ο αείμνηστος και ιστορικός Δήμαρχος Δημήτρης Κιντής, υπήρξε κορυφαίο στέλεχος της ΕΔΑ και μετέπειτα του ΚΚΕ , ωστόσο επί Διοικήσεως του (1978-1990) τίποτα δεν μπήκε πάνω από το συμφέρον του Ηλιουπολίτικου λαού και της ίδιας της πόλης. Ένας πραγματικός λεβέντης ήρωας της Εθνικής Αντίστασης που μαζί με άλλους άξιους δημοτικούς συμβούλους ή Αντιδημάρχους όπως η θρυλική Γαβριέλλα Μάτακα-Χαμογεωργάκη ή ο Ηλίας Μαχαιρόπουλος όργωναν ακούραστοι σχεδόν καθημερινά την πόλη και

άκουγαν τον κάθε πολίτη που έσπευδε να τους επισημάνει κάποιο πρόβλημα ή να τους παραπονεθεί ασχέτως των πολιτικών πεποιθήσεων που είχε ο καθένας. Φανταστείτε δημοκρατικό ήθος και ανεκτικότητα από έναν άνθρωπο που οι αντίπαλοι του στο παρελθόν όχι μόνο φυλάκισαν, βασάνισαν και εξόρισαν αλλά τον έφτασαν ένα βήμα πριν το εκτελεστικό απόσπασμα! Ο Θεόδωρος Γεωργάκης που τον διαδέχθηκε από το 1990 έως το 2006, εκτός από ένας έγκριτος και έμπειρος νομικός του οποίου η επαγγελματική καταξίωση ξεπερνούσε κατά πολύ τα τοπικά όρια, υπήρξε και ένα δραστήριο στέλεχος του πανίσχυρου τότε ΠΑΣΟΚ. Δεν θυμάμαι να υπήρξαν πολλές περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Θεόδωρος Γεωργάκης με δεδομένη την ευαισθησία του για την εκπαιδευτική κοινότητα να δίστασε να διεκδικήσει αποφασιστικά ορισμένα αιτήματα από τους Υπουργούς Παιδείας (ακόμα και από εκείνους του κόμματός του). Μπορεί κάποια στελέχη της παράταξης του στο όνομα της «κομματικής ορθοδοξίας» να είχαν κατα καιρούς άλλη στάση, μπορεί και ο ίδιος ακόμα σε κάποιες περιπτώσεις να μην "καλοδεχόταν" την κριτική. Ωστόσο συγκρούστηκε με τις κυβερνήσεις της εποχής για το ζήτημα του Κέντρου Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ) της ΔΕΗ στον Υμηττό, για την δημόσια περιουσία, για το πρόβλημα με παράνομες κεραίες της κινητής τηλεφωνίας ενώ ποιος μπορεί να ξεχάσει τις μεγάλες αντιπολεμικές συγκεντρώσεις που διοργάνωνε στην Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως (Κεντρική) με τους πύρινους λόγους του κατά της ΝΑΤΟϊκής επέμβασης στην Γιουγκοσλαβία την άνοιξη του 1999; Πρωτοβουλίες που έγιναν αφορμή να ξεκινήσει από την Ηλιούπολη ένα κύμα αλληλεγγύης προς την αδελφοποιημένη πόλη του Νοβι Σαντ που μαζί με την υπόλοιπη Σερβία δοκιμάζονταν σκληρά. Επιλογές που «πλήρωσε» εμμέσως στις δυο τελευταίες τετραετίες 1999-2003 και 2003-2007 όταν η «εκσυγχρονιστική» πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ έδειξε με διάφορες αφορμές την ενόχλησή της προς το πρόσωπο του, συνυπολογιζόμενου βεβαίως και του γεγονότος ότι στην εσωκομματική μάχη το 1996 μετά τον θάνατο του Ανδρέα Παπανδρέου, ο Θεόδωρος Γεωργάκης δεν στήριξε τον Κώστα Σημίτη και τους «εκσυγχρονιστές». Όπως και η παράταξη του αείμνηστου Δημήτρη Κιντή, έτσι σε γενικές γραμμές και εκείνη του Θεόδωρου Γεωργάκη είχε δημοτικούς συμβούλους ή άλλα στελέχη που ήταν σχεδόν κάθε μέρα στις γειτονιές, αφουγκράζονταν τις ανησυχίες και τα παράπονα των δημοτών και προσπαθούσαν να βρουν λύσεις στο μέτρο του εφικτού ή

να διορθώσουν λάθη που μέσα στα 16 χρόνια της Διοίκησης ήταν αναπόφευκτο να γίνουν. Συμφωνούσες ή διαφωνούσες μαζί του; Μικρή σημασία είχε για τον ίδιο ή για τους περισσότερους δημότες! Ο Σπύρος Προβιάς λόγου χάρη ήταν και νομίζω οτι παραμένει ένας από τους αυτοδιοικητικούς εκείνης της εποχής που γνωρίζει κάθε γωνία και κάθε πεζοδρόμιο της πόλης με τους δημότες να τον καλούν συνεχώς στο κινητό τηλέφωνο για να σπεύσει σε κάθε πρόβλημα! Ακόμα και εκτός πόλης ή και ακόμα και στα δικαστήρια ως συμπαραστάτης σε αντιπαραθέσεις των πολιτών με το Δημόσιο! 'Η ποιος μπορεί να λησμονήσει εκείνη την γλυκύτατη γυναίκα και εκπαιδευτικό την κυρία Ευαγγελία Βαρλάμη-Λεβογιάννη, την επί σειρά ετών Αντιδήμαρχο και δημοτική σύμβουλο που όλοι οι Ηλιουπολίτες αποκαλούσαν με το υποκοριστικό της "Βαγγελίτσα"; ένα σπάνιο προνόμιο που κανείς και καμία που ασχολείται με τα κοινά δεν κατάφερε να έχει μέχρι σήμερα! Παρομοίως η παράταξη του κυρίου Γιάννη Αναγνώστου καίτοι πιθανώς δεν διέθετε το ίδιο αεικίνητα και γνωστά σε όλους τους Ηλιουπολίτες στελέχη, ωστόσο είχε τον ίδιο ως το πιο ισχυρό και ηθικό χαρτί! Έχοντας το πηγαίο χάρισμα να είναι τόσο ευπροσήγορος, καθώς πάντα κοιτάζοντας τον συνομιλητή του στα μάτια άκουγε απόψεις ή παράπονα με την ίδια πάντα προσοχή. Όλοι οι παραπάνω αυτοδιοικητικοί δεν σημαίνει οτι συμφωνούσαν σε ο,τι άκουγαν από τους δημότες κουνώντας συγκαταβατικά το κεφάλι ή υποσχόμενοι λαϊκίστικα οτι θα τους λύσουν κάθε πρόβλημα. Ποτέ δεν ήταν αυτό το ζητούμενο εξάλλου!

**Το ζητούμενο για τον κάθε Δημότη ήταν, είναι και θα είναι να γνωρίζει τον αυτοδιοικητικό εκείνο που θα απευθυνθεί είτε ανήκει στην Διοίκηση είτε στην Αντιπολίτευση, να τον βλέπει στην γειτονιά ή στους χώρους δουλειάς του και κυρίως να ξέρει οτι θα ακούσει το αίτημα του ακόμα και αν αυτό δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Αυτό δυστυχώς για την προηγούμενη Διοίκηση ήταν ένα «στοίχημα» που με ελάχιστες εξαιρέσεις (πχ τον Κώστα Σεφτελή πριν ανεξαρτητοποιηθεί ή την αείμνηστη Έμυ Ζαννιά με) μάλλον χάθηκε από πολύ νωρίς. Η νοοτροπία της μεγάλης "γειτονιάς" και της πόρτα-πόρτα επικοινωνίας, η οποία είναι τόσο οικεία στην κάθε Ηλιουπολίτισσα και στον κάθε Ηλιουπολίτη, σταδιακά εγκαταλείφθηκε και αντ' αυτής προκρίθηκε η λογική του**

οτι τα περισσότερα θα πρέπει να γίνονται περισσότερο "επικοινωνιακά". Έτσι λοιπόν η τοπική πραγματικότητα έγινε περισσότερο εικονική με τους κάθε λογής επικοινωνιολόγους να ρίχνουν το βάρος τους στο Διαδίκτυο και ειδικά στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) . Ωστόσο και με αυτήν την προσέγγιση ήταν αναμενόμενο να παρατηρηθούν προβληματικά φαινόμενα : υπήρξαν πχ καταγγελίες από Δημότες που άσκησαν δριμεία κριτική οτι αποκλείστηκαν από την σελίδα του Δήμου στα social media (για την οποία ειρήσθω εν παρόδω μέσω των Δημοτικών τελών έχουμε πληρώσει όλοι), υπήρξαν άλλες περιπτώσεις όπως και εκείνη που μπορώ να επιβεβαιώσω και ο ίδιος όταν οι 2-3 ηλεκτρονικά "υπερδραστήριοι" πρώην δημοτικοί σύμβουλοι είχαν προειδοποιήσει (;) τόσο εμένα όσο και άλλους συνδημότες μας οτι θα μας διέγραφαν ακόμα και από τοπικές ομάδες ή σελίδες που δεν ανήκουν στον Δήμο επειδή δεν τους άρεσαν τα σχόλιά μας, ενώ σε μία από τις λίγες ίσως φορές που μετά από καιρό ο πρώην Δημοτικός άρχοντας ρωτήθηκε από δημότες μέσω social media περί των πιθανών ευθυνών του Δήμου για την καταστροφική πυρκαγιά του Ιουλίου του 2015, η απάντηση ήταν στην μονότονη και πλήρως αναμενόμενη λογική οτι «φταίνει οι άλλοι» . Αν μη τι άλλο από έναν Δήμαρχο που έχει διατελέσει μεταξύ άλλων και Πρόεδρος του διαδημοτικού Συνδέσμου Προστασίας και Ανάπτυξης Υμηττού (Σ.Π.Α.Υ), θα περίμενε κανείς έστω μία ή δύο πλήρεις ή πειστικές απαντήσεις. Βέβαια για αυτοκριτική ούτε λόγος, μιας και για τον συγκεκριμένο η έννοια αυτή μοιάζει να είναι εντελώς άγνωστη. Δεν διεκδικώ σε καμία περίπτωση το αλάθητο της κριτικής ούτε μπορώ να θεωρήσω εαυτόν ως έναν άνθρωπο που εκφράζεται απαλλαγμένος από κάθε υποκειμενικότητα. Παρ 'όλα αυτά για να τα γράφουμε όλα , η Θεία Βαλασόπουλου άφησε και εκείνα τα θετικά στοιχεία που πρέπει χωρίς μικροψυχίες να αναγνωρίσουμε: Λόγου χάριν το νοικοκύρεμα στα οικονομικά του Δήμου, το πρόγραμμα ψηφιοποίησης των παρεχόμενων υπηρεσιών, η κατασκευή πεζοδρομίων σε δρόμους όπως η Μ.Αντύπα και η Κύπρου σε συνεργασία με την τότε περιφερειάρχη Ρένα Δούρου, η έναρξη λειτουργίας δομών κοινωνικής αλληλεγγύης σε μια περίοδο οικονομικής καταστροφής που άφησαν τα Μνημόνια (όπως το Κοινωνικό Παντοπωλείο και Κοινωνικό Φροντιστήριο) και οι διάφορες πρόνοιες για ανέργους, ΑμΕΑ και συμπολίτες μας άνω των 65 όπως πχ η μειωμένη ή δωρεάν είσοδος στο Δημοτικό Θερινό Κινηματογράφο. Εύχομαι στο μέλλον να υπάρξουν άλλοι συνάδελφοι που θα

κάνουν μια κριτική αποτίμηση πληρέστερη και απαλλαγμένη από το "φορτίο" των δικών μου (πολλών) ενστάσεων για εκείνη την 9ετία.

Το σίγουρο πάντως είναι ότι εκείνη η 9ετία έκλεισε οριστικά τα ξημερώματα της 2ας προς 3η Ιουνίου 2019. Οι επικοινωνιολόγοι όπως φάνηκε δεν έκαναν την καλύτερη δυνατή δουλειά, οι αποδόσεις των στοιχηματικών εταιρειών (!) έπεσαν έξω και αλίμονο σε όσους πόνταραν τα λεφτά τους σε αυτές, οι δημοσκοπήσεις που διέρρεαν κάποιοι ότι δείχνουν τον πρώην Δήμαρχο να προηγείται με διαφορά ...άνω του 30% διαψεύστηκαν παταγωδώς όπως και εκείνο το φαραωνικών διαστάσεων και Ερντογανικής αισθητικής πανό που είχαν κρεμάσει στο εκλογικό του κέντρο στην Λεωφόρο Ειρήνης : "Δώστε μας την Δύναμη από την Α' Κυριακή" ... Με την πιο επική ανατροπή στην εκλογική ιστορία της Ηλιούπολης πιο επική πιθανώς και από την αντίστοιχη του 1978 όταν το αποτέλεσμα για τον Κώστα Δελλαπόρτα από τον πρώτο γύρο έμοιαζε μη αναστρέψιμο, αλλά ευτυχώς για την πόλη και κυρίως για την Δημοκρατία, ο λεβέντης ήρωας της Εθνικής Αντίστασης Δημήτρης Κιντής μαζί με τον Δημοκρατικό Ηλιούπολιτικο λαό το γύρισαν υπέρ του συνδυασμού του "Δημοκρατική Ενότητα" ! Κάπως έτσι λοιπόν με τελικό **ποσοστό 50,88 %** (από μόλις 15,91% στον πρώτο γύρο) και με μια διαφορά ψήφων λίγο παραπάνω από τις 440, **ο Γιώργος Χατζηδάκης εξελέγη ο νεότερος Δήμαρχος της πόλης** και ο δεύτερος με κρητική καταγωγή μετά τον αείμνηστο Παύλο Πεντάρη. Εκείνο το βράδυ επέστρεψα αργά στην Ηλιούπολη καθώς από νωρίς το πρωί βρισκόμουν σε άλλη υποχρέωση εκτός πόλης και μάλιστα μην έχοντας καμία πρόσβαση στο Διαδίκτυο δεν γνώριζα τίποτα για την έκβαση της εκλογικής μάχης. Όταν με άφησε με το αυτοκίνητό του στην Κοίμηση της Θεοτοκού ένας φίλος, άκουσα από μακριά ενθουσιώδεις φωνές και συνθήματα όπως : «Από τον Αη Νικόλα έως το Χαλικάκι, όλη η Ηλιούπολη ψηφίζει Χατζηδάκη» ή « Η Βαλασσοκρατία έφθασε στο τέρμα, ώρα να βγάλουμε την πόλη από το τέλμα» . Σε λιγότερο από δύο λεπτά είδα ένα ανθρώπινο ποτάμι από νέους και μεγαλύτερους να κατηφορίζει την Ελευθερίου Βενιζέλου και στρίβοντας στην Ρήγα Φεραίου να καταλήγει στην επόμενη γωνία της με την Σοφοκλή Βενιζέλου όπου ήταν το εκλογικό επιτελείο του εκλεγμένου Δημάρχου. Και ποιοι δεν πέρασαν από το εκλογικό κέντρο εκείνο το βράδυ;

Ψηφοφόροι και στελέχη του συνδυασμού που αγκάλιαζαν και σήκωναν στα χέρια τον Γιώργο Χατζηδάκη ,λίγο πιο δίπλα ο Θεόδωρος Γεωργάκης, ο κύριος Γιάννης Αναγνώστου (αν και μερικούς μήνες μετά αναίρεσε με δημόσια δήλωσή του την στήριξη προς το νέο Δήμαρχο), διάφορα γνωστά ή λιγότερα γνωστά στελέχη της Κεντροδεξιάς, ενώ τέλος την Αριστερά «εκπροσώπησε» σχεδόν μόνο ο Αποστόλης Στασινόπουλος αφού η παράταξη Κοκκοτίνη με έναν μίζερο και ακατανόητο τρόπο αρνήθηκε να πάρει ξεκάθαρη θέση για τον β'γυρο αντίθετα από ο,τι είχε κάνει για εκείνην το ΕΝΑΚ και η παράταξη Αναγνώστου το 2014. Παρών στους πανηγυρισμούς και ο ορκισμένος αντίπαλος του πρώην Δημάρχου ο αρχιμανδρίτης Σεραφείμ από την ενορία της Αγίας Μαρίας! Σε ο,τι αφορά τον συγκεκριμένο κληρικό, ως δημότης Ηλιούπολης αλλά και ως πολίτης αυτής της χώρας μόνο να καταδικάσω μπορώ τον χαρακτηρισμό «προδότης» που έκανε εις βάρος του πρώην Δημάρχου ,σε απευθείας σύνδεση από κανάλι πανελλαδικής εμβέλειας με αφορμή (επίσημα τουλάχιστον) την στάση του δεύτερου για το Μακεδονικό ζήτημα και τα συλλαλητήρια. Χωρίς να αμφισβητώ το κοινωνικό και ποιμαντορικό έργο του συγκεκριμένου κληρικού, τέτοια ρητορική από εκπροσώπους της θρησκείας της Αγάπης όπως είναι ο Χριστιανισμός προς εκλεγμένους εκπροσώπους του λαού, μόνο διχαστική και παντελώς αχρείαστη νομίζω οτι είναι! "Αποδότε ουν τα Καίσαρος Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ"...

Πρόσφατα ανακάλεσα ένα αστείο περιστατικό που έζησα μερικές εβδομάδες μετά τις εκλογές. Μια αξιοσέβαστη κυρία από τα ιδρυτικά μέλη της ΝΔ στην Ηλιούπολη, με την οποία είμαστε οικογενειακοί φίλοι εδώ και δεκαετίες με συναντάει κατά τύχη στην Λεωφόρο Ειρήνης. Δεν χάνει ποτέ το πηγαίο χιούμορ ενώ σε καμία περίπτωση δεν κάνει "εκπτώσεις" σε εκείνη την γλώσσα που... σπάει κόκκαλα. Μπορεί η ίδια να μην ασχολείται με το Διαδίκτυο όμως παρακολουθεί ανελλιπώς τις εξελίξεις και παραδόξως μαθαίνει τα πάντα. Αφού λοιπόν με "σημαιοστόλισε" για τα παραπανίσια κιλά που είχα πάρει και για το οτι είχα καιρό να της τηλεφωνήσω, με ρώτησε με τον χαρακτηριστικό της τρόπο : «Δεν μου λες ρε; Αυτά που φωνάζανε το βράδυ των εκλογών για την... Βαλασκοκρατία από αυτά που έγραφε τα εμπνεύστηκαν οι φίλοι του Χατζηδάκη;» Γέλασα μέχρι δακρύων και για άλλη μια φορά διαπίστωσα πόσο

ευλογημένοι είμαστε που ζούμε σε μεγάλη μια ανθρώπινη ζεστή γειτονιά. Όπως και να έχει αυτό λοιπόν που απάντησα στην αγαπημένη φίλη ήταν ότι οι όροι «Βαλασοκράτορας» και "Βαλασοκρατία» δεν ήταν δικής μου έμπνευσης και τους είχα ακούσει για πρώτη φορά από κάποιους συμπολίτες μας που πιθανώς ήξεραν τον πρώην Δήμαρχο από τότε που ήταν στο ΚΚΕ. Πράγματι έστω και σχηματικά υιοθέτησα αυτούς τους όρους . Θα προτιμούσα τα σχήματα λόγου ακόμα και τα καθ' υπερβολή , αντίθετα από όλους εκείνους που συνέβαλαν στην απαξίωση του δημόσιου λόγου κάνοντας προεκλογικό «αγώνα» με βάση τις ηλικίες ή τον σωματότυπο των υποψηφίων, με ανυπόστατες ή συκοφαντικές φήμες για την προσωπική τους ζωή ή ακόμα και με τακτικές που μόνο τις σκοτεινές εποχές της Ιστορίας θυμίζουν. Το 1998 πχ υπήρχαν εκείνοι που γέμιζαν την Ηλιούπολη με ανώνυμα φειγ βολάν που χαρακτήριζαν τον συγχωρεμένο Κώστα Δελλαπόρτα ως ..."Χουνταπόρτα" λες και δεν ξέραμε ότι ήταν διορισμένος από την Χούντα. Στις επόμενες αναμετρήσεις , τότε που οι μεσημεριανές εκπομπές μεσουρανούσαν στην τηλεόραση, το «σούσουρο» αφορούσε το αν και ποιοι υποψήφιοι Δήμαρχοι είχαν εξωσυζυγικές σχέσεις, αν είχαν πάρει διαζύγιο και που κατοικούσαν ή ακόμα και αν είχαν κάνει προσθετική μαλλιών! Για να φθάσουμε στο 2014 και το 2019 καθώς και μετεκλογικά ακόμα...όταν πχ ένας τοπικός αρχικομματάρχης του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με υποψήφια δεξιάς παράταξης συγκρότησαν «μέτωπο» κατά του Αντιδημάρχου Κώστα Σεφτελή με αφορμή ένα περιστατικό φθορών σε σχολική μονάδα της 'Ανω Ηλιούπολης. Έκπληκτος είδα την δεύτερη να τον γράφει ως «κύριο" Σεφτελή» ! Επειδή αυτό δεν επιδέχεται ΚΑΜΙΑΣ αμφιβολίας κανείς δεν είναι «κύριος» και καμία δεν είναι «κυρία» ! Ακόμα και ενώπιον της Δικαιοσύνης όλοι είναι **κύριοι** και όλες είναι **κυρίες**. Στην συγκεκριμένη περίπτωση λοιπόν θα μπορούσε να υπάρχει ο κύριος Σεφτελής, ο Κώστας Σεφτελής, ο Σεφτελής σκέτο ή ακόμα και πιο σχηματικά αν θέλετε για να το ελαφρύνουμε κάπως και... ο Σεφτελάρχης! Απέναντι σε όποιον ή ο,τι θίγει την αξιοπρέπεια του κάθε ατόμου μέσα από συκοφαντίες, χτυπήματα κάτω από την μέση, κριτική της προσωπικής ζωής, δολοφονίες χαρακτήρων κτλ δεν βάζουμε απλά τις κόκκινες γραμμές. Έχουμε ξεκάθαρο μέτωπο!



Πριν από αυτήν την μακρά ανάλυση, υπήρξαν και άλλες περιπτώσεις στις οποίες με έναν περισσότερο γλαφυρό ομολογουμένως τρόπο, προσπάθησαν και άλλοι συμπολίτες μας να **συνοψίσουν τα γεγονότα της κάθε χρονιάς**. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στα περιβόητα...κάλαντα" που έψαλλε πρώτα η παράταξη του Αποστόλη Στασινόπουλου «Συνεργοί για την Ηλιούπολη» το 2018, τα οποία στην συνέχεια ....ενέπνευσαν τον αρχιμανδρίτη Σεραφείμ για να τα ψάλλει και εκείνος την επόμενη χρονιά στη νέα Διοίκηση. Προφανώς απογοητευμένος από τις εξελίξεις στην υπόθεση του παράνομου κτίσματος στον Προφήτη Ηλία, για το οποίο το δίδυμο Χατζηδάκη-Στασινόπουλου δεν του έκανε το χατίρι να στηρίξει τον εκεί εφημέριο. Φήμες που έφεραν τον αρχιμανδρίτη να συνθέτει και να ψέλνει κάλαντα και προς όσους την πρώην "προδοτική" Συμφωνία των Πρεσπών την εποχή που γινόταν διάσημος στο Πανελλήνιο από τα συλλαλητήρια, τώρα πλέον την χαρακτηρίζουν ...ιστορική, ελέγχονται ως ανακριβείς. Αντιστοίχως φήμες που φέρουν τον Γιώργο Χατζηδάκη να προαλείφεται ως άλλος Στέλιος Παπαθεμελής, ως "γεφυροποιός" μεταξύ Προοδευτικής Παράταξης και Εκκλησίας ελέγχονται επίσης ως ανακριβείς. Οι εκδηλώσεις της παράταξης του νέου Δημάρχου εκτός από κρητικά και αντιφασιστικά τραγούδια, περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τόσες μυρωδιές από θυμιάτα, τόσους ρασοφόρους και τόσες βαρύγδουπες προσφωνήσεις ιερωμένων που εύλογα θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί αν βρίσκεται σε πολιτική εκδήλωση ή σε συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου. Πάντως αν ο Γιώργος Χατζηδάκης σπάσει και αυτήν την "παράδοση" που θέλει όσους Δημάρχους Ηλιούπολης έθεσαν υποψηφιότητα για βουλευτική έδρα να μην εκλέγονται μένει να φανεί στο μέλλον. Ας μην είμαστε προπότες και ας μην αναφέρονται έτσι αβασάνιστα κάποιοι για τις..."φιλοδοξίες" του, εκτός αν ήδη έχουν προδικάσει την επανεκλογή του το 2023 και την μετέπειτα πολιτική του εξέλιξη. Σε ο,τι αφορά το στιχουργικό ταλέντο του πανοσιολογιότατου και των "Συνεργών" , επειδή προφανώς δεν το διαθέτω, θα περιοριστώ απλώς σε μερικές μουσικές αφιερώσεις για κάθε πρόσωπο ή παράταξη που θα αναλύσουμε παρακάτω. Εξάλλου μετά από μια μακρά και δύσκολη περίοδο αλλεπάλληλων lockdown , είναι σημαντικό να μην χάνουμε το χιούμορ και το κέφι μας. Κάθε αντιπρόταση από μουσικούς, καλλιτέχνες ή ακόμα και από τους παραγωγούς του τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού Lime Radio, είναι καλοδεχούμενη! Ξεκινώ αυτήν την ιδιαίτερη μουσική λίστα, με μια αφιέρωση



για τον συμπαθή κατά τα άλλα αρχιμανδρίτη της ενορίας Αγίας Μαρίας κύριο Σεραφείμ. Πολιτικός παράγοντας δεν είναι, ούτε πρόκειται να γίνει και ποτέ για να του αφιερώσω ξεχωριστή παράγραφο σε αυτήν την ανάλυση, Εγώ πάλι από ποιμαντορική δεν γνωρίζω τίποτα, αν και δισέγγonos και μικρανεψιός κληρικών, συνεπώς με δεδομένη την κοινωνική του προσφορά και με την κοινή αντίληψη ότι ο Χριστιανισμός είναι η θρησκεία της Αγάπης, νομίζω ότι θα του ταιριάζει η μεγάλη αγγλόφωνη επιτυχία του Κώστα Χαριτοδιπλωμένου από την δεκαετία του '80 με τίτλο [Talk about Love-Μίλα για την Αγάπη](#) : *"Μιλάτε για πράγματα που δεν θέλω να κατακρίνω, γιατί δεν βλέπετε ότι αυτό που χρειαζόμαστε να ακούσουμε είναι το να μιλήσετε για την Αγάπη; ...Μιλήστε για την Αγάπη, Μιλήστε για την Αγάπη, ας ξεκινήσουμε μια καινούργια επικοινωνία"*

## B. Τα έργα και οι ημέρες της νέας Διοίκησης

Αν υπάρχει μια παράμετρος από το βιογραφικό του Γιώργου Χατζηδάκη που αναμφίβολα του έχει φανεί χρήσιμη στην έως τώρα πορεία του ως Δημάρχου, τότε αυτή είναι ξεκάθαρα η εμπειρία του ως πρωταθλητής στο σκάκι. Χωρίς την στρατηγική, την υπομονή, επιμονή και την τήρηση ισορροπιών πάνω από την μεγάλη "σκακίερα" του Δήμου, πως άραγε θα μπορούσε να διοικήσει με μόλις 6+1 έδρες στο Δημοτικό Συμβούλιο (συν τους ανεξάρτητους που άρχισαν να προστίθενται σταδιακά) και να κρατήσει την συνοχή μιας μεγάλης πλην όμως ετερόκλητης -τόσο σε πολιτικό όσο και σε τοπικό επίπεδο-συμμαχίας που τον ανέδειξε Δήμαρχο; Πως π.χ να διατηρήσεις την συνοχή μιας Διοίκησης που περιλαμβάνει από την ακραιφνή μητσοτακική "Τσαρίνα" Αικατερίνη Χωματά στην οποία ανέθεσε την γνώριμη για εκείνην Αντιδημαρχία Παιδείας και Πολιτισμού, έως συνεπείς εκπροσώπους της υπαρκτής (ή μήπως ανύπαρκτης;) Σοσιαλδημοκρατίας σαν τον Γιάννη Πούλο που ανέλαβε το "δημοτικό χαρτοφυλάκιο" της Κοινωνικής Αλληλεγγύης μέχρι τον προερχόμενο από την Αριστερά των κινημάτων νεαρό Αποστόλη Στασινόπουλο ; Θα ρρώ πως εκτός από την προσωπικότητα του ίδιου του Δημάρχου που συνέβαλε με

τον τρόπο του στην ενότητα και σε ένα μίνιμουμ συνεννόησης μεταξύ των συνεργατών του, καθοριστικό ρόλο έπαιξε η **πολιτική της "ανοικτότητας" (openness)** , στην οποία μέχρι σήμερα παραμένει συνεπής και αυτό σαφώς του δίνει πόντους. Ανοικτότητα και άμεση αλληλεπίδραση με δημότες και φορείς, ανοικτότητα και διαφάνεια στην επικοινωνία του Δήμου (με τους μπλοκαρισμένους συνδημότες μας να ξεμπλοκάρονται από τα social media και με την επίσημη ιστοσελίδα να δίνει πλέον βήμα σε όλες τις παρατάξεις και το σωματείο εργαζομένων του Δήμου) , ανοικτότητα όμως και μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο όπου με σύνεση και με σαφώς ηπιότερους τόνους από εκείνους της προεκλογικής περιόδου, στάλθηκε το μήνυμα της συνεργασίας με όποιαν ή όποιον θα ήθελε να το κάνει για το καλό της πόλης. Έτσι κι αλλιώς ο πρώην Δήμαρχος σε αντίθεση με όλους τους προκατόχους του που έχασαν τις εκλογές (Δ. Κιντής, Θ. Γεωργάκης, Γ. Αναγνώστου), αρνήθηκε να είναι στο Δημοτικό Συμβούλιο τόσο ως επικεφαλής της μείζονος Αντιπολίτευσης όσο και ως απλός σύμβουλος. Χωρίς αυτό να είναι κανόνας, η εξουσία λειτουργεί τις περισσότερες φορές συγκολλητικά και άπαξ κανείς την απωλέσει, δεν αργούν να εμφανιστούν οι φυγόκεντρες τάσεις μεταξύ όσων μέχρι πρόσφατα τον στήριζαν ή μεταξύ όσων μπορεί μεν να συνεχίζουν να το κάνουν, αλλά δεν παύουν να ενδιαφέρονται και για την αξιοποίησή τους σε κάποια θέση. Πιθανότατα ο Γιώργος Χατζηδάκης να περίμενε κάποιες τέτοιες φυγόκεντρες τάσεις, όμως αν αυτόν τον ορυμαγδό **ανεξαρτητοποιήσεων** από 2-3 συγκεκριμένες αντιπολιτευτικές παρατάξεις που μάλιστα έγιναν σε σύντομο χρονικό διάστημα και που πλέον λειτουργούν προς όφελος της Διοίκησης του, το είχε φανταστεί ο ίδιος ή οι συνεργάτες του. Μάλιστα δεν γνωρίζω άλλον Δήμο (στην Αττική τουλάχιστον) που να έχει δημιουργηθεί μέσα σε δυο χρόνια από τις εκλογές τέτοιο ρεύμα υπέρ οποιουδήποτε εν ενεργεία Δήμαρχου, με εξαίρεση πιθανώς την επίσης νέα Διοίκηση του Γιάννη Φωστηρόπουλου στον Δήμο Παλαιού Φαλήρου. Ωστόσο δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας πως δεν είναι όλες οι ανεξαρτητοποιήσεις ίδιες και πως ενώ κάποιες από αυτές δίνουν πόντους στην Διοίκηση, κάποιες άλλες αντιμετωπίζονται με σκεπτικισμό αν όχι επιφυλακτικότητα. Από τους έξι ανεξάρτητους πλέον δημοτικούς συμβούλους μόνο ο κ. Χρυσουλάκης (από την παράταξη «Ηλίου-πόλις») παραμένει ουσιαστικά ανεξάρτητος , καθώς οι άλλοι πέντε αν και τυπικά δηλώνονται ανεξάρτητοι, στην πράξη έχουν αναλάβει είτε κάποια αντιδημαρχία

είτε κάποια άλλη θέση. Και από αυτούς όμως, υπάρχουν πχ οι περιπτώσεις του κ. Παναγιώτη Κόκλα και της κ. Ιωάννας Σκλαβενίτη που έχουν δώσει πολλούς πόντους στην Διοίκηση κυρίως λόγω της απήχησης που έχουν στην τοπική κοινωνία, υπάρχουν όμως και περιπτώσεις σαν αυτή του γνωστού ηθοποιού κ. Γιαννόπουλου όπου τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αν και αναμφισβήτητα αναγνωρίσιμος λόγω των επιτυχιών του στην τηλεόραση και το θέατρο, ο κ. Γιαννόπουλος που ανεξαρτητοποιήθηκε από την παράταξη του πρώην Δημάρχου το 2020 και αμέσως διορίστηκε συντονιστής για τους εορτασμούς των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση για λογαριασμό του Δήμου Ηλιούπολης, έχει κατ' εμέ μια αυτοδιοικητική παρουσία χωρίς σαφές στίγμα και προοπτική. Με τις επιλογές του μάλιστα (εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος Ηλιούπολης το 2010, υποψήφιος Δήμαρχος Μεσσήνης το 2014, υποψήφιος βουλευτής Μεσσηνίας με το «Ποτάμι» το 2015 και ξανά εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος Ηλιούπολης το 2019) είναι εκείνος ο τύπος αυτοδιοικητικού και κατ' επέκταση πολιτικού που πραγματικά δυσκολεύομαι να καταλάβω ποιον τόπο και ποιους πολίτες θέλει τελικά να υπηρετήσει! Επίσης είμαι προβληματισμένος από κάποιες ατυχείς (τουλάχιστον) φράσεις που έχει χρησιμοποιήσει στο αυτοδιοικητικό του ενεργητικό στην Ηλιούπολη και που για να μαζέψει τον σάλο που προκάλεσε αναγκάστηκε να ανακαλέσει και να ζητήσει συγγνώμη. Και να πει κανείς ότι αυτό έγινε μόλις μια φορά...αρχής γενομένης από το 2011 με εκείνο το «χιούμορ» προς τους ηλικιωμένους συμπολίτες μας στα ΚΑΠΗ και για τα αναφυκτικά που «ρίχνουν τα δόντια» για να φτάσουμε στις αρχές της φετινής χρονιάς όταν κατά την διάρκεια συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου παρενέβη την ώρα που τον λόγο είχε ο επικεφαλής της Ηλίου-πολις κύριος Ασβεστάς, για να μιλήσει με υβριστικό και απαξιωτικό τρόπο για συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Αμφιβάλλω αν τέτοιου είδους δημόσια ρητορική υιοθετείται από κάποιο άλλο μέλος της Διοίκησης για αυτό κιόλας ο ίδιος βρέθηκε τόσο απομονωμένος και αναγκάστηκε σε επόμενη συνεδρίαση να ζητήσει ξανά συγγνώμη. Για αυτό πάντως που μπορώ να είμαι περισσότερο βέβαιος είναι ότι το περιβόητο βίντεο για τις μάσκες που γυρίστηκε στην είσοδο του Δημαρχείου με πρωταγωνιστές τον Γιώργο Χατζηδάκη και τον εν λόγω δημοτικό σύμβουλο που επικαλείται την γνωστή του κινηματογραφική ατάκα «πως τους πετσόκοψες έτσι» έκανε την πόλη μας viral για όλους τους λάθους λόγους και αν κάτι ....πετσόκοψε αυτή ήταν η αισθητική των περισσότερων που το

παρακολούθησαν!!! Χωρίς αμφιβολία ωστόσο, η υπόθεση που προκάλεσε τις μεγαλύτερες αντιδράσεις εντός και εκτός Δημοτικού Συμβουλίου μέσα στην τελευταία διετία, ήταν εκείνη που αφορούσε την επανέναρξη της δράσης «αγορά χωρίς μεσάζοντες». Σύσσωμη σχεδόν η Αντιπολίτευση εξέφρασε σοβαρές ενστάσεις με κάποιους μάλιστα να καταγγέλλουν ευθέως την Δημοτική Αρχή καθώς η τρίτη και επικρατέστερη πρόταση για την διεξαγωγή της δράσης αυτής, είχε κατατεθεί από σωματείο που εκπροσωπείται από υποψηφίους Δημοτικούς Συμβούλους της παράταξης ΗλιουπΟλοι Μαζί. Τελικά το Δημοτικό Συμβούλιο συμφώνησε μεν στην αναγκαιότητα της δράσης αυτής, απέρριψε δε την επικρατέστερη και πρόταση λόγω του ανωτέρω προβλήματος. Και κάπως έτσι η πόλη και το Δημοτικό Συμβούλιο απέφυγαν... την επανεκτέλεση μετά από 50 χρόνια, σκηνών από την ταινία «Το χύμα βάφτηκε κόκκινο» σε σενάριο του αείμνηστου συμπολίτη μας Νίκου Φώσκολου.

Σε ο,τι αφορά τις άλλες επι μέρους δράσεις της νέας Διοίκησης αυτές διαφέρουν ως προς την αποτελεσματικότητα τους και συνεπώς ως προς την κριτική που θα μπορούσε να τους ασκηθεί. Στον τομέα των **Οικονομικών**, η Αντιδημαρχία των οποίων ανατέθηκε αρχικά στον κ. Παναγιώτη Βιδάλη πριν περάσει στον Αποστόλη Στασινόπουλο, ο Δήμος εξακολουθεί παρά τις δυσκολίες της πανδημίας και της ύφεσης που αυτονόητα επηρέασε και τα έσοδα του, να είναι νοικοκυρεμένος. Υπάρχουν ασφαλώς εκείνες οι δαπάνες που όπως είναι λογικό έχουν περάσει από το κόσκινο των συμβούλων της Αντιπολίτευσης, ενώ πάντα θα είναι χρήσιμες εκείνες οι φωνές που θα προτείνουν ανακατανομή των κονδυλίων προς όφελος των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων ή προς όφελος σημαντικών έργων για την ποιότητα ζωής στην πόλη. Σε γενικές γραμμές πάντως δεν υπάρχει τίποτα το χειροπιαστό που θα μπορούσε να αμφισβητήσει την ευρωστία και την διαφάνεια στα οικονομικά του Δήμου και αυτό ασφαλώς πιστώνεται στα θετικά των δυο έως τώρα Αντιδημάρχων αλλά και στον ίδιο τον Γιώργο Χατζηδάκη που ως οικονομολόγος και μέλος της διοίκησης του Οικονομικού Επιμελητηρίου αποτελεί κατά κάποιο τρόπο ένα είδους «Τσάρου» της τοπικής οικονομίας. Μιλώντας για Τσάρους, πως θα ήταν δυνατόν να λησμονήσει κανείς την «Τσαρίνα» Αικατερίνη Χωματά η οποία από την αρχή κιάλας της Νέας Διοίκησης βρίσκεται αμετακίνητη στην **Αντιδημαρχία Παιδείας και Πολιτισμού**; Δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το επίπεδο της

συνεργασίας με τον ΠΑΟΔΗΛ (Πολιτιστικός και Αθλητικός Οργανισμός Δήμου Ηλιούπολης) επί διοικήσεως Πανταζόπουλου ή επί της τωρινής του Θέμη Γιαννόπουλου (στον οποίο αλλά και στα συνεργεία του Δήμου πρέπει να αναγνωρίσουμε στην σπουδαία ανακαίνιση του Δημοτικού Κιν/φου Μελίνα Μερκούρη) , πάντως γεγονός είναι ότι η πόλη παραμένει ενεργή στον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό έστω και υπό αυτές τις δύσκολες συνθήκες της πανδημίας. Οπωσδήποτε υπάρχουν δράσεις όπως πχ αυτές για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση που δεν είδαμε ακόμα, θαρρώ ωστόσο πως στην μετά-covid19 αυτές θα γίνουν πιο τακτικές. Σε σχέση με τα θέματα Παιδείας είναι προφανές πως μια γυναίκα που έχει στο ενεργητικό της τέτοια εκπαιδευτική και διοικητική εμπειρία, είναι ικανή να φέρει θετικά αποτελέσματα. Επιμέρους προβλήματα στις σχολικές μονάδες δεν λείπουν και αυτό απαιτεί μια στενή συνεργασία τόσο με τους προέδρους των δύο σχολικών επιτροπών της πόλης και τον Αντιδήμαρχο Τεχνικών Υπηρεσιών Κώστα Σεφτελή όσο και με την εκπαιδευτική κοινότητα. Δεν πρέπει να παραβλέπονται ωστόσο οι αντισεισμικές μελέτες για τις σχολικές μονάδες, ενώ πάντα χρήσιμη είναι και η παιδαγωγική γνωμοδότηση για κάθε χώρο όπου ασκείται εκπαιδευτική δραστηριότητα. Μια από τις προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει στο μέλλον η συγκεκριμένη Αντιδημαρχία είναι η αξιοποίηση του χώρου του Πολυκλαδικού Λυκείου (του οποίου μάλιστα υπήρξε η τελευταία διευθύντρια πριν αυτό καταργηθεί από το νόμο Αρσένη) , ελπίζω ωστόσο ότι στο μεταξύ θα προωθήσει την πολύ θετική ιδέα της για μεταστέγαση του Κοινωνικού Φροντιστηρίου του Δήμου στα παλιά γραφεία του Πολυκλαδικού επί της Ηρώς Κωνσταντοπούλου. Ξεκάθαρη η στάση της κατά του παράνομου κτίσματος με το οποίο επιχείρησε να σκεπάσει το παραδοσιακό ξωκλήσι του Προφήτη Ηλία ο τοπικός εφημέριος, ξεκάθαρες και οι θέσεις της και σε διάφορα άλλα ζητήματα που άπτονται των αρμοδιοτήτων της. Αν κάποιος δεν έχει παρακολουθήσει ξανά συνεδρίαση Δημοτικού Συμβουλίου, είναι πολύ πιθανό να απορήσει γιατί η ίδια δεν είναι εκλεγμένη σύμβουλος με κάποια από τις δύο δεξιές παρατάξεις της πόλης και αντ' αυτών βρίσκεται σε μια Διοίκηση με έναν περισσότερο κεντροαριστερό προσανατολισμό. Είναι μάλλον από εκείνα τα παράδοξα που βλέπουμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση όσο ο ρόλος των κομμάτων και της κεντρικής πολιτικής επιρροής ατονούν. Και ενώ υπάρχουν μια σειρά από αμφισβητήσεις για την περιβόητη μητσοτακική «αριστεία» μετά το φιάσκο με το

ανύπαρκτο πτυχίο του πρώην Υφυπουργού Διαματάρη, μετά το πτυχίο του Διοικητή της ΕΥΠ ή άλλα διπλώματα της Γ.Γ του Υπουργείου Δικαιοσύνης που ακόμα τα περιμένουν οι βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου να τους προσκομιστούν, για να μην θίξω το ακόμα μεγαλύτερο φιάσκο με τα προσόντα των Διοικητών Νοσοκομείων, η Καίτη Χωματά με το πλούσιο βιογραφικό της, με την αξιομνημόνευτη φιλομάθεια της και με την έμπρακτη πίστη της στην διαβίου μάθηση, αποτελεί από μόνη της ένα μικρό γαλατικό χωριό μητσοτακικής «αριστείας» μέσα στο Δημαρχιακό Μέγαρο!

Εκεί ωστόσο που τα πράγματα σοβαρεύουν και τα όποια χαμόγελα γίνονται μάλλον πιο συγκρατημένα, είναι στους επόμενους δύο βασικούς τομείς, με πρώτον αυτόν της της **καθαριότητας** και της διαχείρισης των απορριμμάτων .Την «καυτή πατάτα» της αρμόδιας Αντιδημαρχίας κρατάει επίσης από το 2019, ο πρώτος σε ψήφους δημοτικός σύμβουλος της συμπολίτευσης, κύριος Γιάννης Αντζινάς. Είναι ίσως ο πιο κρίσιμος τομέας πάνω στον οποίο θα κριθεί ένα από τα βασικότερα στοιχεία που έθεσε η νέα Διοίκηση για την τετραετία 2019-2023, αυτό για μια καθαρότερη πόλη. Η αλήθεια είναι πως ενώ στο ξεκίνημα της νέας Διοίκησης και μετά από ένα μεγάλο διάστημα απραξίας οι μηχανές έδειχναν να «ανεβάζουν στροφές», στην πορεία παρατηρήθηκαν...αρρυθμίες που ήταν εύλογο να προκαλέσουν τα παράπονα των δημοτών. Ενώ σε διάφορες περιοχές της πόλης έχει γίνει καλή προσπάθεια και μάλιστα δεν λείπουν οι περιπτώσεις όπου ο Δήμος καλείται να δώσει λύσεις σε προβλήματα πέραν των αρμοδιοτήτων του, όπως λ.χ στο ρέμα της Πικροδάφνης ή ακόμα και στην Λεωφόρο Βουλιαγμένης (ευθύνη της Περιφέρειας) , εν τούτοις παραμένουν ακόμα σημεία που χρειάζεται ακόμα πολλή δουλειά να γίνει. Παρ'ολα αυτά για να είμαστε όσο το δυνατόν πιο δίκαιοι δεν πρέπει να παραβλέψουμε ούτε το ζήτημα της έλλειψης προσωπικού αλλά ούτε και εκείνες της στρατηγικής σημασίας πρωτοβουλίες που λήφθηκαν ήδη από τις αρχές του 2020 με το σταθερό εβδομαδιαίο πρόγραμμα αποκομιδής κλαδιών και ογκωδών στους 5 τομείς της Ηλιούπολης. Μακριά από ισοπεδωτικές λογικές, θα ήταν άδικο να μην αναγνωρισθεί η προσπάθεια που κάνει ο κ. Αντζινάς και κυρίως οι εργαζόμενοι καθαριότητας του Δήμου με τον ιδρώτα τους, που πολλές φορές υπερβάλλουν εαυτόν και ειδικά στην περίοδο της πανδημίας αναδείχθηκαν μαζί με τους υγειονομικούς και τους εργαζόμενους στα

σουπερμάρκετ ως οι ήρωες της καθημερινότητας μας και δικαίως! Από εκεί και πέρα, όλοι οι δημοσιογράφοι τοπικοί ή μη, νομίζω πως έχουμε την υποχρέωση να ενθαρρύνουμε τον κάθε δημότη που θέλει επισημάνει τα προβλήματα ή τις παραλείψεις που εντοπίζει εφόσον αυτό γίνεται καλοπροαίρετα και βοηθάει την τις υπηρεσίες να κινηθούν πιο άμεσα ή αποτελεσματικά. Ακόμα και με σκληρή κριτική αν θέλετε, αρκεί όλο αυτό να έχει στόχο την ΛΥΣΗ στο πρόβλημα και όχι το πρόβλημα στη λύση επειδή αυτό μπορεί να εξυπηρετεί άλλους σκοπούς. Ένα παράδειγμα που βίωσα ως αυτόπτης μάρτυρας, έχει να κάνει με περιστατικό που συνέβη σε δρόμο πέριξ της Αγίας Παρασκευής. Εκεί λοιπόν υπάρχει μια οικοδομή παρατημένη επί 40 περίπου χρόνια η οποία στο παρελθόν εκτός από εστία μόλυνσης, έχει υπάρξει και στέκι χρήσης ουσιών. Ο ιδιοκτήτης αγνοείται με αποτέλεσμα η πρασιά και το χωμάτινο πεζοδρόμιο να είχε γίνει ένας μίνι σκουπιδότοπος ή ένα αυτοσχέδιο πάρκινγκ. Τα προηγούμενα χρόνια αν καθαριζόταν καμιά φορά, αυτό γινόταν αποκλειστικά μόνο πριν τις 26 Ιουλίου (την ημέρα που πανηγυρίζει ο ιερός ναός) ή αν ο Επιτάφιος της ενορίας περνούσε από αυτόν τον δρόμο. Κάποια στιγμή οι γείτονες φύτεψαν μια χαρουπιά, τέσσερις πικροδάφνες και δυο μικρούς κάκτους με την ελπίδα πως δεν θα έπεφταν άλλα σκουπίδια ή μπάζα αλλά μάταια! Ακόμα και εργασίες ανακαίνισης να μην έκανε κάποιος αφήνοντας εκεί ο,τι άχρηστο ή χρήσιμο είχε, υπήρχε ένα κατάστημα εστίασης στην περιοχή οι υπάλληλοι του οποίου φρόντιζαν να "ξεφορτωθούν" τα απορρίμματά τους στην γνωστή οικοδομή τις πρώτες πρωινές ώρες. Ετσι κάποιοι γείτονες λοιπόν προφανώς πράττοντας λάθος, τοποθέτησαν πλαστικό πλέγμα μπαλκονιού γύρω από την χαρουπιά και τις τέσσερις πικροδάφνες, ωστόσο κανείς από τις παρακείμενες οικίες ή δρόμους δεν αντέδρασε διότι το θεώρησε ως την ύστατη λύση! Και κάπως έτσι ξεκίνησε η... «καταγγελία» ! Κάποιος συνδημότης που μένει σε άλλο δρόμο προέβαινε σε δημόσιες καταγγελίες κατά του Δήμου και τους περιοίκων επειδή λέει είχαν τοποθετηθεί...συρματοπλέγματα (!) , πάσσαλοι (!) ενώ παράλληλα κάποιοι είχαν κάνει το σημείο περιβόλι που καλλιεργούσαν (!) Χωρίς να είμαι σε θέση να γνωρίζω αν ήταν ο ίδιος που τράβηξε ή όχι τις σχετικές φωτογραφίες της «καταγγελίας» αυτό που μπορώ με βεβαιότητα να μεταφέρω είναι ότι μια ηλικιωμένη κυρία σε παρακείμενη πολυκατοικία έβλεπε για ώρα έναν άγνωστο άντρα να έχει σκαρφαλώσει στην μάντρα και στην γκαραζόπορτα άλλης πολυκατοικίας και να βγάζει



φωτογραφίες το επίμαχο...περιβόλι (! ) Έντρομη η γυναίκα ειδοποίησε τους γείτονες της πιστεύοντας πως πρόκειται για κάποιον κλέφτη...Επίσης το σίγουρο είναι ότι πριν γίνει η «καταγγελία» από αυτόν τον...αλτρουιστή και ουδέποτε σχετιζόμενο (; ) με συγκεκριμένη Διοίκηση συνδημότη μας, αυτά τα...ντοκουμέντα κυκλοφόρησαν στο διαδίκτυο με εικασίες ή κατηγορίες που άγγιζαν τα όρια της γελοιότητας. Μάλιστα μια ηλεκτρονική φασιστο-στήλη υιοθέτησε τις γραφικότητες περί περιβολιού και καλλιέργειας, αλλά εντάξει αυτό δεν προκαλεί εντύπωση. Ο φασίστας που έχει στο DNA του τον μαυραγοριτισμό, είναι αναμενόμενο να βλέπει την χαρουπιιά που έσωσε χιλιάδες Έλληνες στην Κατοχή από την πείνα ως...καλλιέργεια. Πάλι καλά να λένε οι περίοικοι δηλαδή που δεν τους κατηγόρησαν ότι καλλιεργούν και τίποτα άλλο! Όπως και να έχει μετά από όλο αυτό το ρεσιτάλ γραφικότητας, η περιβόλητη «καταγγελία» έφθασε τελικά μέσω της εφαρμογής Fix My City στον Δήμο και την επόμενη κιόλας μέρα είχαν γίνει τα απαραίτητα : απομακρύνθηκε και ορθώς το πλέγμα μπαλκονιού (και όχι το δήθεν συρματόπλεγμα με τους πασσάλους), ο χώρος καθαρίστηκε αλλά δυστυχώς για τους «καταγγέλλοντες», η χαρουπιιά και οι 4 πικροδάφνες έμειναν αγέρωχες στην θέση τους! Φυσικά κανείς από όλους αυτούς που έστησαν όλο αυτό το show για εντελώς ...ανιδιοτελείς λόγους δεν είχαν την γενναιότητα να αναφέρουν ότι το πρόβλημα λύθηκε. Το ζήτημα είναι πάντως ότι μέχρι τα γύρω μαγαζιά ή κάποιοι άλλοι να κάνουν ξανά τη γνωστή οικοδομή σκουπιδοτόπο, ο Γιάννης Αντζινάς και η Υπηρεσία καθαριότητας πήραν τα εύσημα των περιοίκων. Όπως αναφέρθηκε και νωρίτερα : ας προσέχουν μήπως στην παγίδα που στήνουν για τον άλλους πέσουν οι ίδιοι μέσα τελικά! Σίγουρα υπάρχει πολλή δουλειά που πρέπει να γίνει ακόμα σχετικά με την καθαριότητα και η κατάσταση απέχει αρκετά από το να θεωρηθεί ιδανική. Πρωτίστως όμως είναι οι λύσεις που χρειαζόμαστε και όχι η δημιουργία εντυπώσεων ένθεν κακείθεν. Δυσκολότερα είναι πάντως τα πράγματα για την Αντιδημαρχία **Πρασίνου και Περιβάλλοντος** της πόλης, ιδιαίτερος τώρα που διανύουμε αντιπυρική περίοδο και με τις καθυστερημένες πιστώσεις από την κεντρική Διοίκηση για τις αποψιλώσεις και την αποκατάσταση ζημιών από την κακοκαιρία "Μήδεια", να ανέρχονται μόλις στις 27.000 ευρώ για τον Δήμο Ηλιούπολης! Οι σοβαρές ελλείψεις προσωπικού στην Υπηρεσία Πρασίνου έχουν δημιουργήσει έναν έντονο προβληματισμό στην πόλη, με κάποια κεντρικά κυρίως σημεία η κατάσταση να είναι καλύτερη



χάρης στην φιλότιμη προσπάθεια από το προσωπικό, ενώ σε κάποια άλλα (πχ Πλατεία Ανεξαρτησίας) η κατάσταση να μοιάζει αποκαρδιωτική όπως και στο Δημοτικό Άλσος Δημήτρης Κινητής πριν την σχεδόν σωτήρια επέμβαση της Κυψέλης εθελοντών του Δήμου. Ο αρμόδιος Αντιδήμαρχος κ. Καλούδης παρ' όλα αυτά σε πρόσφατη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου μεταξύ άλλων επέρριψε ευθύνες και στους γονείς των παιδιών για την κακή κατάσταση του πρασίνου ιδίως σε κάποια πάρκα και πλατείες, αυτό ωστόσο αποτελεί μια πολύ μονομερή και επιφανειακή προσέγγιση της κατάστασης. Οι πολίτες έχουμε κουραστεί πιά από αυτόν τον τακτισμό που έγινε μονότονος στην εποχή της πανδημίας : εκεί που οι κυβερνώντες η οι Δημοτικοί άρχοντες τα καταφέρνουν καλά αλληλοσυγχαίρονται και κομπάζουν από υπερηφάνεια, ενώ εκεί που τα κάνουν μούσκεμα φταίει η περιβόητη... ατομική ευθύνη. Η οποία φυσικά δεν αναιρείται και πρέπει να βαραίνει ανάλογα τον καθένα μας, ωστόσο όταν στον τομέα αυτό καταγράφονται πενιχρά αποτελέσματα δεν γίνεται η επίκλησή της να αποτελεί άλλοθι. Ο Δήμος Ηλιούπολης αναμφισβήτητα πρέπει να διεκδικήσει στο μέτρο του δυνατού περισσότερους πόρους και προσωπικό για την Υπηρεσία Πρασίνου καθώς και να προωθήσει πιο αποτελεσματικές δράσεις. Διαφορετικά ο τομέας αυτός τείνει να γίνει όχι μόνο η αχίλλειος πτέρνα για την ίδια την Διοίκηση αλλά και για την πόλη συνολικότερα όσο τα πράγματα συνεχίζουν να μην πάνε καλά στον συγκεκριμένο τομέα .Μάλιστα σχηματικά θα μπορούσε να πει κανείς πως δεν απαιτείται απλά εγρήγορση, αλλά κήρυξη κατάστασης συναγερμού ειδικά τώρα κατά την διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου και με νωπές τις μνήμες της καταστροφής στα Γεράνεια Ορη.

Η δύσκολη πραγματικότητα που ζούμε αυτόν τον **1,5 χρόνο πανδημίας** και ύφεσης αποδεικνύει για άλλη μια φορά τον ρόλο που καλείται να παίξει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η Ηλιούπολη ως τμήμα του κεντρικού τομέα της Περιφέρειας Αττικής (βλέπετε το σχέδιο «Καλλικράτης» του Γιάννη Ραγκούση τότε που ακόμα ήταν Υπουργός του Γιώργου Παπανδρέου, μας απέκοψε από τον φυσικό μας χώρο τα Νότια Προάστια για να μας εντάξει στο Κέντρο) βρέθηκε στο επίκεντρο της κρίσης, στην πιο κόκκινη ζώνη μιας χώρας που μετρά πάνω από 420.000 κρούσματα και περισσότερους από 12.600 νεκρούς συνανθρώπους μας. Μάλιστα ενώ η Ελλάδα είναι η 85η χώρα σε πληθυσμό παγκοσμίως, σε ο,τι αφορά τις ανθρώπινες απώλειες εξαιτίας του

κορονοϊού ,βρίσκεται δυστυχώς αντιστρόφως ανάλογα στην 39η θέση με θλιβερά ρεκόρ θνησιμότητας και απωλειών εκτός ΜΕΘ. Η Σουηδία από την άλλη, την οποία κατά τα άλλα μέχρι πρόσφατα τα ΜΜΕ της λίστας Πέτσα συστηματικά κατηγορούσαν για την «χειρότερη διαχείριση της πανδημίας» και προέβαλαν το διάγγελμα συγγνώμης που απηύθυνε προς τον λαό ο βασιλιάς της Κάρολος-Γουσταύος, με σχεδόν τριπλάσιο αριθμό κρουσμάτων από την Ελλάδα αν και με ίδιο πληθυσμό, έχει καταγράψει έως τώρα 14.500+ απώλειες χωρίς ούτε μια μέρα καθολικού lockdown. Αυτά ως ένα μικρό μόνο δείγμα της διαστρέβλωσης και της παραπληροφόρησης που επιχειρήθηκε για να εξυπηρετηθεί το πολιτικό αφήγημα κάποιων. Δεν χρειάζεται να επεκτείνουμε την συζήτηση στο ΕΣΥ που δεν ισχυροποιήθηκε, ούτε στις κλίνες ΜΕΘ που με εξαίρεση ελάχιστες δεν άνοιξαν επειδή πιθανώς κάποιοι τις θεωρούσαν "πεταμένα λεφτά". Δεν χρειάζεται καν να υπενθυμίσουμε στην χαοτική κατάσταση που επικράτησε στους δύο κεντρικούς Δήμους της χώρας Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Για όσους χάσαμε δικούς μας ανθρώπους σε αυτές τις περιοχές και μετά από 7 ή 8 μέρες αναμονής στα νεκροτομεία, ψάχναμε για χώρο ταφής η ταιλιπωρία που ζήσαμε δίπλα στον πόνο είναι η πιο αποστομωτική απάντηση σε όσους καλοταϊσμένους προσπαθούν να κάνουν την νύχτα-μέρα. Ευτυχώς για την πόλη μας και αντίθετα από οτι προέβλεπαν οι ανησυχούντες"που κατά τα άλλα υποκριτικά πανηγύριζαν δήθεν για το τι συνέβαινε στην υπόλοιπη Ελλάδα μέχρι το φθινόπωρο του 2020, όλα αυτά διαψεύστηκαν! Ο Δήμος Ηλιούπολης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και δυνατοτήτων του φυσικά, έκανε μια μάλλον καλή δουλειά και αυτό είναι κάτι που νομίζω ότι μπορούμε να αναγνωρίσουμε στην Διοικηση Χατζηδάκη. Μαζί με τους πολίτες, τους φορείς της πόλης, τους τοπικούς βουλευτές της Αντιπολίτευσης και με έναν μόλις από τους κυβερνητικούς βουλευτές (τον Βασίλη Σπανάκη) κατάφεραν και ακύρωσαν τα σχέδια για την αποκλειστική μετατροπή του Κέντρου Υγείας σε εμβολιαστικό κέντρο και την αποψίλωση του από τις δομές πρωτοβάθμιας υγείας. Μάλιστα μόλις λίγες μέρες μετά από αυτό το γεγονός, μια νεαρή συμπολίτισσα μας σώθηκε χάρη στην έγκαιρη μεταφορά της και στην φροντίδα που της παρασχέθηκε εκεί. Η ίδια επέλεξε άμεσα να δημοσιοποιήσει στα ΜΜΕ την περιπέτεια της αυτή μαζί με τις ευχαριστίες της προς το προσωπικό του Κ.Υ Ηλιούπολης. Επίσης ο Δήμος Ηλιούπολης έκανε με διαφορά την καλύτερη δυνατή δουλειά σε ο,τι αφορά την διενέργεια των rapid

tests σε συνεργασία φυσικά με τα κλιμάκια του ΕΟΔΥ. Με τακτικά αιτήματα για διενέργεια rapid tests στην Κεντρική Πλατεία και με μια άψογη οργάνωση χάρη στις προσπάθειες των Αντιδημάρχων Γιάννη Πούλου και Παναγιώτη Κόκλα, χάρη στην συμπαράσταση της Δημοτικής Αστυνομίας και της ομάδας από την Κυψέλη Εθελοντών Δήμου Ηλιούπολης. Δεν υπήρξε ούτε ένα κλιμάκιο του ΕΟΔΥ που να έφυγε από την πόλη χωρίς να συγχαρεί τον Δήμο Ηλιούπολης και που να μην καταλήξει στην ίδια επωδó : πουθενά αλλού δεν έχουμε συναντήσει αυτό που κάνετε εσείς εδώ! Υπήρξαν εκείνοι που σκόπιμα ή όχι, διέδιδαν ψευδείς ειδήσεις (fake news) για υπερβολικούς αριθμούς κρουσμάτων, ωστόσο έγκαιρα μέσα από το Διαδίκτυο ο Δήμος ενημερώνει για κάθε επίσημα καταγεγραμμένο κρούσμα σε σχολική μονάδα λαμβάνοντας άμεσα τα απαραίτητα μέτρα σε συνεργασία με την σχολική κοινότητα. Με μια σειρά από πολύ ενδιαφέρουσες και ποιοτικές εκδηλώσεις μέσω Διαδικτύου για τα Χριστούγεννα και τις Απόκριες πέτυχε να δώσει λίγη χαρά στους μικρούς δημότες που τόσο την στερήθηκαν, ενώ δεν ατόνησε ούτε η **κοινωνική αλληλεγγύη** προς τους ευάλωτους με μπροστάρη τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο κύριο Γιάννη Πουλο. Αν και για κάποιους μπορεί να ήταν μια ασήμαντη "λεπτομέρεια", προσωπικά θα θεωρούσα παράλειψη να μην αναφερθώ στην εξαίρετη πρωτοβουλία του Δήμου να ανάψουν δωρεάν όλα τα καντηλια στο Κοιμητήριο τόσο πριν το Πάσχα του 2020 που έτσι κι αλλιώς απαγορευόταν η είσοδος εντός του, όσο και πριν το φετινό Πάσχα για να αποφευχθεί ο συνωστισμός των συγγενών που σπεύδουν κατά το έθιμο στον χώρο αυτό την Μεγάλη Παρασκευή! Και να σκεφτεί κανείς ότι την ίδια μέρα ο Δήμος Αθηναίων είχε καταφέρει για πρώτη φορά στην ιστορία να αφήσει χωρίς ύδρευση ένα από τα τρία κοιμητήρια του! Μέσα στην καταιγίδα της πανδημίας, αεικίνητος παρέμεινε και ο **Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών** Κώστας Σεφτελής, καθώς προώθησε και ολοκλήρωσε μια σειρά από παρεμβάσεις σε παιδικές χαρές και σχολικές μονάδες. Βέβαια σε ό,τι αφορά τις πρώτες υπάρχει ακόμα αρκετή δουλειά που πρέπει να γίνει ούτως ώστε οι γονείς και οι μικροί δημότες να δουν ποιοτική διαφορά και σε άλλες γειτονιές της πόλης. Ως προς το σκέλος της πανδημίας για την **τοπική οικονομία και επιχειρηματικότητα**, με ένα νέο Δήμαρχο οικονομολόγο με θητεία στο Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας αλλά και με τον πρώην Πρόεδρο και «Νέστορα» του Δημοτικού Συμβουλίου κύριο Σταύρο Γεωργάκη που μεταπήδησε στην Αντιδημαρχία Τοπικής Ανάπτυξης και

Επιχειρηματικότητας, είναι αυτονόητο ότι ο πήχης μπαίνει ψηλά. Ο δεύτερος μάλιστα πιστώνεται μια σημαντική επιτυχία που κατέγραψε ο Δήμος Ηλιούπολης φέτος και αφορά στην πρωτοποριακή για τους ΟΤΑ συνεργασία που ξεκίνησε με το ΕΒΕΑ (Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών) και αφορά στο πρόγραμμα Θερμοκοιτίδα Επιχειρηματικότητας Ηλιούπολης όπου όλοι οι ενδιαφερόμενοι δημότες νέοι και μη, έχουν για πρώτη φορά την ευκαιρία να καταθέσουν την επιχειρηματική τους πρόταση και εφόσον αυτή εγκριθεί με την κατάλληλη καθοδήγηση από το ΕΒΕΑ να πραγματοποιηθεί μέσα από ένα υποστηρικτικό πλαίσιο προνομίων που θα τους δοθεί. Έτσι λοιπόν για πρώτη φορά η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, φεύγει από το επίπεδο των ευχολογίων, των αναλύσεων σε συνέδρια ή ημερίδες και μπαίνει στην πραγματικότητα της πόλης χάρη στους γρήγορους ρυθμούς με τους οποίους τρέχει αυτό το πρόγραμμα ο Σταύρος Γεωργάκης αλλά και χάρη στην φιλική και ρεαλιστική του προσέγγιση, καθώς για τον χώρο των επιχειρήσεων ο ίδιος είναι "ο άνθρωπος της πιάτσας". Εξίσου σημαντική θεωρώ πως είναι η στάση που ακολούθησε ο Δήμος ως προς τους υφιστάμενους επαγγελματίες της πόλης και αυτό προκύπτει από την στενή συνεργασία που υπάρχει με τον Εμπορικό Σύλλογο Ηλιούπολης. Όμως και εδώ υπάρχει ένα άλλο παράδοξο σημείο των καιρών της κρίσης. Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου είναι ο κύριος Θανάσης Μπίρλης, ο οποίος το 2015 ήταν υποψήφιος βουλευτής με «Το Ποτάμι». Θα μου πείτε και γιατί μας ενδιαφέρει αυτό τώρα; Βλέπετε το συγκεκριμένο κόμμα χρησιμοποιούσε κατά κόρον μέσα από δημόσια ρητορική των στελεχών του φθηνά συνθήματα ή τσιτάτα περί «Σοβιετίας» ή περί «κράτους-πατερούλη» κτλ που ούτε έναν συνειδητοποιημένο πρωτοετή φοιτητή Πολιτικών Επιστημών δεν μπορούν να πείσουν. Τον βαθμό που ο κύριος Μπίρλης υιοθέτησε αυτήν την ρητορική κατά την διάρκεια της προεκλογικής μάχης ή και αργότερα όταν ξεκινούσε τον Εμπορικό Σύλλογο δεν τον γνωρίζω διότι ουδέποτε τον έχω ακούσει ή έστω γνωρίσει. Σημασία έχει ότι τώρα σαν πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου όπως και οι περισσότεροι συνάδελφοι του μάλλον, επέστρεψαν εκ των πραγμάτων στον ρεαλισμό που επιβάλλει η ανάγκη κρατικής στήριξης και δημόσιων επενδύσεων μετά από μεγάλες κρίσεις όπως διδάσκει με συνέπεια η θεωρία του Κεϋνς εδώ και έναν περίπου αιώνα. Τόσο το ίδιο το κράτος όσο και οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που είναι άρρηκτα δεμένοι μαζί του, καλούνται να απαντήσουν σε αυτές τις ανάγκες που δημιουργούν οι εκάστοτε

κρίσεις. Σε αυτόν τον τομέα Δήμος Ηλιούπολης προσπάθησε και σε σχετικά μεγάλο βαθμό πιστεύω ότι πετυχαίνει να στηρίξει την τοπική οικονομία με δράσεις όπως : η ενθάρρυνση των καταναλωτών να προτιμούν την τοπική Αγορά (σταθερή πολιτική του Δήμου ήδη από την εποχή Θεόδωρου Γεωργιάκη), οι γενναιόδωρες αλλά όχι χωρίς προβλήματα παραχωρήσεις επιπλέον χώρου για τα τραπεζοκαθίσματα των καταστημάτων εστίασης σε συμφωνία με την κείμενη νομοθεσία , δημοτικά τέλη (που αποτελούν την μόνη "δημοσιονομική" πολιτική που μπορούν να ασκήσουν οι Δήμοι), και φυσικά μέσα από την διοργάνωση εκδηλώσεων ή άλλων δράσεων που έστω και έμμεσα μπορούν να τονώσουν την τοπική αγορά. Επίσης σημαντική πρωτοβουλία αποτελεί το πρόγραμμα απόκτησης ψηφιακών δεξιοτήτων προς τους επαγγελματίες της πόλης, ένα πρόγραμμα πολύ κρίσιμο σε μια εποχή κατά την οποία όλοι σχεδόν οι επιχειρηματίες στρέφονται προς το ηλεκτρονικό εμπόριο. Μέχρι να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα εμβολιασμών (μέχρι στιγμής το ποσοστό των πλήρως εμβολιασμένων βρίσκεται οριακά στο 30% του συνολικού πληθυσμού) και μέχρις ότου να είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα απαιτηθούν νέα μέτρα και νέες θυσίες, χρειάζεται εγρήγορση και ακόμα πιο συστηματική δουλειά.

Εκτός από την επόμενη μέρα της πανδημίας, η Ηλιούπολη όπως και οι γειτονικοί Δήμοι έχουν και μια σειρά από άλλες εξίσου σοβαρές προκλήσεις για το μέλλον που θα επηρεάσουν τις ζωές όλων των δημοτών αλλά και των επερχόμενων γενεών. Ξεχωρίζω την "Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την προστασία του Υμηττού" (**ΣΜΠΕ Υμηττού**) που κατέθεσε ένας άλλος Χατζηδάκης προς διαβούλευση, πριν μετακινηθεί στο Υπουργείο Εργασίας για να...αναλάβει τα εργασιακά. Αναφέρομαι προφανώς στον πρώην Υπουργό Περιβάλλοντος, Κώστα Χατζηδάκη . Ετσι λοιπόν ας μην εκπλαγούν κάποιοι αν στο πλαίσιο της «προστασίας» του Υμηττού δουν κάποια αιολικά πάρκα να φυτρώνουν ή κάποιες άλλες περίεργες χρήσεις γης με στόχο τάχα την Ανάπτυξη, όπως αντίστοιχα είδανε τα ρεπτό αντί μισθού, την κατάργηση του θωρου και της απεργίας στο πλαίσιο της "προστασίας" της εργασίας! Οι ανεμογεννήτριες των αιολικών πάρκων μόνο επιπλέον επιβάρυνση του οικοσυστήματος του Υμηττού θα επιφέρουν, ενώ η ίδια η αιολική ενέργεια ελάχιστη συνεισφορά θα έχει στην αυξημένη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας.

Αρκεί μια ματιά στα στατιστικά ακόμα και των πιο αισιόδοξων μελετών για την ταχύτερη απολιγνιτοποίηση που προωθείται στην Δυτική Μακεδονία. Δεν είναι τυχαίο πως σε όλη την Ελλάδα από τις Κυκλάδες μέχρι την Ήπειρο και από τα Άγραφα μέχρι το ακρωτήριο Μαλέας στην Λακωνία όλοι σχεδόν οι κάτοικοι και τοπικοί φορείς αντιδρούν στις ανεξέλεγκτες ανεμογεννήτριες. Είναι άραγε όλοι αυτοί επαναστάτες ή ανήκουν στην Αντιπολίτευση γενικά και αόριστα; Προφανώς και όχι όπως και προφανώς δεν αντιδρούν συλλήβδην στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Μείζον ζήτημα αποτελεί επίσης το μέλλον του **Κέντρου Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ)**, μιας απειλής όχι μόνο για το περιβάλλον αλλά και για την ίδια την υγεία των πολιτών των Νοτίων Προαστίων. Αυτή η απειλή που βρίσκει σύσσωμο τον Ηλιουπολίτικο λαό απέναντι της, με τον ένα τρόπο ή με τον άλλο, αργά ή γρήγορα θα απομακρυνθεί οριστικά από τα όρια της πόλης. Με τι θα αντικατασταθεί όμως; και με δεδομένη την αυξημένη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας που θα απαιτεί η «επένδυση» στο πρώην Αεροδρόμιο του Ελληνικού αν και όποτε αυτή τελικώς λειτουργήσει; Είμαι από εκείνους που καταρχάς δεν διαφώνησαν με την πρόταση του Δημάρχου Αλίμου Ανδρέα Κονδύλη για λειτουργία **διαδημοτικού κοιμητηρίου** μαζί με την Ηλιούπολη στην συγκεκριμένη έκταση, προτιμώντας σαφώς την πλήρη απομάκρυνση του ΚΥΤ και όχι απλά την υπογειοποίηση του. Και συνεπώς θα έλεγα ότι διαφωνώ με την υποκρισία εκείνων των δήθεν «αλληλέγγυων» που δηλώνουν τέτοιοι μόνο στα στενά όρια της πόλης ή εκεί που τους συμφέρει αλλά για τους πολίτες των γύρω Δήμων απαντούν «πρόβλημα τους». Οι φίλοι και γείτονες μας οι Αλιμιώτες έχουν δικαίωμα να έχουν ένα αξιοπρεπές κοιμητήριο, όπως το έχουμε και εμείς στην Ηλιούπολη με δεδομένο τον κορεσμό του υπάρχοντος στην Αγία Μαρίνα. Γιατί λοιπόν όχι σε μια τέτοια συνεργασία που θα είναι αμοιβαία επωφελής και για τους δύο Δήμους; Και ας πούμε ότι συμφωνήσαμε ολοι (πολίτες, Δήμος, Περιφέρεια και Κυβέρνηση) ότι δεν θα υπάρχει τίποτα στην ζώνη προστασίας του Υμηττού! Ακόμα καλύτερα για να είμαι ειλικρινής! Δεν μπορούμε να προτείνουμε έναν άλλο χώρο για το διαδημοτικό κοιμητήριο που το χρειάζεται τόσο ο Άλιμος όσο και η Ηλιούπολη; Φυσικά και μπορούμε αν θέλουμε! Όπως μπορούμε να ξεκινήσουμε και μια σειρά από άλλες διαδημοτικές συνεργασίες όπως πχ η ανάδειξη και η λειτουργία κατόπιν άδειας της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας του Αρχαίου Θεάτρου Ευωνύμου που βρίσκεται στα όρια των δύο δήμων. Εξάλλου το λογότυπο του

Δήμου Ηλιούπολης ήδη από την εποχή Γεωργάκη τον Ευώνυμο δεν απεικονίζει; Τι κάνουμε άραγε για αυτό το κομμάτι της ιστορίας μας; Ο δήθεν τοπικισμός, η a la carte «αλληλεγγύη» και ο μαξιμαλισμός μόνο κακές υπηρεσίες προσφέρουν. Ξεκάθαρα να φύγει το ΚΥΤ, ξεκάθαρα να προστατεύσουμε τον Υμηττό και το οικοσύστημα του χωρίς αστερίσκους και εξαιρέσεις, ναι να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες της «επένδυσης» στο Ελληνικό αλλά και της παντελώς ανόητης πρότασης για το πάρκο Υπουργείων στον χώρο της ΠΥΡΚΑΛ στην Δάφνη αλλά ας μην καταντήσουμε στο τέλος φοβικοί και απομονωμένοι από όλους επειδή δεν θέλουμε την συνεργασία. Σε μια πόλη που μαζί με τον Άλιμο και τον Άγιο Δημήτριο θα κινδυνεύει να μείνει χωρίς ορίζοντα και πανταχόθεν επιβαρυνμένη: μεταξύ Ελληνικού στα Νότια και "Πάρκου Υπουργείων" στα Βόρεια και μεταξύ ενός σχεδιαζόμενου παραλιακού μετώπου που θα αποκόπτει την θάλασσα στα Δυτικά και ενός τάχα «προστατευμένου» ορεινού όγκου του Υμηττού στα Ανατολικά. Ομολογώ πως θα με εξέπληττε ευχάριστα αν έβλεπα τους 3 Δήμους (Ηλιούπολης, Αλίμου και Αγίου Δημητρίου) κατόπιν διαβούλευσης με τους δημότες τους να καταθέτουν κοινές προτάσεις. Τον γειτονικό Δήμο Ελληνικού-Αργυρούπολης δεν τον παρέλειψα από κάποιο γινάτι, αλλά λόγω ενός υφέρποντος βοναπαρτισμού. Εξάλλου η εκεί Δημοτική Αρχή ακόμα και για το θέμα της επένδυσης στο Ελληνικό έχει καταφέρει με τον δικό της μοναδικό τρόπο να επιδεινώσει τις σχέσεις με όλους τους γύρω Δήμους και να μην υπάρχει παρά ελάχιστη συνεργασία. Σε ό,τι αφορά την ΠΥΡΚΑΛ και το «Πάρκο Υπουργείων» αυτή δεν είναι μόνο μια ανόητη πρόταση όπως την χαρακτήρισα πιο πριν αλλά και επιπλέον επικίνδυνη για την εθνική ασφάλεια. Καμία πρωτεύουσα κράτους δεν έχει συγκεντρώσει 9 Υπουργεία μαζεμένα μέσα σε ένα πάρκο, ειδικά στην εποχή μας που αυτό θα μπορούσε να γίνει ένας εύκολος στόχος τρομοκρατικής ενέργειας ή άλλης επιβουλής από αέρος που όλοι απευχόμαστε φυσικά να συμβεί. Αντιλαμβανόμαστε επίσης όλοι τις επιπτώσεις στο κυκλοφοριακό καθώς χιλιάδες οχήματα θα προστεθούν στον επιβαρυνμένο χώρο γύρω από την ΠΥΡΚΑΛ και όλα αυτά σε απόσταση μισού χιλιομέτρου από τα όρια της Ηλιούπολης. Και σαν να μην έφταναν αυτές οι αχρείαστες εξαγγελίες, στην δημόσια συζήτηση μπαίνουν εσχάτως και τα Σχέδια Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (Σ.Β.Α.Κ) μέσω των οποίων οι Δήμοι θα πρέπει να εκπονήσουν στρατηγικές για την αστική κινητικότητα για τις

συγκοινωνίες, τους ποδηλατόδρομους και τους πεζόδρομους. Σχέδια για την «επένδυση» στο Ελληνικό, Σχέδια για την «προστασία» του Υμηττού-Σχέδια για το «Πάρκο Υπουργείων», Σχέδια για την «Αστική Κινητικότητα», κυριολεκτικά χορτάσαμε σχέδια και εξαγγελίες χωρίς καν αυτά μεταξύ τους να έχουν κάποια στοιχειώδη συνοχή ή έστω κάποιον υποτυπώδη συντονισμό από εκείνους που τα εξαγγέλλουν και εκπονούν. Μέσα σε αυτό τον γραφειοκρατικό λαβύρινθο σχεδίων δεν θα μπορούσε να λείπει και η ...πινελιά της νέας Δημοτικής Αρχής, η οποία αξιοποιώντας νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης θέλει να εισάγει και τις «Ενεργειακές Κοινότητες» (ΕΚΟΙΝ) στην ατζέντα. Ας είναι! Θα περιμένουμε τις προτάσεις της ή τα ...σχέδια της και για αυτό το ζήτημα. Λογικά πάντως πρέπει να είμαστε ένα από τα ελάχιστα κράτη στον κόσμο που ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, καταφέρνουμε να έχουμε τόσα πολλά σχέδια χωρίς κανέναν συντονισμό ,από τα οποία στο τέλος ελάχιστα υλοποιούνται! Οσο περιμένουμε λοιπόν να φτιαχτεί κράτος και δη επιτελικό, να αντιμετωπιστεί το «τέρας της γραφειοκρατίας» και η πολυνομία καθώς και να εξαγγελθούν νέα σχέδια επί σχεδίων, ο δημότης της Ηλιούπολης θα βλέπει πάλι τους δρόμους να πλημμυρίζουν με την πρώτη νεροποντή όπως έγινε πρόσφατα, ή το ρέμα της Πικροδάφνης να αναδύει δυσάρεστες οσμές μέχρι οι εκάστοτε ανάδοχοι να παραδώσουν τα αντιπλημμυρικά έργα...και στο μεταξύ θα τρέχει ο Κώστας Σεφτελής με τις τεχνικές υπηρεσίες να μαζέψουν τις ζημιές, η Υπηρεσία Καθαριότητας τα απορρίμματα, η Υπηρεσία πρασίνου τα κλαδιά κ.ο.κ. Καλά ξεμπερδέματα και μακάρι για το καλό της πόλης να τα καταφέρουν!

Αρκετά όμως με τα τόσα σχέδια και τους τόσους λαβυρίθους, δε νομίζετε; Ήρθε η ώρα για το αναγκαίο μουσικό διάλειμμα και για τις ανάλογες αφιερώσεις. Στους Αντιδημάρχους και στα στελέχη της Δημοτικής Αρχής τόσο σε εκείνους που τα καταφέρνουν καλύτερα όσο και σε εκείνους που βρίσκονται σε κατάσταση συναγερμού, νομίζω ότι θα ταίριαζε ένα κάπως πιο εμπυχωτικό τραγούδι. Από εκείνα που π.χ ακούει κάποιος όταν γυμνάζεται και ανεβάζει στροφές γνωρίζοντας ότι τα περιθώρια βελτίωσης είναι προφανώς μεγάλα. [From Now on/ Από εδώ και πέρα](#) λοιπόν από το musical "The Greatest Showman" με τον Hugh Jackman ! Κατά προτίμηση ακούστε το από το 01' 45" και μετά και δώστε σημασία στους στίχους : *"Από εδώ και πέρα ο,τι χρειάστηκε να περιμένει έως αύριο, αρχίζει ΑΠΟΨΕ, για αυτό αφήστε αυτήν μου την*



*υπόσχεση να ξεκινήσει σαν εμβατήριο καρδιάς", για να απαντήσει η χορωδία "και θα επιστρέψουμε και πάλι (τρεις)". Για τον κύριο Δήμαρχο θα πρέπει μάλλον να προτιμήσω ένα τελείως διαφορετικό ύφος, βγαλμένο από την παράδοση του παλιού ΠΑΣΟΚ, του "ορθόδοξου", για αυτόν τον λόγο μετά από πολύ σκέψη και λαμβάνοντας υπ'όψιν το χιούμορ και το ακομπλεξάριστο του χαρακτήρα του, κατέληξα στο ζειμπέκικο του Γιάννη Ντουινιά ['Εμπαινε Γιώργο](#) : "Εμπαινε Γιώργο, έμπαινε και καν'τα όλα λίμππα ,μην λογαριάζεις τίποτα και στ'ανοιχτά κολύμπια". Ειδικά ως προς το κολύμπι στ'ανοιχτά ή στα βαθιά είναι μια πραγματικότητα που ο ίδιος βιώνει κάθε μέρα, ας ελπίσουμε ωστόσο πως για το καλό της πόλης μας να είναι σωστή και η κατεύθυνση που επιλέγει! Κοινό στοιχείο και των δύο κομματιών; κύριοι υπάρχει ακόμα δουλειά που πρέπει να γίνει ενώ είναι πολλά αυτά που υποσχεθήκατε και περιμένουμε να γίνουν πράξη! Θα τα καταφέρουν άραγε μέσα στα υπόλοιπα 2 χρόνια που απομένουν μέχρι να κριθούν και πάλι από τους πολίτες; Ίδωμεν!*

## Γ. Τα πρόσωπα

Για τον κύριο **Αποστόλη Στασινόπουλο**, επικεφαλής των «Συνεργών για την Ηλιούπολη» και Αντιδήμαρχο Οικονομικών θα πρέπει να συζητήσουμε δικαιωματικά σε ξεχωριστή παράγραφο. Και αυτό γιατί τόσο ο ίδιος όσο και η παράταξη του αποτελούν ξεχωριστή περίπτωση για τα αυτοδιοικητικά δεδομένα της πόλης που είτε μας αρέσει , είτε όχι ήρθαν και τάραξαν λιμνάζοντα ύδατα δεκαετιών. Μεχρι πριν τις τελευταίες εκλογές, το ρεκόρ του νεότερου υποψηφίου Δημάρχου το κατείχε ο κύριος Τάσος Κωνσταντέας που είδαμε και πιο πριν να κατεβαίνει με το επίσημο χρίσμα της ΝΔ το 1998, αν και τελικά στον β'γυρο πέρασε τότε ο μακαρίτης Κώστας Δελλαπόρτας. Έστω και αμυδρά θυμάμαι ακόμα το προεκλογικό του φυλλάδιο στο οποίο ανέφερε την πρόθεσή του να μην κατέλθει ξανά υποψήφιος αν δεν εκλεγεί, καθώς δεν ήθελε να είναι «επαγγελματίας υποψήφιος Δήμαρχος» όπως έγραφε χαρακτηριστικά. Ασχέτως του αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς με αυτήν την δήλωση, πρέπει να

αναγνωρίσουμε στον κύριο Κωνσταντέα αυτή την σπάνια συνέπεια λόγων και πράξεων! Ο Αποστόλης Στασινόπουλος στα 27 του τέτοια δέσμευση δεν πήρε, ωστόσο κατάφερε να καταρρίψει το ηλικιακό ρεκόρ του Τάσου Κωνσταντέα. Κατάφερε όμως να σπάσει και μια άλλη παράδοση στον Δήμο Ηλιούπολης, καθώς με το 2,7% των ψήφων και την μια έδρα που κατέλαβε ο ίδιος στο δημοτικό συμβούλιο για λογαριασμό της παράταξης του και την συνεργαζόμενος με τον συνδυασμό "ΗλιουπΟλοι Μαζί" του Γ. Χατζηδάκη, έγινε de facto ο μικρός εταίρος (minor partner) της νέας Διοίκησης, η οποία για πρώτη φορά στην ιστορία της πόλης δεν συνίσταται από μία μόνο παράταξη. Αυτό προφανώς άλλαξε τα δεδομένα και μπήκε σφήνα σε όσους επί χρόνια νόμιζαν ότι οι εκλογές διεξάγονται κομμένες και ραμμένες στα "μέτρα τους". Και τι δεν έχουμε δει στο παρελθόν; Περιπτώσεις κληρικών-κομματαρχών που έδιναν γραμμή ή μοίραζαν ακόμα και ψηφοδέλτια στους ενορίτες τους, σύλλογους να στήνονται μόνο και μόνο ως σφραγίδα για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα συγκεκριμένων υποψηφίων, ποταμούς χρήματος (μαύρου κυρίως) να ξοδεύονται για την συγκέντρωση ψήφων, ακόμα και μαζικές μεταδημοτεύσεις από έναν δήμο στον άλλο ούτως ώστε να στηριχθεί συγκεκριμένος υποψήφιος ή παράταξη; Κάποιοι αφελείς (ευτυχώς λίγοι) πιστεύουν μάλιστα ότι ακόμα τέτοιες τακτικές θα φέρουν αποτέλεσμα, αυτό όμως που δεν έχουν αντιληφθεί είναι ότι ολοένα και περισσότερο, οι πολίτες όταν τους θεωρούν "πρόβατα", όχι μόνο αντιδρούν αλλά τις περισσότερες φορές όλες αυτές οι κουτοπονηριές μάλιστα γυρίζουν και μπούμερανγκ σε όσους τις υιοθετούν. Οι «Συνεργοί για την Ηλιούπολη» λοιπόν εκτός από την μεγαλειώδη και ιστορική συνεισφορά τους στο τσάκισμα των Νεοναζί, ήταν ένας συνδυασμός που κατήλθε στις εκλογές ως άγνωστος για τους περισσότερους ψηφοφόρους, χωρίς κανέναν μηχανισμό ή χωρίς έστω την συμπαράταξη με αυτόν κάποιων αναγνωρίσιμων προσωπικοτήτων. Ήταν σε γενικές γραμμές ένα πείραμα «από τα κάτω» όπως και υπό άλλο πρίσμα παρόμοιο πείραμα ήταν και η «Μαχόμενη Ηλιούπολη». Από την προεκλογική τους ρητορική δεν προέκυπτε ότι ήταν και οι πλέον φίλα προσκείμενοι προς την παράταξη του Γιώργου Χατζηδάκη, ενώ δεν έλειψαν και αμφιλεγόμενες προτάσεις τους όπως πχ η συνεργασία με τους ιδιώτες στο ζήτημα της καθαριότητας. Ιδιαίτερως αμφιλεγόμενες μάλιστα όταν προέρχονται από μια παράταξη νέων ανθρώπων, εξωστρεφή και που εκτιμώ ότι παρακολουθεί στενά την διεθνή εμπειρία : όταν πχ η πλέον προηγμένη χώρα

της Ευρωπαϊκής Ηπείρου η Νορβηγία στο σύνολό της ή οι μεγαλύτεροι δήμοι της Ευρώπης όπως αυτός του Παρισιού, σπεύδουν να πάρουν πίσω από τους ιδιώτες κάθε δομή ή υπηρεσία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που λανθασμένα τους παραχωρήθηκε. Και αυτό γιατί προφανώς από την εμπειρία των πολιτών και αντίθετα από την κουτοπόνηρη προπαγάνδα κάποιων στην χώρα μας, καμία παρεχόμενη υπηρεσία δεν βελτιώθηκε ενώ ο δήθεν «ανταγωνισμός» και το "αόρατο χέρι της αγοράς" αντί να μειώσει τις τιμές όπως τους έταζε, αντίθετα τις εκτίναξε και προκάλεσε τις αντιδράσεις που όλοι είδαμε. Μάλιστα αν θέλουμε να δούμε αντίστοιχο παράδειγμα και εκτός των στενών πλαισίων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αρκεί να θυμηθούμε π.χ τι έγινε με την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής Αεροπορίας και το πόσο οικτρά διασύρθηκαν όσοι έλεγαν τότε ότι χάρη στον...ανταγωνισμό οι τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων θα έπεφταν και ότι μόνο από τα δαπάνες που θα γλίτωνε το κράτος, κάθε μέρα θα μπορούσε να «χτίζεται και από ένα σχολείο». Δώδεκα χρόνια μετά με την ίδια κυβέρνηση και τον ίδιο Υπουργό αλλά σε άλλο πόστο πια, είδαμε πόσα σχολεία «χτίστηκαν» (αλήθεια πόσα έκλεισαν ή συγχωνεύτηκαν ελέω Μνημονίων) και νιώθουμε στην τσέπη μας τις «ευεργετικές» επιπτώσεις του ανταγωνισμού, αφού ακόμα και σήμερα τα αεροπορικά ταξίδια εντός ή εκτός Ελλάδας κοστίζουν περισσότερο από ποτέ. Τέτοιες εγγενείς αντιφάσεις, είναι προφανές ότι πρέπει να ξεκαθαριστούν ειδικά σήμερα πλέον που ο επικεφαλής των «Συνεργών» κατέχει το κρίσιμο χαρτοφυλάκιο των Οικονομικών του Δήμου και οι πολιτικές που καλείται να εφαρμόσει είναι ζωτικής σημασίας. Ωστόσο πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι και ο ίδιος ο κ.Στασινόπουλος γίνεται αποδέκτης μιας εξίσου αντιφατικής κριτικής που του ασκείται : από την μια λόγω της ηλικίας και της υποτιθέμενης απειρίας του τίθενται ερωτήματα για την αποτελεσματικότητα του, ενώ από την άλλη ακόμα όταν αναλαμβάνει πρωτοβουλία, οι επικριτές του αναρωτιούνται μήπως τελικά βρεθεί υπό την κηδεμονία προσώπων ή πολιτικών επιλογών ξένων προς αυτόν. Σε αυτήν την κατηγορία θα μπορούσαμε να εντάξουμε -έστω και μερικώς- τον πρώην στενό συνεργάτη του και εκ των πρωτεργατών των «Συνεργών» κύριο Παναγιώτη Δριμυλή, ο οποίος αποχώρησε από το σχήμα καταγγέλοντας τον επικεφαλής. Μέχρι στιγμής πάντως ο Αποστόλης Στασινόπουλος παρά τα εμπόδια ή τις αντιφάσεις που καλείται να αντιμετωπίσει, δεν χρεώνεται κάτι μεμπτό ή εξόχως σοβαρό στα δυο χρόνια που μετέχει στην Διοίκηση ως Αντιδήμαρχος. Συνήθως αποτελεί

αγαπημένο θέμα κριτικής τόσο από τα αριστερά λόγω της συμπόρευσης του με τον Δήμαρχο, όσο και από ορισμένους από τα δεξιά οι οποίοι τον παρουσιάζουν ως αυτοδιοικητικό με...ιδεοληψίες. Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφέρουμε το πόσο ατυχής και εντελώς άσχετη είναι η χρήση του όρου «ιδεοληψία» στην πολιτική, καθώς πρόκειται για μια έννοια που προέρχεται από την ψυχιατρική (!) και που ουδέποτε θα μπορούσε να βρει την οποιαδήποτε αντιστοιχία μέσα στην πολιτική. Η πολιτική ασκείται μεταξύ άλλων βάσει ορισμένων ιδεολογιών. Φαίνεται λοιπόν πως εκείνοι που νιώθουν για τις δικές τους ιδεολογίες ή εκείνοι που προσπαθούν να κρύψουν την ανυπαρξία οποιασδήποτε ιδεολογίας στο μυαλό τους, χρησιμοποιούν καταχρηστικά αυτόν τον όρο. Ίσως στην περίπτωση μας αυτό να εξηγεί και εκείνα τα "βέλη" που δέχεται ο Αντιδήμαρχος Στασινόπουλος για ζητήματα όπως π.χ οι σχέσεις του με συγκεκριμένους κληρικούς ή για άλλα ήσσονος σημασίας όπως π.χ οι φωτογραφίες στις εφαρμογές του Δήμου για τα κινητά τηλέφωνα... Εξαιρετικά δημοφιλής στους αναρίθμητους φιλόζωους της πόλης μας λόγω των δράσεων του ίδιου ή σε συνεργασία με την Ζωοφιλική Ένωση (ΖΕΗΛ), με έντιμη και ασυμβίβαστη θέση απέναντι τις παρανομίες στο ζωκλήσι του Προφήτη Ηλία (για τις οποίες τελικά δικαιώθηκε από την πρόσφατη απόφαση της Δικαιοσύνης), με ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε κοινωνικά ζητήματα εκείνα αυτά των ΑμΕΑ, της προστασίας της πρώτης κατοικίας, των προσφύγων και μεταναστών. Ο Αποστόλης Στασινόπουλος είναι από τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία θα μας απασχολούν συχνά στο μέλλον είτε αποφασίσει να μείνει στα αυτοδιοικητικά της πόλης, είτε να μεταπηδήσει στην κεντρική πολιτική σκηνή αξιοποιώντας τις εσχάτως ανεβασμένες «πολιτικές του μετοχές». Και πιθανώς μαζί με την εξίσου δραστήρια και αυτοδιοικητικά υποσχόμενη νεαρή **κυρία Μαριάννα Γράφα**, η οποία αφού αποχώρησε από την κεντροδεξιά παράταξη "Ηλιούπολη Πάμε Μπροστά" του Τάσου Ευσταθίου για να οριστεί έστω και προσωρινά άμισθη σύμβουλος του Δημάρχου, να είναι εκείνοι οι δύο εκπρόσωποι της σημερινής νέας γενιάς της πόλης μας που θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στο μέλλον. Εν τω μεταξύ αν και από τελείως διαφορετικές αφετηρίες, αυτοί οι δύο νέοι συμπολίτες μας έχουν και ένα άλλο κοινό: όπως και ο Αποστόλης Στασινόπουλος και τι δεν άκουσε η Μαριάννα Γράφα από κάποιους και δυστυχώς κάποιες; Για την μόρφωση και την έως τώρα πορεία της, για το πως επιλέγει να απαντά ή να μην απαντά ή ακόμα για

το γεγονός ότι είναι συγγενής του κυρίου Γιάννη Αναγνώστου! Ειδικά για το τελευταίο αξίζει να ξεκαθαριστεί το εξής : ο νεποτισμός ορίζεται ως αρνητική έννοια στην πολιτική όταν γίνεται αυτοσκοπός και όταν μέσω αυτού σκόπιμα θησαυρίζουν από δημόσιο χρήμα επί δεκαετίες συγκεκριμένες οικογένειες που κατά τα άλλα εμφανίζονται ως «σωτήρες». Στην περίπτωση της Μαριάννας Γράφα και μόνο το γεγονός ότι είναι συγγενής του κρυστάλλινης ηθικής πρώην Δημάρχου κυρίου Γιάννη Αναγνώστου που μάλλον ζημιωμένος έφυγε από τον δημαρχιακό θώκο, αυτή η συγγένεια για τους περισσότερους Ηλιουπολίτες αποτελεί περισσότερο πλεονέκτημα παρά μειονέκτημα. Επίσης επειδή είμαι απέναντι σε κάθε είδους ρατσισμό φυλετικό ή κοινωνικό συμπεριλαμβανομένου και του ηλικιακού, αξίζει να προσθέσω και την εξής επισήμανση : αν είναι να ανησυχούμε για κάποιους νέους που ασχολούνται με τα κοινά, τότε ας είναι για εκείνους τους «νέους» με τα σκουριασμένα μυαλά, τις παλιές κουτοπόνηρες τακτικές και τα επικοινωνιακά πυροτεχνήματα που περιμένουν τα φωτογραφικά στιγμιότυπα και τα ξεπερασμένα "δαχτυλίδια της διαδοχής" και όχι για εκείνους **τους νέους που τολμούν** και που ενδεχομένως πάνω την ορμή και την απειρία τους μπορεί να κάνουν και λάθη. Και ενώ αυτήν την στιγμή σε επίπεδο τοπικής πολιτικής φαίνεται να υπάρχει ο Αποστόλης Στασινόπουλος και η Μαριάννα Γράφα που ξεχωρίζουν στην γενιά των κάτω των 35, είμαι βέβαιος πως μέσα στην μαθητιώσα, σπουδάζουσα και εργαζόμενη Νεολαία της πόλης αλλά και μέσα στους νέους αθλητές, καλλιτέχνες και επιστήμονες υπάρχουν διαμάντια που θα μπορούσαν να προσφέρουν τα μέγιστα στον τόπο και στην Αυτοδιοίκηση. Πχ η παράταξη του Δημάρχου το 2019 είχε ελάχιστους υποψηφίους κάτω των 35 ετών και όπως είναι αναμενόμενο, αυτήν την σοβαρή έλλειψη θα πρέπει να την καλύψουν αν στις επόμενες εκλογές θέλουν να απευθυνθούν σε όλες τις ηλικιακές ομάδες. Εκτός και αν οι «Συνεργοί με την Ηλιούπολη» συγχωνευτούν σε κοινό ψηφοδέλτιο με την παράταξη Χατζηδάκη και συνεπώς εντάξουν σε αυτό κάποιους από τους πολλούς νέους υποψηφίους που έχουν στις τάξεις τους. Σε κάθε περίπτωση όμως η συμμετοχή σε ένα ψηφοδέλτιο δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός και σίγουρα όχι το προαπαιτούμενο για να αναδειχθούν πρωτοβουλίες, ιδέες, ταλέντα και δεξιότητες των νέων δημοτών που μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο. Φθάνοντας κάπως έτσι στο σημείο της απαραίτητης μουσικής αφιέρωσης και με την ευχή προς τον κύριο Στασινόπουλο να μην χρειαστεί ποτέ

κανείς στο μέλλον να του αφιερώσει τους στίχους του Κ. Βάρναλη : "αχ που σαι νιότη που 'δειχνες πως θα γινόμουν άλλος" , ας του αφιερώσουμε την εκτέλεση του θρυλικού αντισεξιστικού και ανατρεπτικού [She Bop](#) της Cyndi Lauper όπως την διασκεύασε το αγγλόφωνο ελληνικό συγκρότημα Matisse, ο τραγουδιστής του οποίου Αλεξ Καββαδίας είναι ένας από τους πιο σημαντικούς καλλιτέχνες της πόλης μας με διεθνή καταξίωση. Σταθείτε στους στίχους : "Θέλω στα αλήθεια να βγω έξω με έναν βρυχηθμό λιονταριού; Ναι θέλω να πάω Νότια για να βρω περισσότερα, λένε εξάλλου πως αν λύσεις τώρα ένα πρόβλημα γλιτώνεις από άλλα εννιά μετά...λένε όμως πως πρέπει να βρω και κάποιον συνοδό/κηδεμόνα, γιατί δεν μπορώ να σταματήσω να μπλέκω με την ζώνη κινδύνου! Δεν θα ανησυχήσω, ούτε θα τρομάξω, έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχει νόμος ή κανόνας που να με εμποδίζει ακόμα..."

Με την κυρία της παρούσας παραγράφου τα πράγματα μοιάζουν να είναι λιγότερο περίπλοκα και επειδή η ίδια είναι μια έμπειρη καθηγήτρια μουσικής, θα μπορούσαν να είναι και πιο μελωδικά ίσως. Ο λόγος για την κυρία **Ιωάννα Σκλαβενίτη**, ανεξάρτητη σύμβουλο προερχόμενη από την παράταξη «Πρώτα η Ηλιούπολη» που μετά την αποχώρηση της από αυτήν στο τέλος του 2019, ο Γ.Χατζηδάκης όρισε Αντιδήμαρχο και εντεταλμένη σύμβουλο Εθελοντισμού καθώς και υπεύθυνη για την διοργάνωση του Καρναβαλιού του 2020. Φυσικά δεν γινόταν ούτε στην περίπτωση της κυρίας Σκλαβενίτη να λείψουν κάποια πικρόχολα σχόλια ή ακόμα και υπόνοιες για το πως έγινε η συστράτευσή της με τη νέα Διοίκηση. Και να φανταστεί κανείς ότι όλα αυτά προήλθαν κυρίως από ανθρώπους που μέχρι πριν μερικούς μήνες ανησυχούσαν" για το γεγονός ότι ο νέος Δήμαρχος και η παράταξή του με 6 +1 έδρες στο Δημοτικό Συμβούλιο θα έσπρωχναν τάχα την πόλη στην...ακυβερνησία. Όπως και να έχει μετά από 15 χρόνια απουσίας, το Ηλιουπολίτικο Καρναβάλι επέστρεψε με πάνδημη σχεδόν συμμετοχή και σημειώνοντας τεράστια επιτυχία. Ένα όμορφο διάλειμμα χαράς και κεφιού για μικρούς και μεγάλους, σημαντικό για την προβολή της πόλης και την τοπική οικονομία και όλα αυτά μια εβδομάδα μόλις πριν επιβληθούν οι πρώτοι περιορισμοί και τα lockdown λόγω κορωνοϊού. Φέτος το Καρναβάλι για προφανείς λόγους δεν μπορούσε να διεξαχθεί με φυσική παρουσία, ωστόσο όπως και με τις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις επιλέχθηκε η διοργάνωση μιας

σειράς αποκριάτικων δράσεων μέσω Διαδικτύου. Σημασία έχει οτι ο θεσμός αυτός επέστρεψε στην πόλη, αγκαλιάστηκε από τους δημότες και υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις ούτως ώστε όχι μόνο να συνεχιστεί αλλά κάθε χρόνο να γίνεται όλο και καλύτερος. Εξάλλου οι Αποκριάτικες εκδηλώσεις και το Καρναβάλι αποτελούν εδώ και χιλιάδες χρόνια μέρος του ετήσιου κύκλου εορτών με έθιμα που συμβολίζουν το τέλος του χειμώνα, την αναγέννηση της φύσης και που εκφράζουν την ανάγκη του ανθρώπου να ξεφύγει από την μιζέρια και την κούραση της καθημερινότητας. Η επάνοδος της κυρίας Σκλαβενίτη στα διοικητικά της πόλης μετά από μια σχετικά σύντομη απουσία , ξεκίνησε χάρις και στην επιτυχημένη διοργάνωση του Καρναβαλιού με τους καλύτερους οιωνούς. Η συνέχεια όμως δεν ήταν το ίδιο ρόδινη καθώς σηματοδεύτηκε από το "ψαλίδισμα" αρμοδιοτήτων της από το Δημαρχιακό γραφείο, με μερικούς προπéτες μάλιστα να προδικάζουν ακόμα και υποτιθέμενο ναυάγιο στην σύμπλευση της ανεξάρτητης συμβούλου με τη νέα Διοίκηση. Παρ 'όλα αυτά η Ιωάννα Σκλαβενίτη σαν ακούραστη εργάτρια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που είναι, δεν χρειάστηκε και πολύ χρόνο για να επανέλθει δριμύτερη. Ως εντεταλμένη σύμβουλος για τον Εθελοντισμό και τη Νέα Γενιά, επωμίστηκε μετά από απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου την ίδρυση και την λειτουργία της [Κυψέλης Εθελοντών Δήμου Ηλιούπολης](#) . Ο εθελοντισμός απαιτεί στις μέρες μας λύσεις εκ των ενόντων και κυρίως να βρίσκουμε λύσεις στα προβλήματα παρά να αναζητούμε προβλήματα στις λύσεις. Επίσης δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποκαθιστά τις λειτουργίες του Δήμου για αυτό όποιοι τον συντονίζουν πρέπει να εμπνέουν. Χωρίς αμφιβολία η Ιωάννα Σκλαβενίτη όχι μόνο το πετυχαίνει αυτό, αλλά γίνεται και στην πράξη η πρώτη που ρίχνεται στην μάχη. Προσπαθώ να θυμηθώ άλλη περίπτωση όπου αυτοδιοικητικός αφιέρωσε τόσο χρόνο πλάι σε άλλους εθελοντές με τόση εργατικότητα και τελειομανία. Σε βαθμό μάλιστα που γίνεται παροιμιώδης κάνοντας πολλούς να αναρωτιούνται πως τα καταφέρνει και συνεχίζει ακάθεκτη. Σε μια πόλη όπου υπάρχουν εκείνοι οι τύποι που αυτοανακηρύσσονται "ενεργοί δημότες" επειδή κάθονται όλην την ημέρα πίσω από την οθόνη ενός υπολογιστή, γράφοντας σχόλια και παράπονα χωρίς ποτέ να έχουν κάνει το παραμικρό έστω για την γειτονιά ή το πεζοδρόμιό τους, η κυρία Σκλαβενίτη και η ομάδα εθελοντισμού θέτουν μια δύσκολη πρόσκληση-πρόκληση : εφόσον αγαπάτε τόσο την πόλη όσο λέτε τότε γιατί αντί των

πληκτρολογίων δεν ξεκινάτε ενεργή δράση κοιτώντας κατάματα τα προβλήματα της πόλης μαζί με άλλους εθελοντές; Μην αυταπατάστε όμως! Όλοι αυτοί οι «μαχητές του πληκτρολόγιο» (άλλοτε προσδιοριζόμενοι ως «ενεργοί δημότες» ή «ενεργοί πολίτες») το μόνο που θα καταφέρνουν είναι να παραμένουν εφ' όρου ζωής... "ενεργοί ακαμάτηδες"! Είχα την τύχη μια μέρα να βρεθώ σε μια περιβαλλοντική δράση της Κυψέλης Εθελοντών όπου εκτός από την κυρία Σκλαβενίτη, συνάντησα μια σειρά από χαμογελαστούς και γεμάτους όρεξη εθελοντές της ομάδας όπως η Κωνσταντίνα, η Βαρβάρα, ο Γιώργος, η Χαρά, ο Δημήτρης, η Μαρία, η Αγγέλα, η Μυρτώ και τόσοι άλλοι που ίσως αδικώ μη αναφέροντας τους. Γύρισα σπίτι πιο αισιόδοξος και ευγνώμων για όλους αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους που ακόμα και μέσα σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς, επιλέγουν την προσφορά και την δημιουργικότητα συγκροτώντας μια υπέροχη ομάδα που έχουμε δει να είναι παρούσα από τις περιβαλλοντικές δράσεις στο Χαλικιάκι, στην Πικροδάφνη και αλλού, μέχρι στις κοινωνικές δράσεις αλλά και σταθεροί συμπαραστάτες της Δημοτικής Αστυνομίας και άλλων εργαζομένων ή στελεχών του Δήμου κατά την διενέργεια των self tests από τα κλιμάκια του ΕΟΔΥ. Η πόλη που θέλουμε δεν είναι ούτε σύνθημα, ούτε ευχολόγιο! Η πόλη που θέλουμε είναι αυτοί οι άνθρωποι που με διάθεση προσφοράς και αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο κοιτούν τα προβλήματα και τους συμπολίτες τους κατά πρόσωπο. Πιθανώς κινδυνεύω να φανώ ανακόλουθος ως προς αυτό που έγραψα παραπάνω περί «αγιογραφιών» αλλά πραγματικά για την περίπτωση της κυρίας Σκλαβενίτη αμφιβάλλω αν υπάρχει κάτι αρνητικό να επισημάνω. Ή ίσως να υπάρχει ένα: η ίδια αν και σχεδόν πρωταθλήτρια σε ψήφους μεταξύ των γυναικών δημοτικών συμβούλων και εξαιρετικά δημοφιλής, φαίνεται ότι «χωλαίνει» στις δημόσιες σχέσεις και στους κάθε λογής μηχανισμούς τόσο με τη νέα Διοίκηση όσο και με την προηγούμενη. Και να φανταστεί κανείς ότι εκπροσωπεί το πιο ισχυρό εθνικό-τοπικό "λόμπι" της Ηλιούπολης, αυτό των καταγόμενων από το Νομό Λευκάδας! Οι πολίτες όμως έχουν κρίση και άποψη και είμαι πεπεισμένος ότι θα της αναγνωρίσουν την τεράστια προσφορά. Προσωπικά μάλιστα θα χαιρόμουν αν η κυρία Σκλαβενίτη, στην μετά Χατζηδάκη-εποχή εκλεγόταν ως η πρώτη γυναίκα Δήμαρχος στην ιστορία της πόλης. Η ίδια πιθανότατα δεν έχει τέτοιες φιλοδοξίες, οπότε μάλλον οι όποιες ελπίδες μου ως για γυναίκα-Δήμαρχο, θα πρέπει αναγκαστικά να περιοριστούν στις δυο άλλες κυρίες του



Δημοτικού Συμβουλίου που σέβομαι για την αντιπολίτευση αρχών που ασκούν και για τις συγκεκριμένες προτάσεις τους αν και από εκ διαμέτρου αντίθετους πολιτικούς χώρους η μία από την άλλη : την πολύπειρη αγωνίστρια και μακροβιότερη δημοτική σύμβουλο κυρία Τασία Τσατσούλη επικεφαλής της «Λαϊκής Συσπείρωσης» και την κυρία Αλεξάνδρα Καραχάλιου από τον χώρο της Κεντροδεξιάς. Και πάλι όμως σε ο,τι αφορά την πρώτη ενώ οι βάσεις και η παράδοση υπάρχουν, αυτήν την στιγμή η συγκυρία δεν μοιάζει ευνοϊκή για μια αναβίωση της εποχής Κιντή ή έστω για μια Ηλιουπολίτικη εκδοχή της πετυχημένης Δημαρχίας του Κώστα Πελετίδη στην Πάτρα, ενώ σε ο,τι αφορά την δεύτερη η τοπική Δεξιά είναι αρκετά αυτοκαταστροφική και σπαρασσόμενη από τις δικές της έριδες, ούτως ώστε να δώσει το χρίσμα στην μοναδική ίσως εκλεγμένη δημοτική σύμβουλο της που δεν κουβαλάει βαρίδια ή αγκυλώσεις του παρελθόντος και που ασκεί διακριτή (αλλά δυστυχώς καπελωμένη από τον επικεφαλής της νυν παράταξης της) αντιπολίτευση αρχών και καταθέτει καίριες προτάσεις. Λέτε μήπως μετά από μερικές δεκαετίες να είναι η σειρά της κυρίας Μαριάννας Γράφα που αναφέραμε παραπάνω; Σε κάθε περίπτωση πάντως η ισχυροποίηση του ρόλου της γυναίκας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στην πολιτική αλλά και η εξάλειψη των ανισοτήτων και του σεξισμού είναι προκλήσεις που δεν θα απαντηθούν επειδή απλά και μόνο μια γυναίκα θα αναλάβει την Δημαρχιακή θέση. Χρειάζεται συνολικότερη και ακόμα πιο αποφασιστική δράση και ευαισθητοποίηση για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός. Τούτων λεχθέντων και εφόσον η συγκεκριμένη παράγραφος είναι αφιερωμένη στην Ιωάννα Σκλαβενίτη η μουσική αφιέρωση για την ίδια δεν θα μπορούσε να μην είναι στο πνεύμα της γυναικείας ισχύος. Το τραγούδι του Γαλλοεβραίου Serge Gainsbourg [Les initiales B.B](#) είναι μια επική σύνθεση του ίδιου που θυμίζει κλασσικούς δημιουργούς του 19ου ή 20ου αιώνα και αποτελεί έναν ύμνο στην γυναίκα , δοσμένο μέσα από την τότε μούσα του Brigitte Bardot γνωστή και ως B.B (Μπεμπέ) . Δεν εμπεριέχει κάποιον ιδιαίτερο συμβολισμό, ούτε έχει κάποιο άμεσο ή έμμεσο μήνυμα υψηλής πολιτικής να στείλει κάτι που έτσι και αλλιώς η κυρία Αντιδήμαρχος δεν θα επέλεγε. Ωστόσο πλαισιωμένο με μια εσάνς γαλλικής φινέτσας, το κομμάτι αυτό συμβολίζει την έμπνευση που μπορεί να αποτελέσει μια δυναμική γυναίκα για τους πολλούς. Σύμφωνα με τον αστικό μύθο μάλιστα ο τότε Πρόεδρος της Γαλλίας Στρατάρχης Ντε Γκωλ, είχε βάλει ένα άτυπο βέτο στην Brigitte Bardot/BB για να μην εγκαταλείψει ποτέ την Γαλλία

για χάρη του Hollywood. Λέτε και ο Γιώργος Χατζηδάκης ως άλλος Ντε Γκωλ να βάλει ένα αντίστοιχο βέτο στην Ιωάννα Σκλαβενίτη να μην εγκαταλείψει την αυτοδιοίκηση και ειδικότερα την συνεργασία της με την Διοίκηση του; Γιατί όχι; Εξάλλου η κυρία Σκλαβενίτη δεν διέπεται από το μυστήριο της συνονόματης της ηρωίδας του Ροΐδη «Πάπισσας Ιωάννας» αλλά αντίθετα είναι θα λέγαμε περισσότερο μια «Ιωάννα της Λωραίνης» της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ικανή μαζί με άλλα ισχυρά χαρτιά της παράταξης του να ριχτεί στην μάχη της επανεκλογής του.

Η αναφορά στις μάχες αποτελεί και σε αυτήν την περίπτωση άλλη μια ιδανική «πάσα» για να αναφερθούμε σε ένα άλλο πρόσωπο που μονοπώλησε την τοπική και όχι μόνο κοινωνία τα τελευταία δύο χρόνια, για το οποίο γράφτηκαν ίσως και τα περισσότερα. Και αυτό το πρόσωπο δεν είναι άλλο από τον Mr «πέρα από κόμματα και χρώματα» **Παναγιώτη Κόκλα**. Αυτοδιοικητικό "παιδί" του κυρίου Γιάννη Αναγνώστου μέσα από την παράταξη του οποίου κατέβηκε πρώτη φορά υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος το 2014 για να εκλεγεί τελικά πέντε χρόνια αργότερα από τους πρώτους, με την παράταξη «Ηλιούπολη Πάμε Μπροστά» του Τάσου Ευσταθίου. Με πρόταση της παράταξης αυτής μάλιστα αναδείχθηκε Γραμματέας του Δημοτικού Συμβουλίου τον Σεπτέμβριο του 2019, κάνοντας ακόμα πιο αισθητή την παρουσία του στα κοινά της πόλης με διάφορες παρεμβάσεις που αφορούσαν τα δικαιώματα των ΑμΕΑ και την ποιότητα ζωής στην πόλη με έναν λόγο συγκροτημένο και πάντα μετριοπαθή. 'Αξιος επαγγελματίας ο ίδιος που ωστόσο δεν είχε από πίσω επικοινωνιολόγους και συμβούλους, πολιτεύτηκε εξ αρχής με το προσωπικό του ,πλην πολύ ευφυές σύνθημα **«πέρα από κόμματα και χρώματα»**. Δεν αρνείται τις προσωπικές του κομματικές του καταβολές, ούτε προσπαθεί κουτοπόνηρα να το παίξει "ακομμάτιστος". Και πως όχι; Αφού και μέσα στο ίδιο του το κόμμα, μόνο συμπάθειες καταφέρνει να κερδίσει τα δυο τελευταία χρόνια. Για να είμαι ειλικρινής στην αρχή ήμουν και εν μέρει παραμένω αρκετά επιφυλακτικός με τέτοιες προσεγγίσεις διότι το να θες να τα πας με όλους καλά είναι τις περισσότερες φορές προβληματικό. Βέβαια είναι διαφορετική η προσέγγιση ενός πολιτικού που εύλογα αποβλέπει στην αύξηση της αποδοχής του και τελείως διαφορετική η προσέγγιση ενός δημοσιογράφου που (κανονικά) δεν πρέπει να κάνει δημόσιες σχέσεις παρά μόνο να ασκεί έλεγχο της εξουσίας

και όχι μόνο. Ωστόσο από τότε που τον γνώρισα για πρώτη φορά τον Γενάρη του 2020 και μέχρι σήμερα που πλέον έχει και εκείνος ανεξαρτητοποιηθεί και οριστεί Αντιδήμαρχος Εξυπηρέτησης του Πολίτη και Δημοτικής Αστυνομίας από τον Γ. Χατζηδάκη, διαπιστώνω με διάφορες αφορμές πως δεν είναι εκείνος που θα...μασήσει στις απειλές τύπου "ξέρεις ποιος είμαι εγώ;" ή που θα διστάσει να πει τα πράγματα όπως έχουν για να μην κακοκαρδίσει δημότες ή επαγγελματίες με τους οποίους έρχεται σε επαφή λόγω της θέσης του. Αυτό μάλλον δεν το είχαν υπολογίσει σωστά ο επικεφαλής και κάποιοι συνάδελφοι του από παράταξη «Ηλιούπολη πάμε μπροστά» όταν με αφορμή μια πρόσκληση που δέχθηκε ο κύριος Κόκλας από τους «Συνεργούς για την Ηλιούπολη» να μιλήσει σε εκδήλωσή τους για τα δικαιώματα των ΑμΕΑ του άσκησαν πίεση να μην συμμετάσχει ως ομιλητής. Ο λόγος; Επειδή στην αφίσα της συγκεκριμένης εκδήλωσης αναγραφόταν το όνομα της πρώην υφυπουργού του ΣΥΡΙΖΑ και βουλευτριάς του Νότιου Τομέα κυρίας Θεανώς Φωτίου !!! Ήταν τότε που ακόμα η λαϊκή εντολή που είχε λάβει η ΝΔ στις βουλευτικές εκλογές ήταν νωπή και πολλοί είχαν καβαλήσει το κύμα της αλαζονείας με πολλά μεσαία ή μικρά στελέχη στην περιοχή αλλά και πανελλαδικά να κομπάζουν «Μητσοτάκης για 12 ή και 20 χρόνια» ή ότι το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης "θα γύριζε στο 3%"...Σήμερα βέβαια και μετά από την καταστροφή που άφησε πίσω της η δήθεν επιτυχημένη διαχείριση της πανδημίας, το σπάσιμο κάθε ρεκόρ ανεργίας, ύφεσης και λουκέτων, μαζί με μια σειρά από σκάνδαλα διαφθοράς συν τον πρόσφατα ψηφισμένο νόμο Χατζηδάκη που αποτελεί ταφόπλακα για τον κόσμο της εργασίας, αυτές οι προσδοκίες τους έχουν ψαλιδιστεί και ούτε καν οι αμφιλεγόμενες δημοσκοπήσεις που παραγγέλνουν δεν μπορούν να τις αποτυπώσουν πια. Ήταν τέτοια η εμπάθεια που κυριολεκτικά έβγαλαν τότε κάποιοι εναντίον του κυρίου Κόκλα πίσω από μια οθόνη υπολογιστή επειδή τόλμησε να συμμετάσχει σε αυτήν την εκδήλωση, που ξεκίνησε μια άνευ προηγουμένου στοχοποίηση με αποκορύφωμα την ίδια φασιστό-στήλη που έφτασε να τον «προειδοποιεί» και να τον ειρωνεύεται με το πιο πρόστυχο τρόπο. Ούτε λίγο ούτε πολύ του έγραφε πως αν και λόγω της κατάστασης του (!!!) είναι ιδανικός να μιλήσει σε μια τέτοια εκδήλωση, εν τούτοις δεν πρέπει να πάει λόγω των διοργανωτών και της «ΣΥΡΙΖΑίας Θεανώς Φωτίου». Επίσης τον "προειδοποιούσε" πως αν πάει θα έπρεπε η δημοτική παράταξη του να τον διαγράψει! Αυτές οι προστυχίες δεν

επιδέχονται καμιάς περαιτέρω αναφορά. Η καλύτερη τιμωρία για εκείνους που τιε εμπνεύστηκαν είναι η κωλοτούμπα και ο διασυρμός που σήμερα υφίστανται ,αναγκαζόμενοι να επαινούν δημοσίως τον κύριο Κόκλα και να τρέχουν από πίσω του. Πίστευα και πιστεύω ακόμα πως η πρώην παράταξη του και ο επικεφαλής της δεν έχουν καμία σχέση με αυτήν την διαδικτυακή στοχοποίηση και τις απειλές. Θα ανέμενα ωστόσο μια ξεκάθαρη δημόσια καταδίκη αυτού του bullying που δέχθηκε ο κύριος Κόκλας, γιατί αν δεν μπορεί να προστατευτεί από αυτό ένας δημοτικός σύμβουλος , τι μήνυμα στέλνουν άραγε στους ΑμΕΑ συμπολίτες μας που μπορεί να δεχθούν παρόμοιο; Την μόνη διευκρίνιση που έδωσε τουλάχιστον ένας σύμβουλος της συγκεκριμένης παράταξης, ήταν ότι «αν ο Παναγιώτης συμμετείχε χωρίς να βρίσκεται το όνομα του στην αφίσα, δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα»... Όπως και να έχει πάντως τα αποτελέσματα ήταν ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που περίμεναν. Ο κύριος Κόκλας τελικά παρέστη στην εκδήλωση των «Συνεργών» και μάλιστα μίλησε σε μια κατάμεστη αίθουσα για την δική του εμπειρία και καταθέτοντας τις δικές του προτάσεις για την καθημερινότητα των ΑμΕΑ, όπως παρέστη και η κυρία Αλεξάνδρα Καραχάλιου από την έτερη κεντροδεξιά παράταξη "Η πόλη που θέλω". Προς τιμήν της ίδιας που πάντα παραμένει ευαισθητοποιημένη σε τέτοια θέματα (όπως πρόσφατα και με αφορμή το κίνημα κατά των γυναικοκτονιών και της έμφυλης βίας) και προς τιμήν του επικεφαλής της που ούτε βέτο της έβαλε ούτε την πίεσε να μην πάει. Επίσης για την ιστορία αξίζει να σημειωθεί, πως μετά από μια σειρά σκανδάλων που άγγιζαν στελέχη η εκλεκτούς της κυβέρνησης ( υπόθεση Μπεκατώρου και Λιγνάδη), η Ελίζα Βοζενμπεργκ ευρωβουλευτής του κυβερνώντος κόμματος, όχι μόνο δεν είχε κανένα πρόβλημα να συνυπάρξει σε εκδήλωση που διοργάνωσε η ομάδα ευρωβουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ με αφορμή το κίνημα #metoo και τις υποθέσεις κακοποίησης, αλλά μάλιστα στην σχετική αφίσα της εκδήλωσης αυτής παρουσιαζόταν κανονικά και το πρόσωπο και το όνομα της...Φαίνεται πως οι πρώην συνοδοιπόροι του κ. Κόκλα απέτυχαν παταγωδώς όχι μόνο ως προς τις επιδιώξεις τους αλλά ακόμα και στο να ακολουθήσουν το **ελάχιστο πνεύμα πολιτικής συναίνεσης** που υπάρχει μέσα στο ίδιο το Ευρωκοινοβούλιο ειδικά για τόσο σοβαρά ζητήματα. Το οριστικό διαζύγιο του Παναγιώτη Κόκλα με την πρώην παράταξη του δεν άργησε να έρθει παρά τις φωτογραφίες που ανάρτησαν στο Διαδίκτυο στην συνέχεια, προσπαθώντας μάταια να πείσουν ότι δεν υπήρχε θέμα

απομάκρυνσης του. Το ίδιο λάθος είχαν κάνει βέβαια και όταν δημοσίευαν φωτογραφίες του επικεφαλής της εν λόγω παράταξης σε ψησταριά παρέα με δημοσιογράφους και άλλους κάλπικους «δημοσιογράφους» που τελικά περισσότερο προβλημάτισε και έγινε αφορμή για διάφορα σχόλια, παρά τους ωφέλησε ουσιαστικά. Την 1η Σεπτεμβρίου 2020 όντας ήδη ανεξάρτητος δημοτικός σύμβουλος, ο Παναγιώτης Κόκλας διορίζεται με απόφαση του Δημάρχου άμισθος Αντιδήμαρχος Εξυπηρέτησης και Δημοτικής Αστυνομίας. Σαν να μην έφταναν τα απανωτά λάθη και γκάφες που είχαν κάνει πριν, κάποιοι από την πρώην παράταξη του τον κατηγορήσαν για...αποστασία...ναι καλά διαβάσατε για αποστασία! Καταρχάς η Αποστασία ως έννοια είναι πολιτικά φορτισμένη και καλώς ή κακώς έχει συνδεθεί αποκλειστικά με την περίοδο πολιτικής ανωμαλίας μετά τα Ιουλιανά του '65 που είχαν πρωταγωνιστή τον Κων/νο Μητσοτάκη, πατέρα του σημερινού πρωθυπουργού. Δεν σκέφτηκαν άραγε όσοι εκτόξευσαν αυτήν την κατηγορία ότι έστω και έμμεσα κάνουν κακό στο κόμμα τους και στην τοπική του οργάνωση; Βέβαια θα μου πείτε δεν σκέφτηκαν καν το βασικό: πως για να καταγγείλεις κάποιον για «αποστασία», θα πρέπει να είσαι και έτοιμος να αποδείξεις τα ανταλλάγματα που αυτή είχε. Στην περίπτωση αυτή ποιο "αντάλλαγμα" άρα υπάρχει; ποιο "αντάλλαγμα" άραγε υπάρχει; Σε κάθε περίπτωση η έως τώρα θητεία του στην συγκεκριμένη Αντιδημαρχία σε συνάρτηση με την δύσκολη δουλειά, που υπό αντίξοες συνθήκες καλείται να κάνει η Δημοτική Αστυνομία ,πρέπει να θεωρείται επιτυχημένη. Ο ίδιος Αντιδήμαρχος εκτός από το πρόσωπο για το οποίο πλέον συζητούν όλο και περισσότερο οι παρέες στα καφέ της πόλης, στις συναντήσεις τους και αλλού , καταφέρνει να «οργώνει» σχεδόν καθημερινά όλες τις γειτονιές. Ακόμα και για ζητήματα που δεν εμπίπτουν στις δικές του αρμοδιότητες, είναι πολλοί εκείνοι οι δημότες που συζητούν μαζί του στο δρόμο. Κρατώντας ένα αρκετά μετριοπαθές και μετρημένο προφίλ, καταφέρνει να κερδίζει κάθε μέρα όλο και περισσότερες συμπάθειες και εκτίμηση, χωρίς να διστάζει όπως είπαμε να τα βάλει με ξεπερασμένες νοοτροπίες εκεί που απαιτείται. Το δίχως άλλο αποτελεί επίσης και τον πιο ενεργό δημοτικό σύμβουλο της συμπολίτευσης στα ζητήματα κοινωνικής ενσωμάτωσης και δικαιωμάτων των ΑμΕΑ και άλλων ευπαθών ομάδων. Δικαίωση των προσπαθειών του αποτελεί η συνεργασία που πέτυχε με το "Χαμόγελο του Παιδιού", μια πρωτοβουλία που σίγουρα μόνο ωφέλιμη θα είναι για τον Δήμο Ηλιούπολης. Θα έμοιαζε μάλλον ως

αυτοκαταστροφική πιθανή επιλογή του Γιώργου Χατζηδάκη να μην τον εντάξει στον συνδυασμό του έστω και ως ανεξάρτητο συνεργαζόμενο. Επίσης σε συνδυασμό με την Αντιδήμαρχο Παιδείας και Πολιτισμού, ο κύριος Κόκλας μπορεί να αποτελέσει εκείνο το κρίσιμο άλλοθι για τους κεντροδεξιούς ψηφοφόρους του Δημάρχου που ενδεχομένως να αμφιταλαντευτούν προεκλογικά ανάμεσα στην Δημοτική Αρχή και σε μια περισσότερο δεξιά επιλογή. Όχι όμως και για τις ελάχιστες, υπερσυντηρητικές θρησκόληπτες και σχεδόν βγαλμένες από τον Μεσαίωνα φιγούρες, που με αφορμή τις παρανομίες στον Προφήτη Ηλία έσταξαν φαρμάκι και κατηγόρησαν την Δημοτική Αρχή με μια ψευδή ρητορική που όπως φάνηκε και από την Δικαστική απόφαση καμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα και φυσικά με τη νομιμότητα. Βλέπετε και οι δυο Αντιδήμαρχοι όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου δεν υποστήριξαν τις πράξεις του εφημέριου. Μουσικά τώρα δεν ξέρω τι μπορεί να ταιριάζει σε ένα ελεύθερο πνεύμα όπως ο κύριος Κόκλας που πολλοί αναγνωρίζουν από την χαρακτηριστική τετράτροχη ATV μηχανή και από τις φυσιολατρικές περιπλανήσεις του...! Έστω και καταχρηστικά θα επιλέξω κάτι από το πρόσφατο ελληνικό ρεπερτόριο και συγκεκριμένα το τραγούδι [Διανυκτερεύω](#) του Γιώργου Μαζωνάκη : "*Όλοι μετρούν συμβιβασμούς...πνίγουν τους λυγμούς, κρύβουν τους καημούς,μα το μυαλό μου πάλι όχι.Μ' όλα εκείνα που βλέπω γύρω,πώς αμέριμνα εγώ να γείρω;Όλοι λατρεύουν τους αφρούς μα το μυαλό μου πάλι όχι...πάνω τ'αστρα πεθαίνουν...τα ρολά κατεβαίνουν μα εγώ διανυκτερεύω!"*

## Δ. Η Αντιπολίτευση

Και κάπου εδώ έρχεται η στιγμή να μιλήσουμε περί **Αντιπολίτευσης**, η οποία ωστόσο σε κανένα τοπικό ή νομοθετικό σώμα δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως ενιαία. Αυτό εξάλλου είναι κάτι που έχει αποδείξει σε πολλές περιπτώσεις η πολιτική ιστορία του τόπου και συνεπώς είναι λάθος να υιοθετούμε ισοπεδωτισμούς ή απλουστεύσεις του τύπου «δεν υπάρχει

Αντιπολίτευση» ή «η Αντιπολίτευση φταίει που δεν βάζει πλάτη» κ.ο.κ. Ως είθισται θα αναφερθούμε πρώτα στην μεγαλύτερη (μέχρι στιγμής τουλάχιστον) παράταξη στο Δημοτικό Συμβούλιο, εκείνην του πρώην Δημάρχου γνωστή και ως «**Πρώτα η Ηλιούπολη**». Δεν υπάρχει αμφιβολία πως μετά από 9 χρόνια στην Διοίκηση του Δήμου, οι περισσότεροι εκλεγμένοι σύμβουλοι της παράταξης αυτής, διαθέτουν τόσο την απαραίτητη εμπειρία όσο και τις προτάσεις εκείνες που μπορούν να είναι εποικοδομητικές για την πόλη. Ωστόσο η απόφαση του πρώην Δημάρχου να παραιτηθεί από επικεφαλής της αλλά και από μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου, της στέρησε την ηγετική φυσιογνωμία αλλά και την στιβαρότητα που εκείνος διέθετε. Μια απόφαση που κατά την γνώμη μου είναι λάθος και αφήνει μια αίσθηση περιφρόνησης προς τους δημότες. Επίσης ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετώπισαν ήταν οι τέσσερις έως τώρα ανεξαρτητοποιήσεις συμβούλων τους και η αξιοποίηση τους από την Δημοτική αρχή σε διάφορα πόστα όπως είδαμε πχ με τις περιπτώσεις του κυρίου Θέμη Γιαννόπουλου, της κυρίας Ιωάννας Σκλαβενίτη κ.α. . Δεν θα διαφωνήσω με όσους συναδέλφους ή άλλους αναλυτές υποστηρίζουν πως η εξουσία λειτουργεί ως συγκολλητική ουσία, ωστόσο είναι σημαντικό σε αυτό το σημείο να διακρίνουμε μια σημαντική διαφορά. Η παράταξη του Γ.Χατζηδάκη «**Ηλιούπολοι Μαζί**» (με εξαίρεση όσους προέρχονται από το ΕΝΑΚ), αποτελεί σε μεγάλο βαθμό σάρξ εκ σαρκός του συνδυασμού «**Πρώτα η Ηλιούπολη**», ενώ δεν πρέπει να ξεχνάμε πως μέχρι το 2017 ή το 2018 οι άνθρωποι αυτοί συνυπήρχαν και συνεργάζονταν στο πλαίσιο της ίδιας Δημοτικής Αρχής, κάτι που καθιστά την αυτήν την «**κινητικότητα**» μεταξύ των παρατάξεων πιο εύκολη. Για αυτό δεν θα πρέπει να εκπλαγούμε αν όσο πλησιάζουμε προς τις εκλογές του 2023, δούμε και άλλους εκλεγμένους συμβούλους που ενδιαφέρονται για την επανεκλογή τους να στρέφονται πως τη νέα Διοίκηση. Μέχρι μάλιστα να ολοκληρωθεί το συνέδριο με τις ανοιχτές διαδικασίες που έχει προαναγγείλει εδώ και καιρό ο πρώην Δήμαρχος και να ξεκαθαρίσει το ζήτημα της ηγεσίας, οι ανησυχίες και οι φυγόκεντρες τάσεις δεν αναμένεται να σταματήσουν. Λέτε να σταματήσουν μετά το Συνέδριο; ο χρόνος θα δείξει! Μέχρι τότε η παράταξη του πρώην Δημάρχου θα συνεχίσει να φαίνεται προς τα έξω περίπου ως δισυπόστατη, με εκείνους που απ'οτι φαίνεται δεν διδάχθηκαν και πολλά από την ήττα του 2019 και που ενδιαφέρονται για την «**ρεβάνς**» από τον Γιώργο Χατζηδάκη, ανεβάζοντας τους τόνους ή χρησιμοποιώντας ύφος και τόνο που

δεν αρμόζει σε οποιοδήποτε Δημοτικό Συμβούλιο και από την άλλη εκείνοι που με την αξιοσέβαστη παρουσία τους στα κοινά, με την ηπιότερου ύφους (αλλά όχι λιγότερο ουσιαστικής) κριτική και κυρίως με τις προτάσεις τους αναγνωρίζονται και χαίρουν της εκτίμησης πολλών. Τέτοια παραδείγματα είναι η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κυρία Δήμητρα Κορμά-Γκουτζιανή ή ο γιος της αείμνηστης Εμυς Ζαννιά Αναστάσιος, που εκτός από ενεργός δημοτικός σύμβουλος στην πόλη είναι τομεάρχης Αθλητισμού του ΚΙΝ.ΑΛ με το οποίο μάλιστα υπήρξε και υποψήφιος βουλευτής Νοτίου τομέα Αθηνών το 2019. Μια από τις προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει η ...πτέρυγα της «ρεβάνς» είναι μήπως τελικά αποκεκτημένη ταχύτητα ή από την προσδοκία της για πάση θυσία επιστροφή στην Δίοικηση του Δήμου, καταφέρει τελικά το ακριβώς αντίθετο όπως δηλαδή το να σπρώξει στελέχη και κυρίως ψηφοφόρους της προς την αγκαλιά του Γιώργου Χατζηδάκη ή αλλού. Ήδη υπάρχει κινητικότητα από υποψήφιους δημοτικούς συμβούλους που δεν εξελέγησαν και έχουν αποστασιοποιηθεί, ξεχωριστή περίπτωση αποτελεί η κυρία Γωγώ Τσακογιάννη που πλέον μέσα από την ομάδα «Ηλιουπολίτισσες» παρεμβαίνει ενεργά στα κοινωνικά ζητήματα και πιθανώς ετοιμάζεται και για μελλοντικές πολιτικές παρεμβάσεις, ενώ ερωτηματικό αποτελεί ποιο μήνυμα στέλνουν σε ψηφοφόρους του παραδοσιακού ΠΑ.ΣΟ.Κ όταν πχ φλερτάρουν με την ιδέα της σύμπλευσης με δεξιές παρατάξεις ή ανεβάζοντας τους τόνους σε θέματα που ουδεμία ψήφο Ηλιουπολίτη δεν πρόκειται να επηρεάσουν όπως έγινε για την ανάρτηση της σημαίας της Παλαιστίνης στο Δημαρχείο στις 14 Μαΐου 2021. Το συγκεκριμένο περιστατικό μάλιστα έγινε αφορμή για μια τουλάχιστον ακατανόητη επιστολή που δημοσίευσαν και μέσα από την οποία κατηγορούν τον Γ.Χατζηδάκη ότι μετέτρεψε το Δημαρχείο σε... «think tank της Παλαιστίνης» ! Αναρωτιέται εύλογα κανείς πως γίνεται άραγε στελέχη με την εμπειρία τόσο την έμπρακτη όσο και αυτήν που απέκτησαν μέσα από σεμινάρια ή συνέδρια για την Τοπική Αυτοδιοίκηση να μην μπορούν να χρησιμοποιήσουν σωστά την έννοια «think tank» (δεξαμενή σκέψης) ; Και τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα όταν με αφορμή την ίδια υπόθεση, αποφάσισαν να απέχουν από την συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου για να δεχθούν τα πυρά του Δημάρχου για υποκρισία καθώς αντίστοιχη κίνηση της προηγούμενης Δημοτικής Αρχής το 2018 την είχαν στηρίξει οι ίδιοι που σήμερα την καταγγέλλουν. Βέβαια οι αχρείαστες συγκρούσεις ή καθυστερήσεις τριάντα ή



και παραπάνω λεπτών σε κάποιες συνεδριάσεις εξαιτίας διαδικαστικών ζητημάτων που επικαλείται η παράταξη τους δεν είναι κάτι άγνωστο. «Σήκωσαν» επίσης ψηλά το θέμα της **εγκληματικότητας** στην πόλη και τα Νότια Προάστια και κατά την γνώμη μου ορθώς έπραξαν. Ωστόσο αποφεύγουν στην ρητορική τους να αναφέρουν οτι για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, οι Δήμοι ελάχιστα μπορούν να κάνουν με εξαίρεση τον ηλεκτροφωτισμό και κάποια τοπικά συμβούλια, ενώ επίσης απέφυγαν να επισημάνουν οτι οι ελλείψεις προσωπικού στην Αστυνομία είναι τόσο μεγάλες σε όλους τους Δήμους της Αττικής με αποτέλεσμα πολλά αστυνομικά τμήματα να λειτουργούν ακόμα και με το 1/3 των οργανικών θέσεων που θα έπρεπε να έχουν! Και να φανταστεί κανείς πως το σκάνδαλο Φουρθιώτη με την αδικαιολόγητη αστυνόμευση που απολαμβάνουν κάποιοι δημοσιογράφοι ή άλλοι «επώνυμοι» την στιγμή που η εγκληματικότητα αυξάνεται ραγδαία, ξεκίνησε από καταγγελία του Αντιδημάρχου Ραφήνας-Πικερμίου. Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να απευθύνουμε προς όλες τις παρατάξεις και όλους τους δημότες μια έκκληση! Η μόνη σκοτεινή πλευρά της Ηλιούπολης, είναι οτι εδώ και δεκαετίες αποτελεί το προπύργιο του οργανωμένου εγκλήματος στα Νότια Προάστια με έναν βαρύ φόρο αίματος, με σπίτια που έκλεισαν και με περιουσίες που χάθηκαν. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας : όλοι ξέρουμε αλλά λίγοι αποφασίζουν να μιλήσουν εξαιτίας του φόβου. Όταν όλοι οι αυτοδιοικητικοί της πόλης, όλοι οι φορείς, οι συλλογικότητες και οι πολίτες αποφασίσουμε να πούμε ΩΣ ΕΔΩ και σταματήσουμε να κάνουμε τα στραβά μάτια ή να «χαϊδεύουμε» αυτές τις έκνομες συμπεριφορές, τότε μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι πως δίνουμε ένα παράδειγμα στις νέες γενιές οτι η «μαγκιά» δεν είναι το νταηλίκι και ο εύκολος πλουτισμός. Με δεδομένο οτι η πρόσφατη σύλληψη συμμορίας ανηλίκων που φέρεται να διέπραξε διάφορες κλοπές στο Χαλικιάκι αλλά και στην Γλυφάδα, η οποία σε πολλά θύμιζε την δράση των χούλιγκανς και έδειχνε να «εμπνέεται» από παθογένειες στον χώρο του αθλητισμού, αντιλαμβανόμαστε γιατί η νεανική παραβατικότητα αντιμετωπίζεται πρωτίστως με την παιδεία αλλά και με τα παραδείγματα που εμείς δίνουμε. Αυτό ωστόσο είναι ένα μεγάλο θέμα που η περαιτέρω ανάλυση του θα έκανε την ήδη μεγάλη αυτή ανάλυση, ακόμα μεγαλύτερη και που σε καμία περίπτωση δεν συνδέεται με μια μόνο παράταξη. Σε οτι αφορά την παράταξη «Πρώτα η Ηλιούπολη», να ευχηθούμε καλή επιτυχία στο Συνέδριο

της όποτε και αν αυτό γίνει και ας ελπίσουμε οτι αυτή η κορυφαία δημοκρατική διαδικασία να υιοθετηθεί από όλες τις παρατάξεις της πόλης. Ακόμα και από την βασική παράταξη της συμπολίτευσης που καλείται να ενώσει πολλά ετερόκλητα στοιχεία , ένα τέτοιο συνέδριο θα ήταν εξίσου πολύ χρήσιμο. Όχι βέβαια για την ανάδειξη ηγέτη μιας και ο Γιώργος Χατζηδάκης είναι αδιαμφισβήτητος και ακλόνητος στην θέση του, αλλά για την υιοθέτηση ενός κοινού πλαισίου αρχών και βασικών πολιτικών για την Διοίκηση του Δήμου. Μετά τις ευχές όμως, δεν θα μπορούσε να λείπει και σε αυτήν την περίπτωση η ανάλογη αφιέρωση ! Όσο η αναζήτηση πυξίδας και πορείας για το μέλλον συνεχίζεται, προτείνω για την παράταξη «Πρώτα η Ηλιούπολη» την διεθνή επιτυχία του Κώστα Χαριτοδιπλωμένου πάλι από την δεκαετία του '80 [Lost in the Night](#) : " *πρέπει να είναι κάποιου είδους ψευδαίσθηση, κανείς άλλος δεν βρίσκεται γύρω εκτός από μένα, και όσο και αν προσπαθώ, δεν μπορώ να σε βγάλω από το μυαλό μου...περπατώντας μόνος (χαμένος μέσα στη νύχτα) ...έμεινα μονάχος να ψάχνω για την αγάπη...παρασυρμένος να ψάχνω για την δική σου αγάπη"*

Στο στρατόπεδο της **Ηλιουπολίτικης Δεξιάς** τα πράγματα όπως αναφέραμε και νωρίτερα είναι τόσο διαλυτικά που δύσκολα θα επιτευχθεί κάποια σοβαρή ενωτική κίνηση ενόψει των επόμενων εκλογών αν δεν αλλάξουν συλλήβδην οι νοοτροπίες. Από την μία η παράταξη του Τάσου Ευσταθίου «Ηλιούπολη Πάμε Μπροστά» που μετά την ολέθρια απώλεια του Παναγιώτη Κόκλα και μια σειρά αποχωρήσεων υποψηφίων από το ψηφοδέλτιο της (πχ Μαριάννα Γράφα) προσπαθεί να σώσει οτιδήποτε μπορεί να σωθεί . Και αυτό κατά κύριο λόγο χάρη στην μεγαλύτερη εμπειρία και στιβαρότητα που διαθέτει μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο ο ίδιος ο επικεφαλής της έναντι του έτερου κεντροδεξιού αρχηγού κύριου Γαβριήλ Αραμπατζή και της παράταξης του «Η πόλη που θέλω». Υπάρχουν μια σειρά από ζητήματα στα οποία η παράταξη Ευσταθίου επέλεξε έως τώρα την αντιπολίτευση αρχών και την κατάθεση κάποιων προτάσεων, σε αντίθεση με την παράταξη του κυρίου Αραμπατζή που ενώ και εκείνη εμφανίζει ενίοτε τις δικές της προτάσεις, έχει γίνει περισσότερο γνωστή εντός και εκτός δημοτικού συμβουλίου για τις τακτικές προσφυγές της προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, γεγονός που έχει επικριθεί τόσο από την

συμπολίτευση όσο και από την αντιπολίτευση εξαιτίας των καθυστερήσεων που προκαλούν στην λειτουργία του Δήμου οι προσφυγές αυτές. Ο κ. Ευσταθίου αν διακαώς θα ήθελε το χρίσμα της ΝΔ για τις επόμενες εκλογές (σχεδόν τόσο διακαώς όσο και ο κ.Αραμπατζής) , προσπαθεί να πείσει ότι για εκείνον πάνω από κάθε κόμμα είναι οι δημότες και η πόλη. Το αν τελικά πείθει ή όχι για αυτήν του την πρόθεση, έχει κριθεί μέχρι τώρα δυο φορές από τους εκλογείς , μένει να δούμε αν θα επιμείνει να τεθεί στην κρίση τους και τρίτη φορά. «Σηκώνει» ψηλά τα θέματα καθημερινότητας με έμφαση στην καθαριότητα και στην Εκπαίδευση όπως και άλλα που φαινομενικά ευνοούν την δεξιά ατζέντα όπως πχ η εγκληματικότητα και η...σημαία της Παλαιστίνης! Αντίθετα ο κ. Αραμπατζής με μια κάπως βερμπαλιστική προσέγγιση προτιμά τα ζητήματα οικονομίας και διαφάνειας, αφήνοντας τις προτάσεις για την καθημερινότητα των δημοτών σχεδόν εξ 'ολοκλήρου στην κυρία Αλεξάνδρα Καραχάλιου. Επίσης επιχειρεί μια στροφή σε μια πιο επικοινωνιακή προσέγγιση των πραγμάτων, μιμούμενος τον κύριο Βαλασόπουλο προσπαθώντας να αυξήσει την όποια επιρροή του από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) και από κάποια ιστολόγια. Αντίθετα ο κύριος Ευσταθίου, έχοντας διδαχθεί μάλλον από την ζημιά που μπορεί να προκαλέσουν τα social media ή τα ιστολόγια, προτιμά την πιο παραδοσιακή διαπροσωπική επαφή με τους πολίτες, ενώ μαζί με δημοτικούς συμβούλους της παράταξης του όπως ο κ. Ταμβάκος ή ο κ.Τσουκαλάς είναι υπερκοινωνικοί, αποδεχόμενοι προσκλήσεις από κάθε σύλλογο ή άλλο φορέα της πόλης. Είναι χαρακτηριστική μάλιστα η ενόχληση του κύριου Αραμπατζή στην δήλωση του κύριου Ευσταθίου σε πρόσφατη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου όταν ο δεύτερος παραδέχθηκε ότι προτίμησε να λάβει πρόστιμο 300 ευρώ, εξαιτίας της αυτοπρόσωπης παρουσίας του μετά την απαγόρευση της κυκλοφορίας στην πλατεία Σικελιανού με τα γνωστά προβλήματα βραδινού συνωστισμού και καθαριότητας , από το να μην συμπαρασταθεί στους συμπολίτες του. Και κάπως έτσι αντί να κάνουν τον απαραίτητο αντιπολιτευτικό έλεγχο στην Δημοτική Αρχή Χατζηδάκη, βρέθηκαν να κάνουν αντιπολίτευση ο ένας στον άλλον, ακυρώνοντας εκ των πραγμάτων την όποια φημολογία υπήρχε περί προσέγγισης τους και ακυρώνοντας οριστικά τις ελπίδες των κεντροδεξιών της πόλης για ενωτική πορεία των δύο παρατάξεων. Πάντως και ο κύριος Αραμπατζής δεν παραλείπει να σηκώνει ψηλά τα θέματα της «δεξιάς

ατζέντας» όπως η εγκληματικότητα και τι άλλο; Μα φυσικά η σημαία της Παλαιστίνης! Σε άλλη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, οι δύο κεντροδεξιές παρατάξεις βρήκαν έναν άλλον όχι και τόσο απρόσμενο σύμμαχο στο πρόσωπο της κυρίας Αντιδημάρχου Παιδείας και Πολιτισμού όταν μαζί καταψήφισαν το ψήφισμα που κατέθεσε και τελικά πέτυχε να περάσει η Δημοτική Αρχή για την αλληλεγγύη προς τον Παλαιστινιακό λαό μετά τους τελευταίους βομβαρδισμούς της Γάζας. Βασικός λόγος της καταψήφησης σύμφωνα με τους αντιδρώντες ήταν η συμπόρευση της Παλαιστινιακής Χαμάς (που ελέγχει την Γάζα και όχι όλα τα Παλαιστινιακά εδάφη) με τον Ερντογάν. «Ξέχασαν» βέβαια να μας πουν ποιο ήταν το πολιτικό κόμμα εκείνο (ΝΔ) που πρωτοστάτησε για να συνδεθεί το ΑΚΡ του Ερντογάν στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, ποιον έχει κουμπάρο (Κώστας Καραμανλής) και ποιαν ως στενή πολιτική φίλη που μάλιστα καλεί σε όλες τις ορκωμοσίες του (Ντόρα Μπακογιάννη) ο Τούρκος Πρόεδρος. "Ξέχασαν" επίσης να μας πουν αφού τόσο πολύ ανησυχούν για την επιρροή του κατά φαντασία Σουλτάνου στην Μέση Ανατολή και στα Βαλκάνια, γιατί το κόμμα ΜΕΓΑ που ιδρύθηκε με ενέργειες του Αντώνη Σαμαρά και άλλων στελεχών της ΝΔ διασπώντας το κοινό πολιτικό μέτωπο της Ελληνικής Μειονότητας της Βορείου Ηπείρου, σήμερα κατεβαίνει σε κοινό ψηφοδέλτιο με τον υπ'αριθμόν 1 σύμμαχο του Ερντογάν στα Βαλκάνια και γνωστό ανθέλληνα τον Εντι Ράμα και το Σοσιαλιστικό κόμμα του. «Ξέχασαν» τέλος να μας πουν ποια ήταν η ΜΟΝΑΔΙΚΗ χώρα πλην των Αραβικών που καταψήφισε το ψήφισμα του ΟΗΕ το 1947 για την δημιουργία δύο κρατών στην περιοχή ενός παλαιστινιακού και ενός εβραϊκού. Μήπως άραγε ήταν η Ελλάδα της εμφυλιοπολεμικής κυβέρνησης της Δεξιάς; Η κομματική ατζέντα συνεπώς μπορεί να κρύβει πολλές παγίδες και αντιφάσεις για αυτό θα ήταν φρόνιμο να την μελετούν περισσότερο οι αυτοδιοικητικοί σήμερα αν δεν θέλουν να εκτίθενται ή να μην ταυτίζονται απροκάλυπτα με κόμματα όπως λένε στους δημότες. Τόσο στην περίπτωση του ζητήματος της εγκληματικότητας όπου έτσι κι αλλιώς είναι ελάχιστα εκείνα που μπορεί να κάνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσο και στο θέμα της...Παλαιστινιακής σημαίας στο Δημαρχείο που κανέναν δημότη δεν πρόκειται να απασχολήσει ως ζήτημα όταν έρθει η ώρα της κάλπης. Και κάπως έτσι προκύπτει το ερώτημα τι μέλλει γενέσθαι για τις δυο κεντροδεξιές παρατάξεις της πόλης; Ερώτημα που διαπίστωση προς μεγάλη μου έκπληξη

οτι απασχολεί τη ΝΔ σε κεντρικό επίπεδο όταν πρόσφατα συνάντησα έναν φίλο από τα παλιά και πλέον αναγνωρίσιμο στέλεχος της κυβερνητικής παρατάξης που γνωρίζει καλά τα Νότια Προάστια. Μετά από μια έντονη κουβέντα με πολλές αντιπαραθέσεις με ρώτησε πολύ καλοπροαίρετα τι θα έβλεπα ως ιδανική λύση στην πόλη για την γαλάζια παρατάξη. Του απάντησα ειλικρινά οτι με αυτές τις δύο παρατάξεις και αυτό το κλίμα δεν μπορούν να περιμένουν και πολλά. Ο κύριος Γιάννης Αναγνώστου έχει πιθανώς ένα κρίσιμο ποσοστό που θα μπορούσε να επηρεάσει λόγω της εκτίμησης που απολαμβάνει, αλλά Δήμαρχος που καταψηφίστηκε δύσκολα επανεκλέγεται (στην Ηλιούπολη δεν έχει γίνει πότε) . Ο οποιοσδήποτε "φυτευτός" από τα κεντρικά υποψήφιος, θα συναντούσε την δυσπιστία της τοπικής κοινωνίας συνεπώς χρειάζονται πολύ ριζοσπαστικές λύσεις. Αρχικά η αυτοδιάλυση και των δυο κεντροδεξιών παρατάξεων και η διακριτική αποστασιοποίηση των δύο αρχηγών τους. Και εδώ έρχονται τα ακόμα πιο δύσκολα...! Η που η ΝΔ μαζί με την ανενεργή πλην χοροεσπερίδων τοπική της οργάνωση, θα κάνει υπομονή έως την μετά-Χατζηδάκη εποχή και θα δώσει το χρίσμα στο πιο ενεργό και δημοφιλές της στέλεχος τον κύριο Παναγιώτη Κόκλα ή που θα πάρει το ρίσκο (που όμως έχει ταυτόχρονα και πολλά θετικά) να στοιχηθεί πίσω από μια ενωτική υποψηφιότητα όπως π.χ αυτήν της κυρίας **Αλεξάνδρας Καραχάλιου** το 2023 για να επανέλθει με μεγαλύτερη ορμή το 2028 αν δεν καταφέρει να εκλεγεί στην πρώτη προσπάθεια. Το ίδιο είχε γίνει και με τον κύριο Αναγνώστου εξάλλου το 1994 και κατόπιν το 2002 πριν το νικηφόρο 2006. Ενώ όσον αφορά τον κύριο Κόκλα και την πικρία που του κρατούν κάποιοι λίγοι εντός κόμματος για την σύμπλευση του με τον Γ. Χατζηδάκη, ειλικρινά αυτό μου μοιάζει τόσο υπερβολικό που μόνο μια απάντηση έχω : Η ΝΔ είναι κόμμα που μεταξύ άλλων ενέταξε στο περιφερειακό ψηφοδέλτιο του κυρίου Πατούλη ως υποψήφιο τον cult ΠΑΣΟΚικό μαχητή και γνωστό μας από την Αργυρούπολη κύριο Χάρη Πασβαντίδη! Για την Ιστορία ο κύριος Χάρης Πασβαντίδης ήταν ο συγγραφέας ενός βιβλίου από το μακρινό 1991 υπό τον σχεδόν ανατριχιαστικό τίτλο «Ο Εφιάλτης», το οποίο ήταν αφιερωμένο στον Κων/νο Μητσοτάκη και τον οποίο κατήγγειλε για τα.. «σατανικά του σχέδια» ! Σήμερα ο Χάρης Πασβαντίδης είναι προϊστάμενος του τμήματος οικονομικής διαχείρισης των λαϊκών αγορών της Περιφέρειας Αττικής υπό τον Γ. Πατούλη...Σοβαρά θα υπάρξουν "πικρίες" για το πιο δημοφιλές και ενεργό γαλάζιο στέλεχος ενώ δεν υπάρχουν για τον κύριο

Χάρη Πασβαντίδη; Πάντως από ότι φαίνεται και πολλά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είναι εξίσου διαθέσιμα για τις αναγκαίες πολιτικές «αμνησίες» όταν αυτές εξυπηρετούν τον σκοπό τους! Αρκεί να θυμίσω την κυρία Μαρία Νερούτσου Αντιδήμαρχο Αλίμου επί θητείας του γαλάζιου Δημάρχου Μαντζουράνη, ή οποία το 2014 εξελέγη με τον συνδυασμό της Ρένας Δούρου και μαζί με τον Ηλιουπολίτη συνάδελφο της Παναγιώτη Πατσαβό αποτέλεσαν τα πιο δυνατά χαρτιά της πρώην Περιφερειακής Διοίκησης στην περιοχή. Εξάλλου το αναφέραμε και παραπάνω : σημαντικός ακόμα ο ρόλος των κομμάτων στην Αυτοδιοίκηση, αλλά όχι ο σημαντικότερος! Κάπως έτσι έληξε η ζωνηρή κουβέντα με τον παλιό μου φίλο και νυν πολιτικό με το βλέμμα του να μου αφήνει μια αίσθηση μεταξύ προβληματισμού και απορίας.. Κάπου εδώ επειδή ένιωσα την ανάγκη για το καθιερωμένο μουσικό διάλειμμα, καταθέτω ως αφιέρωση (ήταν η πιο εύκολη ομολογουμένως) προς τις δυο δημοτικές παρατάξεις της κεντροδεξιάς , την μεγάλη επιτυχία της Μαρινέλλας σε μουσική του Γιώργου Χατζηνάσιου [Συμβιβαζόμαστε](#) : "*Συμβιβαζόμαστε, δε χωριζόμαστε κι αυτό είναι λάθος...Υποκρινόμαστε πως αγαπιόμαστε τάχα με πάθος...Πρέπει να σπάσουμε τις αλυσίδες ,δεν έχουμε καιρό γι' άλλες ελπίδες πρέπει να φύγουμε χωρίς αντίο είναι αργά πολύ αργά και για τους δύο... "*

Πάντως σε ο,τι αφορά τις αριστερές παρατάξεις της πόλης τέτοιες αγωνίες για ενότητα ή κοινή δράση δεν υπάρχουν και υπό αυτές τις συνθήκες αμφιβάλλω αν θα υπάρξουν στο άμεσο μέλλον. Ας δεχθούμε σχηματικά ή έστω υπερ-απλουστευτικά οτι η Αριστερά στα δημοτικά πράγματα έχει 3 διαφορετικές εκφάνσεις : Από την μια την παράταξη **«Ηλίου-πολις»** η οποία... στο περίπου συνδέεται με την κυβερνώσα «Αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία και η οποία μετά το αρνητικό αποτέλεσμα του 2019, έχει χάσει εκτός από μεγάλο μέρος της επιρροής της, δυο εκλεγμένους συμβούλους αλλά και αυτόν ακόμα τον επικεφαλής της κ.Κοκκοτίνη! Ο τελευταίος παραιτήθηκε από την ηγεσία, παραμένοντας απλό μέλος και την θέση του έχει αναλάβει ο κύριος Ασβεστάς. Δεν πρόκειται ακριβώς για δημοτική παράταξη αλλά περισσότερο για ένα σχήμα που ξεκίνησε την πορεία του επί εποχής του μακαρίτη Κώστα Κονδύλη και στην συνέχεια την σκυτάλη πήρε ο Χρήστος Κοκκοτίνης, με αποκορύφωμα το 2014 όταν έφθασε ένα βήμα πριν την νίκη στο β'γύρο των εκλογών. Τέτοιου είδους «σχήματα» φαίνεται πως έχουν κλείσει τον κύκλο τους,

καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι αυτό που ήταν πριν 10 ή 15 χρόνια και πλέον αποτελεί ένα από τα δύο κόμματα εξουσίας. Οι απόψεις της συγκεκριμένης παράταξης είναι σε κάποιες περιπτώσεις αμφίσημες ή και αντικρουόμενες με τις αντίστοιχες του τοπικού ή ακόμα και κεντρικού ΣΥΡΙΖΑ. Μέσα στο δημοτικό συμβούλιο τους λείπει ξεκάθαρα η «φρεσκάδα» και η αγωνιστικότητα, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις τα αντανακλαστικά τους ως προς τα ζητήματα της πόλης ενεργοποιούνται με καθυστέρηση ή αφού πρώτα έχει κινητοποιηθεί ο Αντιδήμαρχος κύριος Στασινόπουλος ή οι βουλευτρίες του Νοτίου Τομέα, Ραλλία Χρηστίδου και Θεανώ Φωτίου που είναι πάντα και με συνέπεια παρούσες στα προβλήματα της πόλης. Αντίστοιχα παρών και ενήμερος για τα προβλήματα της πόλης (και επίσης σε πολλές περιπτώσεις ένα βήμα πιο μπροστά από μερικούς κεντροδεξιούς δημοτικούς συμβούλους) είναι και ο τοπικός βουλευτής της ΝΔ, Βασίλης Σπανάκης. Φαίνεται λοιπόν πως αυτή η παράταξη (ή «σχήμα» αν προτιμάτε) πορεύεται χωρίς κάποια πυξίδα ή κάποιο συγκεκριμένο διακύβευμα με αποτέλεσμα να αμφιταλαντεύεται μεταξύ μιας άτολμης αντιπολίτευσης και (σπανιότερα) μιας σύγκλισης με την Διοίκηση Χατζηδάκη, με την οποία επίσημα τουλάχιστον δεν επιδιώκουν κάποια συνεργασία. Αν και οι σχέσεις τους με τον τοπικό ΣΥΡΙΖΑ είναι περίπλοκες, εν τούτοις με το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουν πράγματι κάποια κοινά! Πχ το κόμμα του Αλέξη Τσίπρα έκανε μια σειρά από μεγάλα λάθη κατά την διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας (2015-19) και αποξενώθηκε από κρίσιμα λαϊκά στρώματα. Παρά την βαριά ήττα του 2019 δεν έκανε παρά ελάχιστη αυτοκριτική για τις δικές του ευθύνες, ενώ η ανανέωση σε πρόσωπα και πολιτικές υπήρξε μέχρι στιγμής πενιχρή. Μόλις τους τελευταίους μήνες φαίνεται να ανεβάζει κάπως τις “αντιπολιτευτικές στροφές” αλλά και πάλι φαίνεται πως περισσότερο υπολογίζει στην τακτική του ώριμου φρούτου και στην φθορά της ΝΔ παρά στην κινητοποίηση και την οργάνωση του κόσμου. Τουλάχιστον ακόμα και με αυτές τις κολοβές προσδοκίες της ηγετικής του ομάδας, έχει σε κάτι να ελπίζει έστω και μεσομακροπρόθεσμα ! Η «Ηλιού-πόλις» σε τι ακριβώς μπορεί να ελπίζει άραγε; Αν ποτέ καταφέρουν να ξεμπερδευτούν από τα εσωκομματικά τους προβλήματα και αποκτήσουν μια περισσότερο συντονισμένη και ανοιχτόμυαλη προσέγγιση για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ίσως καταλάβουν ότι το πραγματικό δίλημμα τους είναι ένα : ή φτιάχνουν μια νέα παράταξη με νέα πρόσωπα και με λιγότερο



αρτηριοσκληρωτική νοοτροπία (όπως πχ έκανε ο Νίκος Μπελαβίλας στον Πειραιά, μετά από χρόνια κόπωσης του σχήματος «Το λιμάνι της Αγωνίας» του Θ.Δρίτσα, ή η Κατερίνα Νοτοπούλου στην Θεσσαλονίκη) που προφανώς θα έχει αυτόνομη παρουσία και διακριτή αυτοδιοικητική πρόταση. Ή που ακολουθώντας το παράδειγμα της ροζ-πράσινης συνεργασίας στις Περιφέρειες Δυτ. Ελλάδας και Κρήτης το 2019 με τους κυρίους Κατσιφάρα και Αρναουτάκη αντίστοιχα, θα επιλέξουν τον πιο δύσκολο (ή ίσως για κάποιους πιο ρεαλιστικό) δρόμο της σύγκλισης με την Δημοτική Αρχή του Γιώργου Χατζηδάκη. Πάντως οι δρόμοι των αρτηριοσκληρωτικών κομματάρχων του ΣΥΡΙΖΑ που τώρα εμφανίζονται να "μάχονται" τον Γ.Χατζηδάκη, ίσως κάποτε στο μέλλον συναντηθούν ξανά με το νυν Δήμαρχο. Και εδώ σας έχω μια **αποκλειστική είδηση** που δεν θα γινόταν να λείπει ακόμα και από ένα τόσο μακρύ αφήγημα! Στον Αλέξη Τσίπρα, έχει φθάσει εδώ και καιρό μια εισήγηση για την υποστήριξη μιας προσωπικότητας-έκπληξη με τεράστια διεθνή αναγνώριση που θα μπορούσε να κατέλθει στην Περιφέρεια Αττικής. Με την συγκεκριμένη προσωπικότητα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διατηρεί πολύ καλές προσωπικές σχέσεις και αναγνωρίζει πως μια τέτοια υποψηφιότητα θα έχει τεράστια διείσδυση και στον χώρο της Κεντροαριστεράς και εν προκειμένω στην παράταξη του πρώην Περιφερειάρχη Γ.Σγουρού. Όσο για το νυν Περιφερειάρχη Γιώργο Πατούλη μια τέτοια προσωπικότητα απέναντι του, μάλλον θα τον αναγκάσει να ψάξει για άλλη πολιτική θέση στην περίπτωση που αυτή η υποψηφιότητα οριστικοποιηθεί και ανακοινωθεί. Μόνο "τρωτό" σημείο της συγκεκριμένης υποψηφιότητας είναι η μικρή (αλλά όχι ανύπαρκτη) αυτοδιοικητική εμπειρία της προσωπικότητας αυτής. Αν τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ προκρίνει για τις περιφερειακές εκλογές μια τέτοια υποψηφιότητα, ποιος θα μπορούσε να αποκλείσει ότι δεν θα ενδιαφερόταν να την ενισχύσει με έμπειρους Δημάρχους από τον προοδευτικό χώρο ως αντιΠεριφερειάρχες όπως έγινε και με τον Πέτρο Φιλίππου του Δήμου Σαρωνικού επί της προηγούμενης Διοίκησης της Περιφέρειας; Εξάλλου για την επιλογή Αντιπεριφερειάρχων τα κεντρικά κομματικά όργανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μπορούν να παρακάμψουν τις πιο δυσκίνητες και φοβικές τοπικές οργανώσεις τους όπως αυτήν την Ηλιούπολης! Πιθανώς να ακούγεται ως σενάριο τραβηγμένο από τα μαλλιά, πιθανώς να μην έχει φτάσει καν στους διαδρόμους του Δημαρχείου, πάντως αυτό που τώρα μοιάζει σαν σενάριο



(“Γιώργος Χατζηδάκης για Αντιπεριφερειάρχη”) το 2023 (; ) ή το 2028 να αποτελέσει κάποια στιγμή ισχυρή πιθανότητα . Όπως και να έχει πάντως επειδή η Ηλιούπολη δεν είναι σαν τον Βύρωνα με Δήμαρχο τον προερχόμενο από τον ΣΥΡΙΖΑ κύριο Γρ.Κατωπόδη και επειδή οι άσπονδοι φίλοι (τοπικοί κομματάρχες και «Ηλίου-πολις») κινδυνεύουν να γίνουν πιο άνω-κάτω και από ότι έχει γίνει το σχήμα «Ανω-Κάτω στο Καλαμάκι» στον Άλιμο, ο επικεφαλής του οποίου κ. Κώστας Χαρίτος, είναι πλέον Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, η παρακάτω μουσική αφιέρωση μάλλον δεν πρέπει να τους εκπλήξει : *“Πέτρα που κύλησε μην την εκρατήσεις το ριζικό της είν’ κακό και θα μετανοήσεις , τη συμβουλή μου αυτή μην την ξεχάσεις γιατί είναι το λιγότερο τους φίλους σου να χάσεις...όμως εκεί στον Υμηττό υπάρχει κάποιο μυστικό, να το ξεχάσω δεν μπορώ, ούτε τη λύση του να βρω”*...από το πασίγνωστο κομμάτι του Μάνου Χατζηδάκι [Ο Υμηττός](#)

Για την **κομμουνιστική Αριστερά** και την «Λαϊκή Συσπείρωση» τα πράγματα είναι σαφώς πιο ξεκάθαρα. Η **Τασία Τσατσούλη** με την εμπειρία και την μαχητικότητα της είναι η δύναμη εκείνη εντός του Δημοτικού Συμβουλίου που όλοι σχεδόν της αναγνωρίζουν την επισταμένη γνώση των προβλημάτων και τις βαθιές ρίζες με την Ηλιουπολίτικη κοινωνία και το λαϊκό κίνημα, ακόμα και εκείνοι που την φοβούνται! Η ίδια δεν μάσησε ποτέ τα λόγια της για τα φαινόμενα εκφασισμού σε εκφάνσεις της ζωής στην πόλη αλλά και στο Διαδίκτυο, αλλά ούτε και για ευαίσθητα θέματα ταμπού για άλλους όπως πχ τα μεγάλα συμφέροντα και το οργανωμένο έγκλημα. Οι υπόλοιποι δημοτικοί σύμβουλοι της «Λαϊκής Συσπείρωσης» μοιάζουν κάποιες φορές σαν τα βουβά πρόσωπα, ίσως γιατί πιθανώς ο χειμαρρώδης λόγος και τα επιχειρήματα της επικεφαλής τους να τους καλύπτουν. Η παράταξη που πρόσκειται στο Κομμουνιστικό Κόμμα ασκεί έλεγχο στα θέματα οικονομικής πολιτικής χωρίς τις απαραίτητες διαδικαστικές ενστάσεις και κωλύματα που προτιμούν άλλοι (πχ η παράταξη του πρώην Δημάρχου και ο κύριος Αραμπατζής) ωστόσο με την ίδια ευχέρεια παρεμβαίνει και στα ζητήματα της καθημερινότητας των δημοτών. Εκεί όμως βρίσκεται και η μεγάλη πρόκληση για την συγκεκριμένη παράταξη : όταν καλείσαι να δώσεις λύσεις σε περίπλοκα ή διαρκώς εξελισσόμενα προβλήματα σε έναν τόσο μεγάλο Δήμο όπως η Ηλιούπολη, το να τηρείς κατά γράμμα την κομματική ατζέντα σου κρατά τα χέρια δεμένα και θα σε οδηγήσει

σε αντιφάσεις όπως προείπαμε. Δυστυχώς για τους ίδιους οι «συνθήκες δεν έχουν ωριμάσει» για μια αναβίωση της εποχής Κινή στην πόλη, ή της επανάληψης της επιτυχημένης ανατροπής που έφερε στην Πάτρα η Δημαρχία του Κώστα Πελετίδη. Εξάλλου ο δεύτερος αν και ποτέ δεν αρνήθηκε τις κομματικές του καταβολές, υπήρξε πιο “ανοιχτός” σε συνεργασίες και σε ανανέωση προσώπων του ψηφοδελτίου, κάτι στο οποίο η “Λαϊκή Συσπείρωση” της Ηλιούπολης φάνηκε να υστερεί ήδη από το 2019, κάτι στο οποίο ενδεχομένως να οφείλεται και η μικρή απώλεια ψήφων. Πάντως επειδή οι Πατρινοί δεν αποφάσισαν εν μία νυκτί να υιοθετήσουν τον δρόμο προς τον Σοσιαλισμό (ή τουλάχιστον την αλά Δημήτρη Κουτσούμπα ή Αλέκας Παπαρήγα εκδοχή του) αλλά αντίθετα απογοητευμένοι από μια αποτυχημένη κεντροαριστερή Δημοτική Αρχή που είχε προηγηθεί και από τον κατακερματισμό δυνάμεων, αύξησαν μεταξύ των εκλογών του 2010 και του 2014 το ποσοστό της “Λαϊκής Συσπείρωσης” κατά 8,5 %, καλό θα ήταν να μην είναι προπέτες κάποιοι. Με ένα ποσοστό “μπετόν-αρμέ” γύρω στο 10% και με δεδομένες τις ανακατατάξεις στις υπόλοιπες αριστερές παρατάξεις και την κατάργηση της απλής αναλογικής στις επόμενες εκλογές, ποτέ δεν ξέρει κανείς με σιγουριά το 10% τι παρακαταθήκες μπορεί να αφήσει για το μέλλον. Ειδικά αν αρθούν κάποιες κομματικές αγκυλώσεις και η “Λαϊκή Συσπείρωση” πιστέψει στο θαύμα-Πελετίδη ως προς τις συμμαχίες και τα νέα πρόσωπα, εξέλιξη βέβαια όχι τόσο πιθανή σήμερα. Το όριο του 3% σαφώς έχει ανησυχήσει τις δυο παρατάξεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, με την «**Αριστερή Πρωτοβουλία**» του **Γιώργου Σόφη** που πρόσκειται στο ΜΛ-ΚΚΕ να βρίσκεται πιο κοντά στο «θαύμα». Είναι εξάλλου ένα θαύμα που έχει καταφέρει και στο παρελθόν ο μάχιμος καθηγητής. Επιπλέον διαθέτει την στιβαρότητα και την εμπειρία για μια αντιπολίτευση αρχών, ακόμα και αν πρέπει να μένει απόλυτα πιστός στην κομματική ατζέντα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι για τα μικρότερα κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς όπως το ΜΛ-ΚΚΕ ή η ΟΚΔΕ, η ανάδειξη δημοτικών συμβούλων σε συγκεκριμένους Δήμους αποτελεί κορυφαία εκλογική μάχη , για την οποία τα ιδεολογικά ζητήματα έχουν την ίδια ή και ενδεχομένως μεγαλύτερη βαρύτητα από τα τοπικά. Συνεπώς συμπαραστάτης στους αγώνες της τοπικής κοινωνίας ο Γ.Σόφης αλλά ταυτόχρονα πιο ...αποστασιοποιημένος ως προς την επικοινωνία καθώς δεν θα τον δείτε συχνά σε δράσεις ή εξορμήσεις πόρτα-πόρτα σαν και αυτές της

Λαϊκής Συσπείρωσης. Πιθανώς γιατί το ιδεατό για τον Γιώργο Σόφη θα ήταν μια επικαιροποιημένη διαδικασία πολιτιστικής επανάστασης, κάτι που σίγουρα η κυρία Τσατσούλη και το κόμμα του Περισσού θα αποκήρυσσαν! Αντίστοιχη αισιοδοξία για τις επόμενες εκλογές, δύσκολα θα μπορούσε να υπάρξει ωστόσο για την **“Μαχόμενη Ηλιούπολη”**, σχήμα υποστηριζόμενο από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ με επικεφαλής τον Πέτρο Μανιάτη. Πρόκειται για ένα αυτοδιοικητικό σχήμα που ενώ ξεκίνησε «από τα κάτω» , χρησιμοποιεί ρητορική και τακτικές που πολλές φορές μοιάζουν να ενθαρρύνονται «από τα πάνω», πάντως όχι μέσα από ζύμωση και διάλογο με εκείνους τους Ηλιουπολίτες που ενδεχομένως θα άκουγαν την πρόταση τους με ευήκοα ώτα. Τρόπον τινά θεωρούν τις άλλες δύο Κομμουνιστικές και κομμουνιστογενείς παρατάξεις αυτοαναφορικές, κάτι που έτσι κι αλλιώς κάνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε πανελλαδικό επίπεδο , ενώ για τις παρατάξεις «Ηλιού-πολις» και ειδικά για τους «Συνεργούς» ούτε λόγος! Ειδικά για τους «Συνεργούς με την Ηλιούπολη», ας μην εκπλαγούν όσοι ασχοληθούν με την πολιτική ανάλυση πριν τις εκλογές του 2023 , αν διαπιστώσουν ότι οι αρνητικές αναφορές και ανακοινώσεις για τον Αντιδήμαρχο Οικονομικών και τους «Συνεργούς με την Ηλιούπολη» από την παράταξη του κ.Μανιάτη είναι ίσες ή και περισσότερες από όσες οι αντίστοιχες αναφορές τους για τις κεντροδεξιές παρατάξεις και τις πολιτικές της κυβέρνησης Μητσοτάκη μαζί! Χαρακτήρισαν τον Γιώργο Χατζηδάκη ως τον «πιο αυταρχικό Δήμαρχο» των τελευταίων χρόνων και αναρωτιέμαι: έστω να δεχθούμε την άποψή τους. Δώστε μας όμως συγκεκριμένα παραδείγματα για αυτό ή καταγγείλτε τον «αυταρχικό Χατζηδάκη» όπως καταγγέλουν σε όλο το πανελλήνιο τον Δήμαρχο του γειτονικού Δήμου, οι σύντροφοι σας από το επίσης υποστηριζόμενο από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σχήμα «Εκτός Πλάνου», το οποίο μάλιστα δεν είναι καν στο Δημοτικό Συμβούλιο! Επίσης με ευκολία τσουβάλιασαν τους δημότες στην Δεξαμενή και στη Νεύτωνος μαζί με άλλους ως «καταπατητές», κάτι που στο παρελθόν όποιοι είχαν τολμήσει να κάνει τόσο απλουστευτικά ξεσήκωσαν θύελλα αντιδράσεων από πλευράς δημοτών εντός και εκτός Δημοτικού Συμβουλίου. Λόγοι προσωπικού ήθους και αρχών με αναγκάζουν να μην επεκταθώ περαιτέρω, ωστόσο για λόγους πολυφωνίας και χωρίς να παραβλέπουμε τους αγώνες της στους δρόμους της πόλης, θα ευχηθώ το «θαύμα» της υπέρβασης του 3% παρά την τόσο αντιφατική και σε μεγάλο βαθμό βερμπαλιστική έως τώρα αντιπολιτευτική της στάση, να αγγίξει και την

αριστερίστικη «Μαχόμενη Ηλιούπολη». Διαφορετικό το θαύμα στο οποίο προσβλέπει η «Λαϊκή Συσπείρωση», διαφορετικά τα «θαύματα» της υπέρβασης του 3% για τις δυο παρατάξεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, ωστόσο η μουσική αφιέρωση είναι κοινή και πάντα επίκαιρη θαρρώ ! [Πάμε ξανά στα θαύματα](#), με την υπέροχη φωνή της Ελευθερίας Αρβανιτάκη : “Πάμε ξανά στα θαύματα όπως μια φορά...Όνειρο θα γίνω και θα `ρθω να σε κοιμίσω και όσα ονειρευτήκαμε μαζί να σου θυμίσω...”

## Ε. Τα τοπικά ΜΜΕ και η Επικοινωνία

Κλείνοντας αυτήν την αφήγηση, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στα **τοπικά ΜΜΕ** της πόλης και των Νοτίων Προαστίων, καθώς και σε όλους τους δημοσιογράφους και “δημοσιογράφους”, καθώς και στους δημοσιολογούντες. Προφανώς και δεν είμαστε όλοι ίδιοι και ευτυχώς που δεν είμαστε όλοι ίδιοι, διότι τότε θα υπήρχε τεράστιο θέμα Δημοκρατίας. Υπάρχουν τα δυο περιθωριακά και δειλά φασιστοειδή, που όταν δεν παραληρούν χωρίς κανέναν ειρμό ή λογική, χαρίζουν άφθονη διασκέδαση καθώς τρώγονται συνέχεια μεταξύ τους! Αλλά αυτή όμως δεν ήταν πάντα η μοίρα των φασιστών; Όταν τα αφεντικά τους, αποφασίσουν να τους πετάξουν σαν τις λεμονόκουπες στα σκουπίδια, εκείνοι προσπαθούν απεγνωσμένα να εμφανιστούν ως πιο “μετριοπαθείς” μπας και βρουν άλλα αφεντικά αλλά επειδή ποτέ δεν τα βρίσκουν, μένουν να τρώγονται μεταξύ τους και να κρύβονται .Όπως και να έχει, μόνο χλεύη και απαξίωση τους πρέπει. Υπάρχουν επίσης οι δυο κάλπικοι «δημοσιογράφοι» που αν και σαφώς πιο ευπρεπείς στον λόγο τους, παρουσιάζονται με αυτήν την ιδιότητα κατά παράβαση κάθε δεοντολογίας και δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα. Θα μου πείτε γιατί αναφέρω τον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα; Προφανώς γιατί η μια εκ των δύο είναι εργαζόμενη σε ΔΕΚΟ και ο δεύτερος στον στενό Δημόσιο τομέα. Για τον δεύτερο μάλιστα η κατάσταση είναι ακόμα πιο περίπλοκη, καθώς εκτός των άλλων υπήρξε υποψήφιος με δημοτική παράταξη της Κεντροδεξιάς, την οποίαν σήμερα αποκηρύσσει και προτιμά να προσεγγίζει την έτερη παράταξη του ίδιου χώρου.

Μέχρι τώρα, το μόνο που φαίνεται να τον απασχολεί εκτός από την απόρριψη που εισπράττει από συνδημότες και πρώην συναγωνιστές του, είναι το αλλάζει συνέχεια τίτλους στο κακής ποιότητας blog του : μέχρι στιγμής τρεις και πιθανώς να ακολουθήσουν και άλλοι! Αν έδειχνε την ίδια σπουδή στο να ανακαλεί τις ανακρίβειες και τα ...φωτορεπορτάζ του που αγγίζουν τα όρια της διασποράς ψευδών ειδήσεων, ίσως να είχαν άλλη γνώμη οι αναγνώστες. Και από κοντά για την φίλη του και έτερη ψευτο-δημοσιογράφο και υπάλληλο ΔΕΚΟ που ενίοτε ακολουθεί τον ίδιο δρόμο... Κανένας από τους δυο δεν είναι δημοσιογράφος και κανένας στην πόλη δεν πρέπει να παρασύρεται από το παραμύθι που πουλάνε και να τους αντιμετωπίζει ως τέτοιους. Ευελπιστώ ότι σύντομα οι υπηρεσίες όπου εργάζονται αλλά και οι φορολογούμενοι οι οποίοι μέσω των φόρων τους συνεισφέρουν στους μισθούς τους, σύντομα θα τους βάλουν στην θέση τους. *“Στα παραμύθια να κρυφτώ και από την αλήθεια να σωθώ”*, όπως λέει και στο τραγούδι του για την παλιά σειρά της ΕΡΤ [Οικογένεια Ζαρντή](#) ο Σταύρος Λογαρίδης, κάτι που ταιριάζει... γάντι στην περίπτωση τους! Υπάρχουν ωστόσο οι αξιόλογες δημοσιογραφικές προσπάθειες μέσα από ιστοσελίδες ή έντυπα που λειτουργούν από αληθινούς δημοσιογράφους και που σέβονται κάποιες βασικές αρχές ήθους και δεοντολογίας, οι μόνες προσπάθειες που τελικά μας ενδιαφέρουν .Εξυπακούεται πως μεταξύ μας υπάρχουν μεγάλες διαφωνίες αισθητικές ή αξιακές αλλά σε γενικές γραμμές παραμένουμε ανοικτοί στον μεταξύ μας διάλογο και στην κριτική που μας ασκούν οι αναγνώστες. Εξάλλου όπως έγραψα και στην εισαγωγή, οι παθογένειες της τοπικής δημοσιογραφίας δεν διαφέρουν ιδιαίτερα από εκείνες των “κεντρικών” ΜΜΕ. Η τοπική κοινωνία της Ηλιούπολης και των Νοτίων Προαστίων εντυπωσιακά γρήγορα στρέφεται προς την έγκυρη ενημέρωση, το πρωτογενές ρεπορτάζ, την πολυφωνία, τα άρθρα γνώμης ή τις παρεμβάσεις, για αυτό κιόλας επιβραβεύει τα Μέσα που κινούνται σε αυτό το πλαίσιο ενώ παράλληλα στέλνει στον “κουβά” τους κιτρινιστές, τους παπαγάλους και τους κουτσομπόληδες του Διαδικτύου, οι οποίοι έχουν καταστήσει περιθωριακοί αν όχι περιγέλος . Η επιβράβευση μάλιστα των ποιοτικών τοπικών μέσων, ξεπερνά σε κάποιες περιπτώσεις τα στενά όρια της πόλης και των Νοτίων Προαστίων, με κάποια από τα ρεπορτάζ ή τις συνεντεύξεις τους να αναγνωρίζονται σε πανελλήνιο επίπεδο, ενώ επιχειρήσεις και ιδιώτες που επιθυμούν να διαφημιστούν προτιμούν αυτά τα μέσα για την προβολή τους.

Πιστεύω ακράδαντα πως στο μέλλον έχουμε να δούμε πολύ ενδιαφέρουσες εξελίξεις και ανακατατάξεις στον χώρο της τοπικής ενημέρωσης και χαίρομαι ιδιαίτερω για τον γόνιμο διάλογο που έχει ανοίξει με διάφορους συναδέλφους και φορείς. Η νέα Διοίκηση του Δήμου, αντιλαμβανόμενη το διαρκώς εξελισσόμενο τοπίο της ενημέρωσης και της επικοινωνίας αλλά και τους κινδύνους που αυτό ενέχει από τους διάφορους περιθωριακούς και κιτρινιστές, προσπάθησε έστω και άτολμα να «χαρτογραφήσει» τα τοπικά ΜΜΕ θέτοντας ένα ελάχιστο πλαίσιο το οποίο θα πρέπει αυτά να πληρούν για να συμμετέχουν στις συνεντεύξεις τύπου και να λαμβάνουν τις ανακοινώσεις της. Οι παθογένειες αυτές δεν εξαλείφθηκαν, κάτι που προστίθεται ως έναν επιπλέον “πονοκέφαλο” για εκείνους, καθώς τα περισσότερα μέσα της πόλης είναι μάλλον “αντιπολιτευόμενα” (ή μήπως κατά βάθος δεν είναι;) προς τη νέα Διοίκηση. Πάντως ο Γιώργος Χατζηδάκης δείχνει μέχρι στιγμής να μην εμφορείται από βοναπαρτισμούς άλλων ομολόγων του στην περιοχή που καμαρώνουν για άρθρα και τίτλους που τους παρουσιάζουν περίπου ως «μεγάλους ηγέτες». Πάντως θα ήθελα να βλέπω πιο συχνά δημοσιογράφους που προέρχονται από τα «κεντρικά» ή ακόμα και τα ξένα ΜΜΕ να δραστηριοποιούνται σε τοπικό επίπεδο, κάτι που επέλεξα και ο ίδιος να κάνω τα τελευταία χρόνια, παρόλο που η δική μου δημοσιογραφική ειδικευση έως τώρα ήταν σε άλλη αρθρογραφία και όχι στην τοπική. Σε αυτήν την κατεύθυνση χάρηκα ιδιαίτερα βλέποντας τον γείτονά μας και έναν από τα επαγγελματικά μου ινδάλματα, τον Πάνο Χαρίτο να είναι συντονιστής μιας εξόχως επιτυχημένης εκδήλωσης για τον πόλεμο στην Συρία, η οποία πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Δήμου τον περασμένο χειμώνα.

Ως επίλογο θα ήθελα να καταθέσω και την δική μου **αυτοκριτική**. Εξάλλου χωρίς αυτοκριτική δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική κριτική. ‘Η αλλιώς και οι “κρίνοντες” κρίνονται. Αυτή η παρέμβασή μου όπως και άλλες που έκανα αποσπασματικά τα τελευταία χρόνια, δεν θεωρώ ότι είναι απαλλαγμένες ούτε από την υποκειμενικότητα αλλά ούτε και από την φόρτιση (μερικές φορές μάλιστα και έντονη) όταν έγραφα για γεγονότα που ο ίδιος έζησα από πρώτο χέρι και όχι απλά για να τα καλύψω ως είδηση. Δεν φημίζομαι για τα μικρά σε έκταση κείμενα ούτε για τον στρογγυλεμένο λόγο που χρησιμοποιώ. Ωστόσο προσπάθησα και προσπαθώ πάντα να τεκμηριώνω την γνώμη μου με

επιχειρήματα ή αντεπιχειρήματα, χωρίς να έχω αποφύγει τις "ζωηρές" συζητήσεις επί αυτών. Θα ήθελα να προ(σ)καλέσω όποιαν/οποιον θεωρήσει ότι αδικήθηκε ατεκμηρίωτα από την πένα μου να το καταθέσει. Αυτή η πόλη είναι μια μεγάλη ανοιχτή γειτονιά στην οποία θέλουμε να ζούμε και να δημιουργούμε υπό το φως του 'Ηλιου και την οποία θα ήθελα να υπηρετήσω μέσω της γραφής μου με την μεγαλύτερη δυνατή εντιμότητα και ειλικρίνεια. Είναι προτιμότερο να "στεναχωρούμε" κάποιους αλλά τουλάχιστον να είμαστε συνεπείς ως προς τις απόψεις μας, από το να εκφυλίζουμε την δημοσιογραφία ενδουόμενοι τον μανδύα του «υπηρέτη αφεντάδων» ανάλογα με το που φυσάει ο άνεμος ή που επιτάσσει η τσέπη του. Στέλνοντας το μήνυμα ότι κανείς δημοσιογράφος δεν έχει το «αλάθητο» και κανείς δεν πρέπει να γράφει ή να μιλάει «αποστειρωμένος» από τις ιδέες και τα βιώματά του, ίσως πετύχουμε να ξαναβρούμε την σύνδεση μας με τους συμπολίτες μας που ολοένα και λιγότερο εμπιστεύονται τα ΜΜΕ σήμερα. Ζούμε στην ίδια χώρα και στην ίδια πόλη με τις ίδιες αγωνίες και με τα ίδια προβλήματα και αλίμονο αν δεν αφουγκραζόμαστε την κοινωνία και τις ζυμώσεις που συντελούνται σε αυτή μόνο και μόνο για να λειτουργούμε ως «παπαγάλοι» ή για να χρησιμοποιούμε μια βαρετή «καθώς πρέπει» γλώσσα που κοιμίζει συνειδήσεις. Αυτό με μάθαινε από μικρό παιδί αυτή η πόλη : να έχω κριτική σκέψη και να είμαι ανοικτός στον διάλογο! Θυμάμαι πριν πολλά χρόνια όταν δύο συμμαθητές από το Πολυκλαδικό Λύκειο, είχαμε προκριθεί στην Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων και μετά από καιρό έκπληκτοι λάβαμε την τιμητική πρόταση από την τότε Δημοτική Αρχή να συμμετάσχουμε στο Δ.Σ του τότε Πνευματικού Κέντρου και της Δημοτικής Βιβλιοθήκης. Παραδοσιακά αναλυτικός ο γράφων είχε και τότε εκφράσει τις ενστάσεις του, καθώς η Βουλή των Εφήβων είναι ένας θεσμός που κάποιος μπορεί να προκριθεί επειδή έτυχε να γράψει μια καλή έκθεση που όμως στερείται δημοκρατικής νομιμοποίησης, καθώς οι «Εφηβοί βουλευτές» δεν εκλέγονταν από την ψήφο των συμμαθητών τους. Δεκαοχτάρηδες που μόλις είχαμε περάσει στο Πανεπιστήμιο, βρεθήκαμε να μαθαίνουμε θεσμούς και λειτουργίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και να γνωρίζουμε καλύτερα την πόλη και τους ανθρώπους της. Τότε ακόμα τα Δημοτικά Συμβούλια Νεολαίας υπήρχαν με την εξαίρεση του Δήμου Καλλιθέας, μόνο ως μια ιδέα. Μαζί με τις υπόλοιπες δραστηριότητες μας στο Πνευματικό Κέντρο (με πρόεδρο τότε τον Ευάγγελο Γεωργάκη) και στην Βιβλιοθήκη με την εξαιρετική δουλειά των

βιβλιοθηκονόμων της πόλης μας και των ανθρώπων που την στήριζαν με αγάπη και ανιδιοτέλεια (όπως η «Βαγγελίτσα» Βαρλάμη Λεβογιάννη) , βγήκαμε και συζητήσαμε με φορείς, συλλόγους, νεολαίες πολιτικών κομμάτων αλλά και εκπροσώπους των εργαζομένων και των σπουδαστών για αυτήν την ιδέα. Την οποία για την ιστορία δεν καταφέραμε να υλοποιήσουμε τότε, πιστεύω όμως ότι βάλουμε ένα λιθαράκι στο διάλογο και στις απαραίτητες ζυμώσεις των νέων Ηλιουπολιτών, σε μια εποχή που ήδη οι περισσότεροι νέοι είχαν αρχίσει να γυρίζουν την πλάτη στα κοινά. Έκτοτε δεν είχα ξανά κάποια άλλη ενασχόληση με τα δημοτικά πράγματα αν και πολλοί νεολαίοι εκείνης της γενιάς παραμένουν μέχρι σήμερα ενεργοί. Επέλεξα τον δύσκολο και ανηφορικό δρόμο της δημοσιογραφίας που αν δεν είναι κανείς διατεθειμένος για πολλές «εκπτώσεις» μόνο ως τέτοιος μπορεί να χαρακτηριστεί. Παραμένω όμως πάντοτε κάτοικος και δημότης Ηλιούπολης και για αυτόν τον ανοιχτό και δημοκρατικό χαρακτήρα της μεγάλης μας γειτονιάς αξίζει κανείς να αγωνίζεται : Στους δρόμους μαζί με φορείς και συλλογικότητες, στις «ζωηρές» συζητήσεις στα καφέ της πόλης και αλλού, στις δυσκολίες και στην ανάγκη για κοινωνική αλληλεγγύη και αλληλοϋποστήριξη, στις χαρές με τις Αποκριάτικες γιορτές και το Καρναβάλι στην Λεωφ. Ειρήνης και τον Υμηττό ή τον Κλήδονα στην Πλατεία Σικελιανού, στα διαλείμματα ψυχαγωγίας και αθλητισμού στο θερινό σινεμά ή στα Φεστιβάλ μας και στις τοπικές ομάδες της πόλης αλλά και σε κάθε έκφανση της απρόβλεπτης καθημερινότητας μας. Να είμαστε καλά να ανταμώνουμε λοιπόν, συζητώντας όλες τις απόψεις. Μέχρι τότε εύχομαι σε όλους ένα πολύ όμορφο καλοκαίρι με Υγεία και ξεγνοιασιά . Σας ευχαριστώ για την υπομονή και το ενδιαφέρον σας για αυτήν την μακρά αφήγηση.

Παύλος Παπαθανασίου

Δημοσιογράφος-Ιστορικός  
πρώην διπλωματικός συντάκτης



